Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 952/2013/EU RENDELETE

(2013. október 9.)

az Uniós Vámkódex létrehozásáról

(átdolgozás)

(HL L 269., 2013.10.10., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2339 rendelete (2016. december 14.)	L 354	32	2016.12.23.

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 287., 2013.10.29., 90. o. (952/2013/EU)

►C2 Helyesbítés, HL L 267., 2016.9.30., 2. o. (952/2013/EU)

►C3 Helyesbítés, HL L 173., 2018.7.9., 35. o. (952/2013/EU)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 952/2013/EU RENDELETE

(2013. október 9.)

az Uniós Vámkódex létrehozásáról

(átdolgozás)

TARTALOMJEGYZÉK

I. CÍM	**ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK**
1. FEJEZET	***A vámjogszabályok alkalmazási köre, a vám küldetése és fogalommeghatározások***
2. FEJEZET	***A személyek vámjogszabályok szerinti jogai és kötelezettségei***
1. szakasz	**Információnyújtás**
2. szakasz	**Vámjogi képviselet**
3. szakasz	**A vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos határozatok**
4. szakasz	**Engedélyezett gazdálkodó**
5. szakasz	**Szankciók**
6. szakasz	**Jogorvoslat**
7. szakasz	**Az áruk ellenőrzése**
8. szakasz	**Okmányok és más információk megőrzése; díjak és költségek**
3. FEJEZET	***Valutaátszámítás és határidők***
II. CÍM	**AZOK A TÉNYEZŐK, AMELYEK ALAPJÁN AZ ÁRUFORGALOMRA VONATKOZÓ BEHOZATALI ÉS KIVITELI VÁMOT ÉS MÁS INTÉZKEDÉSEKET ALKALMAZZÁK**
1. FEJEZET	***Közös vámtarifa és az áruk tarifális besorolása***
2. FEJEZET	***Az áruk származása***
1. szakasz	**Nem preferenciális származás**
2. szakasz	**Preferenciális származás**
3. szakasz	**Az áruk származásának meghatározása**
3. FEJEZET	***Az áruk vámértéke***
III. CÍM	**VÁMTARTOZÁS ÉS BIZTOSÍTÉKOK**
1. FEJEZET	***Vámtartozás keletkezése***
1. szakasz	**Behozatalivám-tartozás**
2. szakasz	**Kivitelivám-tartozás**
3. szakasz	**A behozatallal és a kivitellel kapcsolatban keletkezett vámtartozásra vonatkozó közös rendelkezések**
2. FEJEZET	***Biztosíték a lehetséges vagy meglévő vámtartozásra***
3. FEJEZET	***A behozatali vagy kiviteli vám összegének beszedése, megfizetése, visszafizetése és elengedése***

▼B

1. szakasz **A behozatali és kiviteli vám összegének meghatározása, a vámtartozás közlése és könyvelésbe vétel**

2. szakasz **A behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetése**

3. szakasz **Visszafizetés és elengedés**

4. FEJEZET ***A vámtartozás megszűnése***

IV. CÍM **AZ UNIÓ VÁMTERÜLETÉRE BESZÁLLÍTOTT ÁRUK**

1. FEJEZET ***Belépési gyűjtő árunyilatkozat***

2. FEJEZET ***Az áruk érkezése***

1. szakasz **Az áru beléptetése az Unió vámterületére**

2. szakasz **Az áruk vám elé állítása, kirakodása és vizsgálata**

3. szakasz **Az áruk ideiglenes tárolása**

▼C2

V. CÍM **A VÁMJOGI STÁTUSRA, AZ ÁRUK VÁMELJÁRÁS ALÁ VONÁSÁRA, A MEGERŐSÍTÉSRE, VALAMINT AZ ÁRUK KIADÁSÁRA ÉS AZ AZOKRÓL TÖRTÉNŐ RENDELKEZÉSRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK**

▼B

1. FEJEZET ***Az áruk vámjogi státusa***

2. FEJEZET ***Áruk vámeljárás alá vonása***

1. szakasz **Általános rendelkezések**

2. szakasz **Szabványos vámáru-nyilatkozatok**

3. szakasz **Egyszerűsített vámáru-nyilatkozatok**

4. szakasz **Valamennyi vámáru-nyilatkozatra alkalmazandó rendelkezések**

5. szakasz **Egyéb egyszerűsítések**

3. FEJEZET ***Az áruk ellenőrzése és kiadása***

1. szakasz **Ellenőrzés**

2. szakasz **Kiadás**

4. FEJEZET ***Árukról történő rendelkezés***

VI. CÍM **SZABAD FORGALOMBA BOCSÁTÁS ÉS BEHOZATALIVÁM-MENTESSÉG**

1. FEJEZET ***Szabad forgalomba bocsátás***

2. FEJEZET ***Behozatalivám-mentesség***

1. szakasz **Tértiáruk**

2. szakasz **A tengeri halászat és a tengerből nyert termékek**

▼B

VII. CÍM	**KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK**
1. FEJEZET	***Általános rendelkezések***
2. FEJEZET	***Árutovábbítás***
1. szakasz	**Külső és belső árutovábbítás**
2. szakasz	**Uniós árutovábbítás**
3. FEJEZET	***Tárolás***
1. szakasz	**Közös rendelkezések**
2. szakasz	**Vámraktározás**
3. szakasz	**Vámszabad területek**
4. FEJEZET	***Különleges felhasználás***
1. szakasz	**Ideiglenes behozatal**
2. szakasz	**Meghatározott célra történő felhasználás**
5. FEJEZET	***Feldolgozás***
1. szakasz	**Általános rendelkezések**
2. szakasz	**Aktív feldolgozás**
3. szakasz	**Passzív feldolgozás**
VIII. CÍM	**AZ UNIÓ VÁMTERÜLETÉRŐL KIVITT ÁRUK**
1. FEJEZET	***Az áruk ►C2 kilépését ◄ megelőző alakiságok***
2. FEJEZET	***Az áruk ►C2 kilépésére ◄ vonatkozó alakiságok***
3. FEJEZET	***Kivitel és újrakivitel***

▼C2

4. FEJEZET	***Kilépési gyújtó árunyilatkozat***

▼B

5. FEJEZET	***Újrakiviteli értesítés***
6. FEJEZET	***Kivitelivám-mentesség***
IX. CÍM	**ELEKTRONIKUS RENDSZEREK, EGYSZERŰSÍTÉSEK, FELHATALMAZÁS, BIZOTTSÁGI ELJÁRÁS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**
1. FEJEZET	***Elektronikus rendszerek fejlesztése***
2. FEJEZET	***A vámjogszabályok alkalmazásának egyszerűsítései***
3. FEJEZET	***Felhatalmazás és bizottsági eljárás***
4. FEJEZET	***Záró rendelkezések***
MELLÉKLET	**MEGFELELÉSI TÁBLÁZATOK**

▼B

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

A vámjogszabályok alkalmazási köre, a vám küldetése és fogalommeghatározások

1. cikk

Tárgy és alkalmazási kör

(1) Ez a rendelet létrehozza az Uniós Vámkódexet (a Vámkódex), amely megállapítja az Unió vámterületére beszállításra kerülő vagy onnan kiszállításra kerülő árukra alkalmazandó általános szabályokat és eljárásokat.

A nemzetközi jog és a nemzetközi egyezmények, valamint az egyéb tárgykörökre vonatkozó uniós jogszabályok sérelme nélkül a Vámkódex egységesen alkalmazandó az Unió vámterületének egészén.

(2) A vámjogszabályok egyes rendelkezései az Unió vámterületén kívül is alkalmazhatóak a különleges tárgykörökre vonatkozó jogszabályok vagy nemzetközi egyezmények keretén belül.

(3) A vámjogszabályok egyes rendelkezései – beleértve az abban megállapításra kerülő egyszerűsítéseket – alkalmazandók arra az uniós áruforgalomra, amelyet az Unió vámterületének a 2006/112/EK irányelv vagy a 2008/118/EK irányelv rendelkezései alá tartozó részei, valamint azon részei között folytatnak, amelyekre ezek a rendelkezések nem alkalmazandók, illetve e terület azon részei közötti áruforgalomra, amelyekre ezek a rendelkezések nem alkalmazandók.

2. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a vámjogszabályoknak az 1. cikk (3) bekezdésében említett, uniós áruforgalomra alkalmazandó rendelkezéseinek pontosítása és egyszerűsítése céljából a következőkre vonatkozóan: vám-árunyilatkozat, a vámjogi státus igazolása, az uniós belső árutovábbítási eljárás alkalmazása, annyiban, amennyiben ez nem befolyásolja a vonatkozó adóügyi intézkedések helyes alkalmazását. Az említett jogi aktusok vonatkozhatnak csak egy tagállamot érintő uniós áruforgalommal kapcsolatos különleges körülményekre.

3. cikk

A vámhatóságok küldetése

A vámhatóságoknak kell elsődlegesen felelniük az Unió nemzetközi kereskedelmének felügyeletéért, hozzájárulva ezáltal a tisztességes és nyitott kereskedelemhez, a belső piac külső vonatkozásainak, a közös kereskedelempolitikának és a kereskedelemmel összefüggő más közös

▼B

uniós politikáknak a végrehajtásához, valamint az ellátási lánc átfogó biztonságához. A vámhatóságoknak olyan intézkedéseket kell hozniuk, amelyek különösen a következőket célozzák:

a) az Unió és tagállamai pénzügyi érdekeinek védelme;

b) az Unió védelme a tisztességtelen és jogellenes kereskedelemmel szemben, a jogszerű üzleti tevékenység támogatása mellett;

c) az Unió és lakói biztonságáról és védelméről, valamint a környezetvédelemről való gondoskodás, szükség szerint más hatóságokkal szorosan együttműködve; és

d) megfelelő egyensúly fenntartása a vámellenőrzések és a jogszerű kereskedelem megkönnyítése között.

4. cikk

Vámterület

▼C2

(1) Az Unió vámterülete a következő területeket foglalja magában, parti tengereikkel, belvizeikkel és légterükkel együtt:

▼B

— a Belga Királyság területe,

— a Bolgár Köztársaság területe,

— a Cseh Köztársaság területe,

— a Dán Királyság területe, a Feröer szigetek és Grönland kivételével,

— a Németországi Szövetségi Köztársaság területe, Helgoland szigete és Büsingen területe kivételével (az 1964. november 23-án a Német Szövetségi Köztársaság és a Svájci Államszövetség között létrejött szerződés),

— az Észt Köztársaság területe,

— Írország területe,

— a Görög Köztársaság területe,

— a Spanyol Királyság területe, Ceuta és Melilla kivételével,

— a Francia Köztársaság területe; a francia tengerentúli országok és területek kivételével, amelyekre az EUMSZ negyedik részének rendelkezéseit kell alkalmazni,

— a Horvát Köztársaság területe,

— az Olasz Köztársaság területe, kivéve Livigno és Campione d'Italia területeit, valamint a Luganói-tó nemzeti vizeit a part és a Ponte Tresa és Porto Ceresio közötti terület politikai határa között,

— a Ciprusi Köztársaság területe a 2003-as csatlakozási okmány rendelkezéseinek megfelelően,

▼B

— a Lett Köztársaság területe,

— a Litván Köztársaság területe,

— a Luxemburgi Nagyhercegség területe,

— Magyarország területe,

— Málta területe,

— a Holland Királyság európai területe,

— az Osztrák Köztársaság területe,

— a Lengyel Köztársaság területe,

— a Portugál Köztársaság területe,

— Románia területe,

— a Szlovén Köztársaság területe,

— a Szlovák Köztársaság területe,

— a Finn Köztársaság területe,

— a Svéd Királyság területe, és

— Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának területe, valamint a Csatorna-szigetek és a Man-sziget.

►C2 (2) A tagállamok területén kívül elhelyezkedő következő területeket, beleértve parti tengereiket, belvizeiket és légtereiket – ◄ a rájuk vonatkozó egyezményeket és szerződéseket figyelembe véve – az Unió vámterülete részének kell tekinteni:

a) FRANCIAORSZÁG

Monaco területe, ahogyan azt az 1963. május 18-án Párizsban aláírt vámegyezmény meghatározza (Journal officiel de la République française (a Francia Köztársaság Hivatalos Lapja), 1963. szeptember 27., 8679. o.);

b) CIPRUS

Az Egyesült Királyságnak a Ciprusi Köztársaság létesítéséről szóló, Nicosiában 1960. augusztus 16-án aláírt szerződésben meghatározott Akrotiri és Dhekelia felségterületei (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

5. cikk

Fogalommeghatározások

A Vámkódex alkalmazásában:

1. „vámhatóságok”: a tagállamoknak a vámjogszabályok alkalmazásáért felelős vámigazgatásai és mindazok az egyéb hatóságok, amelyeket a nemzeti jog bizonyos vámjogszabályok alkalmazására felhatalmaz;

▼B

2. „vámjogszabályok”: a jogszabályok együttese, amely a következők összességéből áll:

   a) a Vámkódex és az azt kiegészítő vagy végrehajtó, uniós vagy nemzeti szinten elfogadott rendelkezések;

   b) a Közös Vámtarifa rendelkezései;

   c) a vámmentességek uniós rendszerének létrehozásáról szóló jogszabályok;

   d) vámügyi rendelkezéseket tartalmazó nemzetközi megállapodások, amennyiben ezek alkalmazandók az Unióban;

3. „vámellenőrzések”: a vámhatóságok által elvégzett konkrét intézkedések, amelyek célja az, hogy biztosítsák az Unió vámterülete és az e területen kívüli országok vagy területek között szállított áruk ►C2 belépését ◄, ►C2 kilépését ◄, árutovábbítását, szállítását, tárolását és meghatározott célra történő felhasználását, valamint a nem uniós áruknak és a meghatározott célra történő felhasználás alatt lévő áruknak az Unió vámterületén belüli jelenlétét és szállítását szabályozó vámjogszabályoknak és a más jogszabályoknak való megfelelést;

4. „személy”: természetes személy, jogi személy, valamint olyan személyegyesülés, amely jogi személyiséggel nem rendelkezik, de ügyleti képességét az uniós vagy a nemzeti jog elismeri;

5. „gazdálkodó”: az a személy, aki üzleti tevékenysége keretében részt vesz a vámjogszabályok hatálya alá tartozó tevékenységekben;

6. „vámjogi képviselő”: az a személy, akit egy másik személy kijelöl a vámhatóságok előtti ügyeiben a vámjogszabályok által megkövetelt cselekmények és vámalakiságok elvégzésére;

7. „kockázat”: az Unió vámterülete és az azon a területen kívüli országok vagy területek között szállított áruk ►C2 belépésével ◄, ►C2 kilépésével ◄, árutovábbításával, szállításával vagy meghatározott célra történő felhasználásával, valamint az Unió vámterületén belül nem uniós áruk jelenlétével összefüggő olyan esemény bekövetkezésének valószínűsége és hatása, amely:

   a) akadályozná az uniós vagy nemzeti intézkedések helyes alkalmazását;

   b) veszélyeztetné az Unió és tagállamai pénzügyi érdekeit; vagy

   c) fenyegetést jelentene az Unió és lakói biztonságára és védelmére, az emberek, az állatok vagy a növények egészségére, a környezetre vagy a fogyasztókra;

▼B

8. „vámalakiságok”: valamennyi olyan művelet, amelyet valamely személynek és a vámhatóságoknak el kell végezniük a vámjogszabályoknak való megfelelés érdekében;

9. „belépési gyűjtő árunyilatkozat”: azon cselekmény, amellyel valamely személy az előírt formában és módon, a megadott határidőn belül értesíti a vámhatóságokat az áruknak az Unió vámterületére való beszállításáról;

10. „kilépési gyűjtő árunyilatkozat”: azon cselekmény, amellyel valamely személy az előírt formában és módon, a megadott határidőn belül értesíti a vámhatóságokat az áruknak az Unió vámterületéről való kiszállításáról;

11. „átmeneti megőrzési árunyilatkozat”: azon cselekmény, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi, hogy az áruk átmeneti megőrzésben vannak;

12. „vám-árunyilatkozat”: azon cselekmény, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi azon szándékát, hogy az árut egy adott vámeljárás alá kívánja vonni, adott esetben jelezve bármely alkalmazandó különleges rendelkezést;

13. „újrakiviteli árunyilatkozat”: azon cselekmény, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi azon szándékát, hogy az Unió vámterületéről nem uniós árukat kíván kiszállítani a vámszabad területi eljárás hatálya alatt vagy átmeneti megőrzésben lévő áruk kivételével;

14. „újrakiviteli értesítés”: azon okmány, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi azon szándékát, hogy valamely vámszabad területi eljárás hatálya alá lévő vagy átmeneti megőrzésben lévő nem uniós árut kíván kiszállítani az Unió vámterületéről;

15. „nyilatkozattevő”: az a személy, aki saját nevében vám-árunyilatkozatot, átmeneti megőrzési árunyilatkozatot, belépési gyűjtő árunyilatkozatot, kilépési gyűjtő árunyilatkozatot, újrakiviteli árunyilatkozatot vagy újrakiviteli értesítést nyújt be, vagy az a személy, akinek a nevében ilyen árunyilatkozatot vagy értesítést nyújtanak be;

16. „vámeljárás”: a következő eljárások bármelyike, amely alá az árut a Vámkódexnek megfelelően vonhatják:

a) szabad forgalomba bocsátás;

b) különleges eljárások;

c) kivitel;

▼B

17. „átmeneti megőrzés”: a nem uniós áruk azon helyzete, amikor azokat a vám elé állításuk és a vámeljárás alá vonásuk vagy újrakivitelük közötti időszakban vámfelügyelet alatt ideiglenesen tárolják;

18. „vámtartozás”: valamely személynek a hatályban lévő vámjogszabályok alapján az adott árura vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére való kötelezettsége;

19. „adós”: a vámtartozás megfizetéséért felelős bármely személy;

20. „behozatali vám”: az áru behozatalakor fizetendő vám;

21. „kiviteli vám”: az áru kivitelekor fizetendő vám;

22. „vámjogi státus”: az áruk uniós vagy nem uniós státusa;

23. „uniós áruk”: azok az áruk, amelyek a következő kategóriák valamelyikébe tartoznak:

    a) teljes egészében az Unió vámterületén létrejött vagy előállított áruk, amelyek nem tartalmaznak az Unió vámterületének részét nem képező országokból vagy területekről behozott árukat;

    b) az Unió vámterületének részét nem képező országokból vagy területekről erre a területre beszállított és szabad forgalomba bocsátott áruk;

    c) az Unió vámterületén belül kizárólag a b) pontban említett árukból vagy az a) és b) pontban említett árukból előállított vagy termelt áruk;

24. „nem uniós áruk”: a 23. pontban említett áruktól eltérő vagy uniós vámjogi státusukat elvesztett áruk;

25. „kockázatkezelés”: a kockázat rendszeres megállapítása, többek között véletlenszerű ellenőrzésekkel, és a kockázatnak való kitettség korlátozásához szükséges összes intézkedés végrehajtása;

26. „áru átengedése”: a vámhatóságok azon intézkedése, amellyel az árut rendelkezésre bocsátják azon vámeljárás céljaira, amely alá az adott árut vonják;

27. „vámfelügyelet”: általában a vámhatóságok által hozott olyan intézkedés, amelynek célja a vámjogszabályok és – adott esetben – az ilyen intézkedés alatt lévő árura vonatkozó egyéb rendelkezések betartatása;

▼B

28. „visszafizetés”: a már megfizetett behozatali vagy kiviteli vám összegének visszatérítése;

29. „elengedés”: a még meg nem fizetett behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére vonatkozó kötelezettség alóli mentesítés;

30. „feldolgozott termékek”: azok a feldolgozási eljárás alá vont áruk, amelyeken feldolgozási műveleteket végeztek;

31. „az Unió vámterületén letelepedett személy”:

    a) természetes személy esetében minden olyan személy, akinek szokásos tartózkodási helye az Unió vámterületén található;

    b) jogi személy vagy személyegyesülés esetén minden olyan személy, amelynek bejegyzett székhelye, központi ügyintézésének helye vagy állandó üzleti telephelye az Unió vámterületén van;

32. „állandó üzleti telephely”: olyan állandó telephely, ahol a szükséges emberi és műszaki erőforrás egyaránt állandó jelleggel biztosított, és amelyen keresztül az adott személy vámügyi műveleteinek teljes körű vagy részleges elvégzése történik;

33. „az áru vám elé állítása”: a vámhatóság értesítése az árunak a vámhivatalba vagy a vámhatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott egyéb helyre történő érkezéséről, és az áruk vámellenőrzés céljára történő rendelkezésre állása;

34. „az áru birtokosa”: az a személy, aki az áru tulajdonosa, vagy aki az ahhoz hasonló rendelkezési joggal bír, illetve az áru felett fizikai ellenőrzést gyakorol;

35. „a vámeljárás jogosultja”:

    a) az a személy, aki a vám-árunyilatkozatot benyújtja, vagy akinek az érdekében a szóban forgó árunyilatkozatot benyújtják; vagy

    b) az a személy, akire az előbb említett személy jogai és kötelezettségei valamely vámeljárás tekintetében átszálltak;

36. „kereskedelempolitikai intézkedések”: azok a nem tarifális intézkedések, amelyeket a közös kereskedelempolitika részeként az áruk nemzetközi kereskedelmére irányadó uniós rendelkezések formájában állapítanak meg;

37. „feldolgozási műveletek”: a következők valamelyikét jelentik:

    a) az áru megmunkálása, ideértve az összeállítást, összeszerelést vagy más áruhoz történő hozzáillesztést;

    b) az áru feldolgozása;

▼B

c) az áru megsemmisítése;

d) az áru javítása, ideértve a helyreállítását és a beállítását is;

e) olyan áruk felhasználása, amelyek nem találhatók meg a feldolgozott termékekben, de lehetővé teszik vagy megkönnyítik ilyen termékek előállítását, még akkor is, ha a folyamat során teljesen vagy részben elhasználódnak (gyártási segédanyagok);

38. „elszámolási kulcs”: egy adott mennyiségű, feldolgozási eljárás alá vont áru feldolgozásából előállított feldolgozott termékek mennyisége vagy százaléka;

39. „határozat”: a vámhatóságoknak a vámjogszabályokkal kapcsolatos bármely olyan aktusa, amellyel egy konkrét esetben döntést hoznak, és amely az érintett személyre vagy személyekre joghatással van;

40. „fuvarozó”:

a) belépés esetében az a személy, aki az árukat az Unió vámterületére beszállítja, vagy aki az áruk beszállításáért a felelősséget viseli; azonban

▼C2

i. kombinált szállítás esetében a „fuvarozó” az a személy, aki azt a szállítóeszközt üzemelteti, amely – az Unió vámterületére való beszállítását követően – saját erőből aktív szállítóeszközként továbbhalad;

▼B

ii. járatmegosztási vagy helybérleti megállapodás keretében történő tengeri vagy légi szállítás esetében a „fuvarozó” az a személy, aki az áruknak az Unió vámterületére történő tényleges fuvarozására vonatkozó szerződést megköti, és a hajóraklevelet vagy a légifuvar-levelet kiállítja;

b) kilépés esetében az a személy, aki az árukat az Unió vámterületéről kiszállítja, vagy aki az áruk kiszállításáért a felelősséget viseli. Azonban:

▼C2

i. olyan kombinált szállítás esetében, amikor az Unió vámterületéről kilépő aktív szállítóeszköz csupán szállít egy másik szállítóeszközt, amely az aktív szállítóeszköznek a rendeltetési helyére való megérkezését követően aktív szállítóeszközként saját erőből továbbhalad, a „fuvarozó” az a személy, aki azt a szállítóeszközt üzemelteti, amely miután elhagyta az Unió vámterületét és a rendeltetési helyére megérkezett, saját erőből továbbhalad;

▼B

ii. járatmegosztási vagy helybérleti megállapodás keretében történő tengeri vagy légi szállítás esetében a „fuvarozó” az a személy, aki az áruknak az Unió vámterületéről történő tényleges fuvarozására vonatkozó szerződést megköti, és a hajóraklevelet vagy a légifuvar-levelet kiállítja;

41. „vételi jutalék”: az a díj, amelyet az importőr azért fizet az ügynökének, mert képviseli őt az értékelendő áru vétele során.

2. FEJEZET

A személyek vámjogszabályok szerinti jogai és kötelezettségei

1. szakasz

Információnyújtás

6. cikk

Az adattárolás és információcsere módjai, valamint közös adatszolgáltatási követelmények

(1) A vámhatóságok között, illetve a gazdálkodók és a vámhatóságok között zajló, vámjogszabályok által megkövetelt minden információcserének – például árunyilatkozatok, kérelmek vagy határozatok cseréjének – és az ilyen adatok tárolásának elektronikus adatfeldolgozási eljárás igénybevételével kell történnie.

(2) Az (1) bekezdésben említett információcsere és adattárolás céljára közös adatszolgáltatási követelményeket kell kidolgozni.

(3) Az információcserének és az adattárolásnak az (1) bekezdésben említett elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módjai az alábbiak szerint alkalmazhatók:

a) állandó jelleggel, ha a forgalom jellegéből adódóan kellőképpen indokolt, vagy ha az érintett vámalakiságok szempontjából az elektronikus adatfeldolgozási eljárás alkalmazása nem megfelelő;

b) ideiglenes jelleggel a vámhatóságok vagy a gazdálkodók számítógépesített rendszereinek átmeneti működési zavara esetén.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, a Bizottság rendkívüli esetekben határozatokat fogadhat el, lehetővé téve egy vagy több tagállamnak, hogy az információcserének és az adattárolásnak az elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módjait alkalmazzák.

▼B

Az eltéréssel kapcsolatos ilyen határozatot az azt kérelmező tagállam sajátos helyzetének kell indokolnia, és az eltérést meghatározott időtartamra lehet megadni. Az eltérést rendszeres időközönként felül kell vizsgálni, és a címzett tagállam kérelme alapján további meghatározott időszakokra meg lehet hosszabbítani. Amennyiben az eltérés indokai már nem állnak fenn, azt vissza kell vonni.

Az eltérés nem befolyásolhatja sem a címzett tagállam és a többi tagállam közötti információcserét, sem a más tagállamokban a vámjogszabályok alkalmazása céljából végzett információcserét és adattárolást.

7. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) a 6. cikk (2) bekezdésében említett közös adatszolgáltatási követelmények, figyelembe véve a vámjogszabályokban megállapított vámalakiságok teljesítésének a szükségességét, valamint a 6. cikk (1) bekezdésében említett információcsere és adattárolás jellegét és célját;

b) azon konkrét esetek, amelyekben a 6. cikk (3) bekezdése a) pontjának megfelelően az információcserének és az adattárolásnak az elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módjait lehet alkalmazni;

c) azon információtípusok és adatok, amelyeknek a 148. cikk (4) bekezdésében és a 214. cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásokban kell szerepelniük.

8. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakat:

a) szükség esetén a 6. cikk (2) bekezdésében említett közös adatszolgáltatási követelmények formátuma és kódja;

b) a 6. cikk (3) bekezdésében említett elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módon végezhető információcserére és adattárolásra vonatkozó eljárási szabályok.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság végrehajtási aktusok révén fogadja el a 6. cikk (4) bekezdésében említett eltérésekről szóló határozatokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

9. cikk

Nyilvántartásba vétel

(1) Az Unió vámterületén letelepedett gazdálkodóknak a letelepedési helyük szerint illetékes vámhatóságnál nyilvántartásba kell vetetniük magukat.

(2) Meghatározott esetekben az Unió vámterületén nem letelepedett gazdálkodóknak nyilvántartásba kell vetetniük magukat annál a vámhatóságnál, amely azért a helyért felelős, ahol első alkalommal nyújtanak be árunyilatkozatot vagy határozat iránti kérelmet.

(3) A gazdálkodónak nem minősülő személyek eltérő rendelkezés hiányában nem kötelesek nyilvántartásba vetetni magukat a vámhatóságoknál.

Azon esetekben, amikor az első albekezdésben említett személyek kötelesek nyilvántartásba vetetniük magukat, a következők alkalmazandók:

a) amennyiben letelepedtek az Unió vámterületén, a letelepedési helyükért felelős vámhatóságnál kell nyilvántartásba vetetniük magukat;

b) amennyiben nem telepedtek le az Unió vámterületén, annál a vámhatóságnál kell nyilvántartásba vetetniük magukat, amely azért a helyért felelős, ahol első alkalommal nyújtanak be árunyilatkozatot vagy határozat iránti kérelmet.

(4) Meghatározott esetekben a vámhatóságok érvénytelenítik a nyilvántartásba vételt.

10. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) a 9. cikk (2) bekezdésében említett azon esetek, amikor az Unió vámterületén nem letelepedett gazdálkodók kötelesek a vámhatóságokkal nyilvántartásba vetetni magukat;

b) a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett azon esetek, amikor a gazdálkodónak nem minősülő személyek kötelesek a vámhatóságokkal nyilvántartásba vetetni magukat;

c) a 9. cikk (4) bekezdésben említett esetek, amikor a vámhatóságok érvénytelenítenek valamely nyilvántartásba vételt.

11. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a 9. cikkben említett, a nyilvántartásba vételért felelős vámhatóságokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

12. cikk

Információközlés és adatvédelem

(1) Minden olyan, a vámhatóságok által feladataik elvégzése során megszerzett információ, amely jellegénél fogva bizalmas, vagy amelyet bizalmas alapon adnak meg, szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozik. Ezeket az információkat a 47. cikk (2) bekezdésében előírtak kivételével az illetékes hatóságok nem tehetik közzé az információt szolgáltató személy vagy hatóság kifejezett engedélye nélkül.

Ezen információk engedély nélküli közzététele megengedett azonban akkor, ha arra a vámhatóságokat a hatályos rendelkezések értelmében kötelezik vagy felhatalmazzák, különösen adatvédelmi tekintetben vagy jogi eljárással kapcsolatban.

(2) Az Unió vámterületének részét nem képező országok vagy területek vámhatóságaival vagy más illetékes hatóságaival az (1) bekezdésben említett bizalmas információkat közölni az ezekkel az országokkal vagy területekkel folytatott vámügyi együttműködés céljából nemzetközi egyezmények ►C2 vagy a közös kereskedelempolitika területére vonatkozó uniós jogszabályok keretében lehet. ◄

(3) Bármely információnak az (1) és (2) bekezdésben említett közzétételekor vagy közlésekor a hatályos adatvédelmi rendelkezéseknek maradéktalanul megfelelő szintű adatvédelemről kell gondoskodni.

13. cikk

Kiegészítő információk cseréje a vámhatóságok és a gazdálkodók között

(1) A vámhatóságok és a gazdálkodók – különösen a kockázat azonosítására és ellensúlyozására irányuló kölcsönös együttműködés céljából – kicserélhetnek egymás között bármely olyan információt, amelyet a vámjogszabályok kifejezetten nem követelnek meg. Erre a cserére írásos megállapodás alapján kerülhet sor, és magában foglalhatja a gazdálkodók számítógépes rendszeréhez való hozzáférés biztosítását a vámhatóságok számára.

(2) Az egyik fél által a másiknak az (1) bekezdésben említett együttműködés keretében rendelkezésre bocsátott információ bizalmas, kivéve ha a két fél másként állapodik meg.

14. cikk

Információnyújtás a vámhatóságok részéről

(1) A vámhatóságoktól bárki kérhet felvilágosítást a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban. Az ilyen kérés visszautasítható, ha az nem egy ténylegesen tervezett, nemzetközi áruforgalommal kapcsolatos tevékenységhez kapcsolódik.

▼B

(2) A vámhatóságoknak rendszeres párbeszédet kell folytatniuk a gazdálkodókkal és más, a nemzetközi áruforgalomban érintett hatóságokkal. Elő kell segíteniük az átláthatóságot azáltal, hogy a vámjogszabályokat, az általános igazgatási rendelkezéseket és a kérelem-formanyomtatványokat szabadon rendelkezésre bocsátják – amikor kivitelezhető – díjmentesen és az interneten keresztül.

15. cikk

Információnyújtás a vámhatóságok számára

(1) A vámalakiságok elvégzésében vagy a vámellenőrzésekben közvetve vagy közvetlenül érintett személyek kötelesek a vámhatóságok kérésére, az előírt határidőn belül a megfelelő formában a vámhatóságok rendelkezésére bocsátani a szükséges okmányokat és információkat, valamint megadni részükre a vámalakiságok vagy vámellenőrzések végrehajtásához szükséges segítséget.

(2) A vám-árunyilatkozat, az átmeneti megőrzési árunyilatkozat, a belépési gyűjtő árunyilatkozat, a kilépési gyűjtő árunyilatkozat, az újrakiviteli árunyilatkozat vagy újrakiviteli értesítés vámhatóságoknak történő benyújtásával, vagy az engedély vagy bármely más határozat iránti kérelem benyújtásával az érintett személy felelősséggel tartozik a következőkért:

a) az árunyilatkozatban, értesítésben vagy kérelemben megadott információ pontossága és teljessége;

b) az árunyilatkozatot, értesítést vagy kérelmet alátámasztó okmányok hitelessége, pontossága és érvényessége;

c) adott esetben a szóban forgó áruknak az érintett vámeljárás alá vonásával, illetve az engedélyezett műveletek lefolytatásával kapcsolatos összes kötelezettség teljesítése.

Az első albekezdés a vámhatóságok által megkövetelt vagy a vámhatóságok számára megadott, bármilyen más formában történő információnyújtásra is vonatkozik.

Amikor a 18. cikkben említett módon az érintett személy vámjogi képviselője nyújtja be az árunyilatkozatot vagy az értesítést, a kérelmet vagy az információt, a vámjogi képviselőre is vonatkoznak a jelen bekezdés első albekezdésében megállapított kötelezettségek.

16. cikk

Elektronikus rendszerek

(1) A tagállamok együttműködnek a Bizottsággal olyan elektronikus rendszerek kifejlesztésében, fenntartásában és alkalmazásában, amelyek a vámhatóságok közötti és a Bizottsággal végzett információcserére és adattárolásra szolgálnak a Vámkódexszel összhangban.

(2) Az a tagállam, amely részére biztosították a 6. cikk (4) bekezdése szerinti eltérést, az eltérés értelmében nem köteles kifejleszteni, fenntartani és alkalmazni e cikk (1) bekezdésben említett elektronikus rendszereket.

▼B

17. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a 16. cikk (1) bekezdésében említett elektronikus rendszerek kifejlesztésére, fenntartására és alkalmazására vonatkozó technikai rendelkezéseket.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. szakasz

Vámjogi képviselet

18. cikk

Vámjogi képviselő

(1) Bármely személy kijelölhet vámjogi képviselőt.

Az ilyen képviselet lehet közvetlen, amely esetben a vámjogi képviselő egy másik személy nevében és érdekében jár el, vagy közvetett, amely esetben a vámjogi képviselő saját nevében, de egy másik személy érdekében jár el.

(2) A vámjogi képviselőnek az Unió vámterületén letelepedettnek kell lennie.

Ez a követelmény – eltérő rendelkezés hiányában – nem vonatkozik arra az esetre, ha a vámjogi képviselő olyan személyek érdekében jár el, akikre nem vonatkozik az Unió vámterületén való letelepedés követelménye.

(3) A tagállamok az uniós joggal összhangban meghatározhatják azokat a feltételeket, amelyek mellett a vámjogi képviselő szolgáltatást nyújthat abban a tagállamban, amelyben letelepedett. Mindazonáltal – az érintett tagállam által alkalmazott kevésbé szigorú kritériumok sérelme nélkül – az a vámjogi képviselő, aki megfelel a 39. cikk a)–d) pontjában megállapított kritériumoknak, jogosult a letelepedés szerinti tagállamtól eltérő tagállamban ilyen szolgáltatásokat nyújtani.

(4) A tagállamok alkalmazhatják az Unió vámterületén nem letelepedett vámjogi képviselőkre a (3) bekezdés első mondatának megfelelően meghatározott feltételeket.

19. cikk

Meghatalmazás

(1) A vámhatóságok előtti eljárás során a vámjogi képviselő nyilatkozik arról, hogy a képviselt személy érdekében jár el, valamint arról, hogy a képviselet közvetlen vagy közvetett.

▼B

Azon személyeket, akik elmulasztanak nyilatkozatot tenni arról, hogy vámjogi képviselőként járnak el, illetve akik azt állítják, hogy vámjogi képviselőként járnak el anélkül, hogy erre meghatalmazással bírnának, úgy kell tekinteni, mint akik saját nevükben és saját érdekükben járnak el.

(2) Azoktól a személyektől, akik úgy nyilatkoznak, hogy vámjogi képviselőként járnak el, a vámhatóságok megkövetelhetik annak bizonyítását, hogy meghatalmazással rendelkeznek az általuk képviselt személytől.

Meghatározott esetekben a vámhatóságoknak nem kell megkövetelniük erre vonatkozó bizonyíték nyújtását.

(3) A vámhatóságok nem követelhetik meg, hogy a vonatkozó cselekményeket és vámalakiságokat rendszeresen végző, vámjogi képviselőként eljáró személy minden egyes esetben bizonyítékot mutasson be a meghatalmazásáról, feltéve, hogy e személy az említett bizonyítékot kérésre be tudja mutatni a vámhatóságoknak.

20. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) azon esetek, amelyekben nem alkalmazandó a 18. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett mentesség;

b) azon esetek, amelyekben a vámhatóságoknak nem kell megkövetelniük a 19. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében említett meghatalmazásról szóló bizonyítékot.

21. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a 18. cikk (3) bekezdésében említett jogosultság megszerzésére és bizonyítására vonatkozó eljárási szabályokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. szakasz

A vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos határozatok

22. cikk

Kérelem alapján hozott határozatok

(1) Ha valamely személy kérelmez egy, a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozatot, e személynek minden, az illetékes vámhatóságok által kért, a határozathozatalhoz szükséges információt rendelkezésre kell bocsátania.

▼B

A vámjogszabályokban meghatározott feltételeknek megfelelően a határozatot kérelmezheti több személy is, és az vonatkozhat több személyre is.

Eltérő rendelkezés hiányában az illetékes vámhatóság az azon a helyen illetékes hatóság, ahol a kérelmező vámügyi tevékenységekkel kapcsolatos főkönyveit vezetik, vagy ahol ezek hozzáférhetőek, és ahol a határozat hatálya alá eső tevékenységeknek legalább egy részét végezni fogják.

▼C2

(2) A vámhatóságok késedelem nélkül és legkésőbb a határozat iránti kérelem kézhezvételét követő 30 napon belül ellenőrzik, hogy teljesülnek-e a kérelem befogadásának a feltételei.

Ha a vámhatóságok azt állapítják meg, hogy a kérelem tartalmazza mindazokat az információkat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a határozatot meghozzák, az első albekezdésben meghatározott határidőn belül közlik a kérelmezővel, hogy a kérelmet befogadták.

(3) Eltérő rendelkezés hiányában az illetékes vámhatóság az (1) bekezdésben említett határozatot késedelem nélkül és legkésőbb a kérelem befogadásától számított 120 napon belül meghozza, és erről a kérelmezőt egyidejűleg értesíti.

▼B

Amennyiben a vámhatóságok a határozat meghozatalának határidejét nem tudják betartani, a vonatkozó határidő lejárta előtt erről értesítik a kérelmezőt, megjelölve a határidő túllépésének indokait, és feltüntetve azt a további időtartamot, amelyet a határozat meghozatalához szükségesnek tartanak. Eltérő rendelkezés hiányában ez a további időtartam nem haladhatja meg a 30 napot.

A második albekezdés sérelme nélkül, a vámhatóságok a határozat meghozatalára a vámjogszabályokban megállapított határidőt meghosszabbíthatják, amennyiben a kérelmező a feltételeknek és kritériumoknak való megfelelést célzó kiigazítások megtétele érdekében meghosszabbítást kér. A kiigazításokról és a megtételükhöz szükséges további időtartamról tájékoztatni kell a vámhatóságot, amely határoz a meghosszabbításról.

(4) A határozat vagy a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában, a határozat attól a naptól kezdve hatályos, amelyen a kérelmező azt megkapta, vagy úgy tekintendő, hogy megkapta. A 45. cikk (2) bekezdésében meghatározott esetek kivételével az elfogadott határozatok ►C2 a vámhatóságok által attól a naptól végrehajthatók. ◄

(5) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a határozat időbeli korlátozás nélkül érvényes.

(6) Egy olyan határozat meghozatala előtt, amely hátrányosan érintené a kérelmezőt, a vámhatóságoknak közölniük kell a határozatuk alapjául használni kívánt okokat a kérelmezővel, akinek meg kell adni a lehetőséget arra, hogy kifejezze álláspontját egy attól a naptól számított, meghatározott időtartamon belül, amelyen a közlést megkapta vagy úgy tekintendő, hogy megkapta. Ezen időtartam lejártát követően a kérelmezőt megfelelő formában értesíteni kell a határozatról.

▼B

Az első albekezdés nem alkalmazandó a következő esetek egyikében sem:

a) amennyiben az a 33. cikk (1) bekezdésében említett határozatra vonatkozik;

b) a vámkontingensből való részesedés megtagadása esetén, amennyiben az adott vámkontingens mértéke az 56. cikk (4) bekezdésének első albekezdése értelmében kimerült;

c) amennyiben az Unió és lakói biztonságára és védelmére, az emberek, az állatok vagy a növények egészségére, a környezetre vagy a fogyasztókra jelentett veszély jellege vagy szintje úgy kívánja;

d) amennyiben a határozat célja egy olyan másik határozat végrehajtásának a biztosítása, amelyet az első albekezdés alkalmazásában hoztak, az érintett tagállam jogának sérelme nélkül;

e) amennyiben csalás elleni küzdelem céljából indított vizsgálatot sértene;

f) egyéb meghatározott esetekben.

(7) A kérelmezőt hátrányosan érintő határozatban meg kell jelölni az alapjául szolgáló okokat és utalni kell a 44. cikkben meghatározott jogorvoslati jogra.

23. cikk

A kérelemre hozott határozatok kezelése

(1) A határozat jogosultjának teljesítenie kell a határozatból eredő kötelezettségeit.

(2) A határozat jogosultja köteles haladéktalanul értesíteni a vámhatóságot a határozat meghozatalát követően felmerült bármely olyan tényezőről, amely befolyásolhatja a határozat fenntartását vagy tartalmát.

(3) A más tárgykörökre vonatkozó olyan rendelkezések sérelme nélkül, amelyek meghatározzák azokat az eseteket, amikor a határozatok érvénytelenek vagy semmisek, a határozatot hozó vámhatóságok bármikor megsemmisíthetik, módosíthatják vagy visszavonhatják a határozatot, amennyiben az nem felel meg a vámjogszabályoknak.

(4) Meghatározott esetekben a vámhatóságok elvégzik az alábbiakat:

a) újraértékelik a határozatot;

b) felfüggesztik azokat a határozatokat, amelyek nem megsemmisítendők, visszavonandók vagy módosítandók.

▼B

(5) A vámhatóságoknak nyomon kell követniük a vonatkozó feltételeknek és kritériumoknak a határozat jogosultja általi teljesítését. Nyomon kell követniük továbbá a határozatból eredő kötelezettségek teljesítését. Amennyiben a határozat jogosultját három évnél rövidebb ideje alapították, a vámhatóság a jogosultat a határozat meghozatalát követő első évben szoros nyomon követés alatt tartja.

24. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) a 22. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett kivételek;

▼C2

b) a 22. cikk (2) bekezdésében a kérelem befogadására vonatkozó feltételek;

▼B

c) az adott határozat meghozatalára vonatkozó határidő, beleértve annak esetleges meghosszabbítását is, a 22. cikk (3) bekezdésének megfelelően;

d) a 22. cikk (4) bekezdésében említett esetek, ha a határozat attól eltérő időpontban lép hatályba, amikor a kérelmező azt megkapta, vagy úgy tekintendő, hogy megkapta;

e) a 22. cikk (5) bekezdésében említett azon esetek, amikor a határozat nem időbeli korlátozás nélkül érvényes;

f) a 22. cikk (6) bekezdésének első albekezdésében említett időtartam;

g) a 22. cikk (6) bekezdése második albekezdésének f) pontjában említett meghatározott esetek, amelyekben a kérelmezőnek nincs lehetősége arra, hogy kifejezze álláspontját;

h) a határozatok újraértékelésének és felfüggesztésének a 23. cikk (4) bekezdése szerinti esetei és szabályai.

25. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

▼C2

a) a határozat iránti kérelemnek a 22. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti benyújtása és befogadása;

▼B

b) a 22. cikkben említett határozat meghozatala, beleértve adott esetben az érintett tagállamokkal való konzultációt is;

▼B

c) a határozatok nyomon követése a 23. cikk (5) bekezdésének megfelelően.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

26. cikk

A határozatok egész Unióra szóló érvényessége

Azon esetek kivételével, amikor a határozatok hatálya egy vagy több tagállamra korlátozódik, a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos határozatok érvényessége az Unió vámterületének egészére kiterjed.

27. cikk

A kedvező határozatok megsemmisítése

(1) A vámhatóságoknak meg kell semmisíteniük a határozat jogosultja számára kedvező határozatot, ha az összes alábbi feltétel teljesül:

a) a határozatot helytelen vagy hiányos információ alapján hozták meg;

b) a határozat jogosultja tudta, vagy ésszerűen tudnia kellett volna, hogy az információ helytelen vagy hiányos volt;

c) ha az információ helyes és teljes körű lett volna, a határozat más lett volna.

(2) A határozat jogosultját értesíteni kell a határozat megsemmisítéséről.

(3) A megsemmisítés attól a naptól kezdve lép hatályba, amelyen az eredeti határozat hatályba lépett, kivéve ha a vámjogszabályoknak megfelelően erről a határozatban másképp rendelkeznek.

28. cikk

A kedvező határozatok visszavonása és módosítása

(1) A 27. cikkben említettektől eltérő esetekben a kedvező határozatot vissza kell vonni vagy módosítani kell:

a) ha a határozat kiadására vonatkozó feltételek közül egy vagy több nem teljesült, vagy már nem teljesül; vagy

b) a határozat jogosultjának kérelmére.

(2) Eltérő rendelkezés hiányában a több személynek címzett kedvező határozat csak annak a személynek a tekintetében vonható vissza, aki vagy amely a határozatban foglalt kötelezettséget nem teljesíti.

(3) A határozat jogosultját értesíteni kell a határozat visszavonásáról vagy módosításáról.

(4) A 22. cikk (4) bekezdését alkalmazni kell a határozat visszavonására vagy módosítására.

▼B

Kivételes esetekben azonban, ha a határozat jogosultjának jogos érdekei úgy kívánják, a vámhatóságok a visszavonás vagy módosítás hatálybalépésének napját legfeljebb egy évvel későbbi időpontra is tehetik. Ezt az időpontot a visszavonó vagy módosító határozatban fel kell tüntetni.

29. cikk

Előzetes kérelem nélkül hozott határozatok

▼C2

Kivéve, amikor a vámhatóság igazságszolgáltatási szervként jár el, a 22. cikk (4), (5), (6) és (7) bekezdése, a 23. cikk (3) bekezdése és a 26., 27. és 28. cikk vonatkozik azokra a határozatokra is, amelyeket a vámhatóságok az érintett személy előzetes kérelme nélkül hoztak.

▼B

30. cikk

A vámeljárás vagy átmeneti megőrzés alá vont árukra vonatkozó határozatokra alkalmazandó korlátozások

A kedvező határozat visszavonása, módosítása vagy felfüggesztése nem érinti azokat az árukat, amelyeket a visszavonás, módosítás vagy felfüggesztés hatálybalépésének időpontjában a visszavont, módosított vagy felfüggesztett határozat alapján már vámeljárás vagy átmeneti megőrzés alá vontak és még az említett vámeljárás alatt állnak, vagy átmeneti megőrzésben vannak, kivéve ha az érintett személy azt kéri.

31. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) a 28. cikk (2) bekezdésében említett azon esetek, amelyekben a több személynek címzett kedvező határozatot vissza lehet vonni a határozatból eredő kötelezettségek teljesítését elmulasztó személytől eltérő személyek tekintetében is;

b) azon rendkívüli esetek, amelyekben a vámhatóságok a 28. cikk (4) bekezdése második albekezdésének megfelelően megváltoztathatják azt az időpontot, amikor a visszavonás vagy a módosítás hatályba lép.

32. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a kedvező határozatok megsemmisítésére, visszavonására vagy módosítására vonatkozó eljárási szabályokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljáráskeretében kell elfogadni.

▼B

33. cikk

A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó határozatok

(1) A vámhatóságoknak kérelemre kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó határozatokat (KTF-határozatok) vagy kötelező érvényű származási felvilágosításra vonatkozó határozatokat (KSZF-határozatok) kell hozniuk.

▼C2

Az ilyen kérelem nem fogadható be bármely alábbi körülmény fennállása esetén:

▼B

a) ha a kérelmet valamely határozat jogosultja vagy az érdekében eljáró személy ugyanabban a vámhivatalban vagy egy másikban azonos áruval kapcsolatban, valamint KSZF-határozatok esetében a származás megszerzését meghatározó azonos körülmények között nyújtja vagy nyújtotta be;

b) ha a kérelem nem a KTF- vagy KSZF-határozatok tervezett felhasználására vagy valamely vámeljárás tervezett alkalmazására vonatkozik.

(2) A KTF- vagy a KSZF-határozatok csak az áruk tarifális besorolása vagy származásuk megállapítása tekintetében kötelező érvényűek az alábbiakat illetően:

a) a vámhatóságokat a határozat jogosultjával szemben csak az olyan áruk tekintetében kötelezik, amelyekre nézve a vámalakiságokat a határozat hatálybalépésének napját követően végezték el;

b) a határozat jogosultját a vámhatóságokkal szemben e határozatok csak attól a naptól kötelezik, amelyen a határozatról az értesítést megkapta, vagy úgy tekintendő, hogy megkapta.

(3) A KTF- vagy a KSZF-határozatok a hatálybalépésük napjától számítva három évig érvényesek.

(4) A KTF- vagy a KSZF-határozatoknak egy bizonyos vámeljárás keretében való alkalmazásához a határozat jogosultjának be kell tudnia bizonyítani, hogy:

a) a KTF-határozat esetében a bejelentett áruk minden tekintetben megfelelnek a határozatban leírt áruknak;

b) a KSZF-határozat esetében az érintett áruk és a származás megszerzését meghatározó körülmények minden tekintetben megfelelnek a határozatban leírt áruknak és körülményeknek.

34. cikk

A kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatok kezelése

(1) A KTF-határozat a 33. cikk (3) bekezdésében említett időtartam lejárta előtt érvényét veszti, ha már nem felel meg a jogszabályoknak az alábbiak eredményeképpen:

a) az 56. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett nómenklatúrák módosításának elfogadása;

▼B

b) az 57. cikk (4) bekezdésében említett intézkedések elfogadása;

az ilyen módosítás vagy intézkedés alkalmazási időpontjától kezdődő hatállyal.

(2) A KSZF-határozat a 33. cikk (3) bekezdésében említett időtartam lejárta előtt érvényét veszti az alábbi esetekben:

a) amennyiben rendelet elfogadására kerül sor vagy az Unió olyan megállapodást köt, amely az Unióban alkalmazandóvá válik, és a KSZF-határozat már nem felel meg az ezáltal meghatározott jogszabályoknak – az említett rendelet vagy megállapodás alkalmazásának időpontjától;

b) amennyiben a határozat már nem egyeztethető össze a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) által létrehozott, a származási szabályokról szóló megállapodással vagy az e megállapodás értelmezésére elfogadott magyarázó megjegyzésekkel vagy származási állásfoglalással – az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételük időpontjától.

(3) A KTF- vagy a KSZF-határozatok visszamenőleges hatállyal nem vesztik érvényüket.

(4) A 23. cikk (3) bekezdésétől és a 27. cikktől eltérve a KTF- és a KSZF-határozatokat meg kell semmisíteni, ha azok a kérelmezőktől kapott pontatlan vagy hiányos információn alapulnak.

(5) A KTF- és a KSZF-határozatokat a 23. cikk (3) bekezdésének és a 28. cikknek megfelelően kell visszavonni. Mindazonáltal, ha a határozat jogosultja kérelmezi, az nem kerül visszavonásra.

(6) A KTF- és a KSZF-határozatokat nem lehet módosítani.

(7) A vámhatóságoknak vissza kell vonniuk a KTF-határozatokat:

a) ha azok már nem egyeztethetők össze az 56. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett nómenklatúrák bármelyikének értelmezésével, az alábbiak közül bármelyik következtében:

   i. az 1987 július 23-i vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 2658/87/EGK tanácsi rendelet ([1]) 9. cikke (1) bekezdése a) pontjának második francia bekezdésében említett magyarázó megjegyzések, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételük időpontjától kezdődő hatállyal;

   ii. az Európai Unió Bíróságának valamely ítélete, az ítélet rendelkező részének az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételétől kezdődő hatállyal;

([1]) HL L 256., 1987.9.7., 1. o.

▼B

iii. a Vámegyüttműködési Tanács létrehozásáról szóló, 1950. december 15-én, Brüsszelben kelt egyezmény által létrehozott szervezet keretében elfogadott, a Harmonizált Áruleíró és Kódrendszer Nómenklatúra Magyarázatának módosítása, vagy valamely besorolási határozat vagy vélemény, a Bizottság közleményének az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában való közzétételének időpontjától kezdődő hatállyal;

b) egyéb meghatározott esetekben.

(8) A KSZF-határozatokat vissza kell vonni:

a) ha azok már nem egyeztethetők össze az Európai Unió Bíróságának valamely ítéletével, az ítélet rendelkező részének az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételétől kezdődő hatállyal, vagy

b) egyéb meghatározott esetekben.

(9) Ha az (1) bekezdés b) pontja vagy a (2), a (7), illetve a (8) bekezdés alkalmazandó, a KTF- vagy a KSZF-határozatok mégis felhasználhatók az adott határozat alapján és érvényességének lejárta vagy visszavonása előtt kötött, kötelező érvényű szerződések tekintetében. Ez a további felhasználhatóság nem vonatkozik azokra az esetekre, amikor a KSZF-határozatot kivinni kívánt áruk tekintetében hozták.

A további felhasználhatóság nem haladhatja meg az attól a naptól számított hat hónapot, amelyen a KTF- vagy a KSZF-határozatok érvényességüket vesztik vagy visszavonásra kerülnek. Az 57. cikk (4) bekezdésében vagy a 67. cikkben említett intézkedés azonban kizárhatja e bekezdés első albekezdésének alkalmazását vagy rövidebb időtartamot állapíthat meg. Olyan termékek esetében azonban, amelyekhez behozatali vagy kiviteli igazolást nyújtottak be a vámalakiságok elvégzésekor, ►C2 a hat hónapos időtartam helyébe az igazolás érvényességi ideje lép. ◄

A KTF- vagy a KSZF-határozatok további felhasználhatóságának igénybevétele érdekében az érintett határozat jogosultjának kérelmet kell benyújtania a határozatot meghozó vámhatósághoz a határozat érvényessége megszűnésének vagy visszavonásának időpontjától számított 30 napon belül, és a kérelemben fel kell tüntetnie azokat a mennyiségeket, amelyekre a további felhasználhatóságot kérelmezi, valamint azt a tagállamot vagy tagállamokat, amelyben vagy amelyekben a további felhasználhatóság időtartama alatt az áruk vámkezelése meg fog történni. A vámhatóságnak határozatot kell hoznia a további felhasználhatóságról és erről haladéktalanul értesítenie kell a határozat jogosultját, mégpedig legkésőbb 30 nappal azt az időpontot követően, amelyben a határozat meghozatalához számára szükséges minden információt kézhez kap.

(10) A Bizottság értesíti a vámhatóságokat, amennyiben:

a) felfüggeszti az olyan árukra vonatkozó KTF- és a KSZF-határozatok meghozatalát, amelyek helyes és egységes tarifális besorolása vagy származásuk megállapítása nem biztosított;

b) visszavonja az a) pontban említett felfüggesztést.

▼B

(11) A Bizottság határozatot hozhat, amelyben felkéri a tagállamokat, hogy vonjanak vissza KTF- vagy KSZF-határozatokat az áruk helyes és egységes tarifális besorolásának vagy származásuk megállapításának biztosítása érdekében.

35. cikk

Az egyéb tényezőkre vonatkozó kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatok

Meghatározott esetekben a vámhatóságoknak kérelemre határozatot kell hozniuk a II. címben említett olyan egyéb tényezőkre vonatkozó kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatban, amelyek alapján behozatali vagy kiviteli vámok, illetve egyéb árukereskedelmi intézkedések alkalmazására kerül sor.

36. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) a 34. cikk (7) bekezdésének b) pontjában és a 34. cikk (8) bekezdésének b) pontjában említett olyan meghatározott esetek, amelyekben a KTF- vagy KSZF-határozatokat vissza kell vonni;

b) a 35. cikkben említett esetek, amikor a kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatok meghozatala egyéb olyan tényezők tekintetében történik, amelyek alapján behozatali vagy kiviteli vámok, illetve egyéb árukereskedelmi intézkedések alkalmazására kerül sor.

37. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

▼C3

a) KTF- vagy KSZF-határozatok felhasználása azt követően, hogy azok érvényességüket vesztették vagy visszavonásra kerültek, a 34. cikk (9) bekezdésének megfelelően;

▼B

b) a vámhatóságok Bizottság általi, a 34. cikk (10) bekezdésének a) és b) pontja szerinti értesítése;

c) a 35. cikkben említett és érvényességük elvesztését követően a 36. cikk b) pontjának megfelelően meghatározott határozatok felhasználása;

d) a 35. cikkben említett és a 36. cikk b) pontjának megfelelően meghatározott határozatok felfüggesztése, valamint a vámhatóságok értesítése a felfüggesztésről, illetve a felfüggesztés visszavonásáról.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja azokat a határozatokat, amelyekben felkéri a tagállamokat a következők visszavonására:

a) a 34. cikk (11) bekezdésében említett határozatok;

b) a 35. cikkben említett és a 36. cikk b) pontjának megfelelően meghatározott határozatok.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Amennyiben a 285. cikk (1) bekezdésében említett bizottság írásbeli eljárás útján nyilvánít véleményt, a 285. cikk (6) bekezdése alkalmazandó.

4. szakasz

Engedélyezett gazdálkodó

38. cikk

Kérelmezés és engedélyezés

(1) Az a gazdálkodó, aki az Unió vámterületén letelepedett, és aki megfelel a 39. cikkben felsorolt kritériumoknak, engedélyezett gazdálkodó státust kérelmezhet.

A vámhatóságok – szükség esetén a más illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően – adják meg ezt a státust, amelyet figyelemmel kell kísérni.

(2) Az engedélyezett gazdálkodó státus a következő típusú engedélyeket foglalja magában:

a) a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodóét, amely lehetővé teszi annak jogosultja számára, hogy a vámjogszabályoknak megfelelően bizonyos egyszerűsítéseket élvezzen;

b) a „biztonság és védelem” típusú engedélyezett gazdálkodóét, amely a jogosultat a biztonsági és védelmi szempontok tekintetében könnyítésekre jogosítja fel.

(3) A (2) bekezdésben említett két típusú engedéllyel egyszerre is lehet rendelkezni.

(4) Az engedélyezett gazdálkodó státust a 39., 40. és 41. cikkre is figyelemmel valamennyi tagállam vámhatóságai elismerik.

(5) A vámhatóságoknak – a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó státus elismerése alapján és feltéve, hogy a vámjogszabályokban meghatározott, valamely konkrét típusú egyszerűsítésre vonatkozó követelmények teljesülnek – engedélyezniük kell, hogy a gazdálkodó ebben az egyszerűsítésben részesüljön. A vámhatóságok nem vizsgálják újra az engedélyezett gazdálkodó státus megadásakor egyszer már megvizsgált kritériumokat.

▼B

(6) A (2) bekezdésben említett engedélyezett gazdálkodók a számukra megadott engedély típusától függően a vámellenőrzések tekintetében kedvezőbb elbánásban részesülnek, mint az egyéb gazdálkodók, így többek között kevesebb fizikai és okmányalapú ellenőrzésen kell átesniük.

(7) A vámhatóságok az engedélyezett gazdálkodó státusból eredő kedvezményeket az Unió vámterületén kívül eső országokban vagy területeken letelepedett személyek esetében annak biztosítják, aki teljesíti az érintett országok vagy területek vonatkozó jogszabályaiban megállapított feltételeket és kötelezettségeket, amennyiben e feltételeket és kötelezettségeket az Unió az Unió vámterületén letelepedett engedélyezett gazdálkodókra vonatkozóan megállapított feltételekkel és kötelezettségekkel egyenértékűnek ismeri el. A kedvezmények megadása kölcsönösségi alapon történik, hacsak az Unió másképp nem dönt, és azt nemzetközi megállapodás vagy a közös kereskedelempolitika terén hozott uniós jogszabály erősíti meg.

39. cikk

A státus megadása

Az engedélyezett gazdálkodó státus megadására vonatkozó kritériumok a következők:

a) vámjogszabályok és adószabályok súlyos vagy ismételt megsértésének hiánya, ideértve azt is, hogy a kérelmező gazdasági tevékenységeihez kapcsolódóan súlyos bűncselekmény nincs nyilvántartva;

b) annak bizonyítása a kérelmező részéről, hogy műveleteit és az áruforgalmat szigorúan ellenőrzi a kereskedelmi és adott esetben szállítási nyilvántartások vezetésének rendszerén keresztül, ami lehetővé teszi a megfelelő vámellenőrzést;

c) fizetőképesség, amely akkor tekinthető igazoltnak, ha a kérelmező olyan jó pénzügyi helyzetben van, amely lehetővé teszi számára kötelezettségei teljesítését az érintett üzleti tevékenységtípus jellemzőinek kellő figyelembevétele mellett;

d) a 38. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett engedély vonatkozásában a végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó, a gyakorlati jellegű szakértelem, vagy szakmai képesítések; és

►C2 e) a 38. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett engedélyt illetően megfelelő biztonsági és védelmi szabványok alkalmazása, amelyek akkor tekintendők teljesítettnek, ha ◄ a kérelmező bizonyítja, hogy a nemzetközi ellátási lánc biztonságát és védelmét biztosító megfelelő intézkedéseket alkalmaz, többek között a testi épség, a hozzáférés-ellenőrzés, a logisztikai folyamatok és bizonyos árutípusok kezelése, a személyzet és az üzleti partnerek azonosítása tekintetében.

▼B

40. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) a 38. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett egyszerűsítések;

b) a 38. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett könnyítések;

c) a 38. cikk (6) bekezdésében említett kedvezőbb elbánás.

41. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a 39. cikkben említett kritériumok alkalmazására vonatkozó szabályokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

5. szakasz

Szankciók

42. cikk

Szankciók alkalmazása

(1) Minden tagállamnak rendelkeznie kell a vámjogszabályok betartásának elmulasztásáért kiszabott szankciókról. Az ilyen szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) Amennyiben igazgatási szankciók alkalmazására kerül sor, azok többek között a következők közül az egyik, vagy mindkét formát ölthetik:

a) a vámhatóságok által kiszabandó pénzbírság, beleértve adott esetben a büntetőjogi szankció helyébe lépő vagy azt felváltó pénzfizetési kötelezettséget;

b) az érintett személy által birtokolt valamely engedély visszavonása, felfüggesztése vagy módosítása.

(3) A tagállamok e cikknek a 288. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott alkalmazási időpontjától számított 180 napon belül értesítik a Bizottságot e cikk (1) bekezdésében előírt hatályban lévő nemzeti rendelkezésekről, és haladéktalanul értesítik a rendelkezéseket érintő bármiféle későbbi módosításról.

▼B

6. szakasz

Jogorvoslat

43. cikk

Igazságszolgáltatási szerv által hozott határozatok

A 44. és 45. cikk nem alkalmazható azokra a jogorvoslatokra, amelyeket az igazságügyi hatóság vagy az igazságügyi hatóságként eljáró vámhatóságok által hozott, a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozó határozat megsemmisítése, visszavonása vagy módosítása céljából nyújtanak be.

44. cikk

Jogorvoslati jog

(1) Bármely személynek joga van jogorvoslati kérelmet benyújtani a vámhatóság által a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban hozott bármely olyan határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyesen érinti.

Bármely személy, aki vagy amely a vámhatóságtól egy határozat meghozatalát kérte, és kérelmére a határozatot nem kapta meg a 22. cikk (3) bekezdésében említett határidőn belül, szintén jogosult a jogorvoslati jog gyakorlására.

(2) A jogorvoslati jog legalább két lépésben gyakorolható:

a) első lépésben a tagállamok által erre a célra kijelölt vámhatóság vagy igazságügyi hatóság vagy más szerv előtt;

b) ezt követően valamely olyan, döntéseiben magasabb szintű független szerv előtt, amely lehet igazságügyi hatóság vagy ezzel egyenértékű szakosodott szerv, a tagállamokban hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően.

(3) A jogorvoslatot abban a tagállamban kell benyújtani, ahol a határozatot hozták vagy annak meghozatalát kérték.

(4) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a jogorvoslati eljárás lehetővé tegye a vámhatóságok által hozott határozatok gyors megerősítését vagy kijavítását.

45. cikk

A végrehajtás felfüggesztése

(1) A jogorvoslat benyújtása nem jár a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztésével.

(2) A vámhatóságok azonban teljes egészében vagy részben felfüggesztik az ilyen határozat végrehajtását, ha alapos okkal feltételezhetik, hogy a vitatott határozat nem áll összhangban a vámjogszabályokkal, vagy ha az érintett személynek helyrehozhatatlan kárt okozna.

▼B

(3) A (2) bekezdésben említett esetekben, amelyekben a vitatott határozat hatására behozatali- vagy kivitelivám-fizetési kötelezettség merül fel, a határozat végrehajtása felfüggesztésének feltétele biztosíték nyújtása, kivéve, ha dokumentált értékelés alapján megállapítást nyer, hogy az ilyen biztosíték az adósnak valószínűleg súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

7. szakasz

Az áruk ellenőrzése

46. cikk

Kockázatkezelés és vámellenőrzés

(1) A vámhatóságok bármely olyan vámellenőrzést elvégezhetnek, amelyet szükségesnek tartanak.

►C2 A vámellenőrzések különösen magukban foglalhatják az áruk vizsgálatát, a mintavételt, az árunyilatkozatban vagy az értesítésben feltüntetett információk pontosságának és teljességének megerősítését és az okmányok meglétének, hitelességének, pontosságának és érvényességének ellenőrzését, ◄ a gazdálkodók számviteli és egyéb nyilvántartásainak vizsgálatát, a szállítóeszközök átvizsgálását, a poggyász vagy egyéb, a személyek által szállított vagy rajtuk lévő áru átvizsgálását, valamint hivatalos vizsgálatok és egyéb hasonló cselekmények elvégzését.

(2) A nem véletlenszerű vámellenőrzéseknek elsősorban elektronikus adatfeldolgozási eljárásokat használó kockázatelemzésen kell alapulniuk, a kockázatok azonosítása és értékelése, illetve a szükséges ellenintézkedések kialakítása céljából, a nemzeti, uniós és adott esetben nemzetközi szinten kialakított kritériumok alapján.

(3) A vámellenőrzéseket egy olyan közös kockázatkezelési keretrendszerben kell végrehajtani, amely a kockázattal kapcsolatos információk és a kockázatelemzési eredmények vámigazgatások közötti cseréjén alapul, és közös kockázati kritériumokat és standardokat, ellenőrzési intézkedéseket és kiemelt ellenőrzési területeket határoz meg.

Az ilyen információkon és kritériumokon alapuló ellenőrzéseket az (1) bekezdéssel vagy egyéb hatályos rendelkezésekkel összhangban végrehajtott egyéb ellenőrzések sérelme nélkül kell elvégezni.

(4) A vámhatóságok kockázatkezelést végeznek, hogy különbséget tegyenek a vámellenőrzés alá eső vagy vámfelügyelet alá tartozó árukhoz kapcsolódó kockázati szintek között és hogy meghatározzák, ►C2 hogy az árukat egyedi vámellenőrzés alá vonják-e, és ha igen, ez hol történjen. ◄

A kockázatkezelés magában foglalja az adatok és információk gyűjtését, a kockázatelemzést és -értékelést, intézkedések előírását, illetve megtételét, valamint az eljárás és az eljárás eredményeinek rendszeres figyelemmel kísérését és felülvizsgálatát a nemzetközi, uniós és nemzeti források és stratégiák alapján.

▼B

(5) A vámhatóságok kicserélik a kockázatra vonatkozó információkat és a kockázatelemzés eredményeit, amennyiben:

a) a vámhatóság úgy értékeli, hogy a kockázatok jelentősek és vámellenőrzést tesznek szükségessé, és az ellenőrzés eredményeiből megállapítható, hogy a kockázatot kiváltó esemény bekövetkezett; vagy

b) az ellenőrzés eredményeiből nem állapítható meg az, hogy a kockázatot kiváltó esemény bekövetkezett, de az érintett vámhatóság úgy véli, hogy a veszély nagy kockázatot jelent valahol másutt az Unióban.

(6) A (3) bekezdésben említett közös kockázati kritériumok és standardok, az ellenőrzési intézkedések és a kiemelt ellenőrzési területek megállapításakor figyelembe kell venni a következőket:

a) az arányosság a kockázathoz képest;

b) az ellenőrzések szükséges alkalmazásának sürgőssége;

c) a kereskedelmi forgalomra, az egyes tagállamokra és az ellenőrzési erőforrásokra gyakorolt valószínű hatás.

(7) A (3) bekezdésben említett közös kockázati kritériumok és standardok a következők közül valamennyit tartalmazzák:

a) a kockázatok leírása;

b) az áruk vagy gazdálkodók vámellenőrzésre történő kiválasztásához alkalmazandó kockázati tényezők vagy mutatók;

c) a vámhatóságok által végrehajtandó vámellenőrzések jellege;

d) a c) pontban említett vámellenőrzések alkalmazásának időtartama.

(8) A kiemelt ellenőrzési területek az egy bizonyos időszakban fokozott szintű kockázatelemzés és vámellenőrzés tárgyát képező konkrét vámeljárásokra, árutípusokra, útvonalakra, fuvarozási módokra vagy gazdálkodókra terjednek ki, a vámhatóságok által általában elvégzett egyéb ellenőrzések sérelme nélkül.

47. cikk

A hatóságok együttműködése

(1) Amikor a vámhatóságoktól eltérő, hatáskörrel rendelkező hatóságok ugyanazon áruk tekintetében a vámellenőrzéstől eltérő ellenőrzéseket végeznek, a vámhatóságok törekszenek arra, hogy az ilyen ellenőrzéseket e más hatóságokkal szoros együttműködésben, és – amikor lehetséges – a vámellenőrzésekkel egy időben és egy helyen végezzék el (egyablakos ellenőrzés); ennek megvalósítását a vámhatóságok koordinálják.

▼B

(2) Az ebben a szakaszban említett ellenőrzések keretében a vámhatóságok és más, hatáskörrel rendelkező hatóságok, amikor az a kockázat minimalizálásához és a csalás elleni küzdelemhez szükséges, megoszthatják egymással és a Bizottsággal az Unió vámterülete és az Unió vámterületén kívüli országok vagy területek között szállított áruk ►C2 belépésével ◄, ►C2 kilépésével ◄, árutovábbításával, szállításával, tárolásával és meghatározott célra történő felhasználásával – ideértve a postaforgalmat is –, a nem uniós áruknak és a meghatározott célra történő felhasználás alatt lévő áruknak az Unió vámterületén belüli jelenlétével és szállításával összefüggésben kapott adatokat, valamint bármely ellenőrzés eredményét. A vámhatóságok és a Bizottság szintén cserélhetnek egymással ilyen adatokat a vámjogszabályok egységes alkalmazásának biztosítása céljából.

48. cikk

Áruátengedést követő ellenőrzés

►C2 Vámellenőrzés céljából a vámhatóságok megerősíthetik a vámárunyilatkozatban, ◄ az átmeneti megőrzési árunyilatkozatban, a belépési gyűjtő árunyilatkozatban, a kilépési gyűjtő árunyilatkozatban, az újrakiviteli árunyilatkozatban vagy újrakiviteli értesítésben feltüntetett információk pontosságát és teljességét, valamint az alátámasztó okmányok meglétét, hitelességét, pontosságát és érvényességét, továbbá megvizsgálhatják a nyilatkozattevőnek az érintett áruval kapcsolatos műveletekre, az ezt megelőző vagy az ezt követő, ezen árukat érintő kereskedelmi ügyletekre vonatkozó számviteli és egyéb nyilvántartásait, az említett áru átengedését követően. A vámhatóság, amennyiben még van rá lehetőség, meg is vizsgálhatja az árut és/vagy mintát vehet belőle.

Az ilyen ellenőrzés az áru birtokosa vagy annak képviselője, az említett műveletekben üzleti minőségben közvetlenül vagy közvetve érintett valamilyen más személy, vagy az említett dokumentumokat és adatokat üzleti célból birtokában tartó valamilyen más személy helyiségében vagy területén végezhető el.

49. cikk

Unión belüli légi és tengeri járatok

(1) A vámellenőrzéseket vagy -alakiságokat az Unión belüli légi járaton utazó vagy az Unión belüli tengeri utazáson részt vevő személyek kézi és feladott poggyásza tekintetében csak akkor kell elvégezni, ha a vámjogszabályok ilyen ellenőrzéseket vagy vámalakiságokat előírnak.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti az alábbiak alkalmazását:

a) biztonsági és védelmi ellenőrzések;

b) a tilalmakhoz vagy korlátozásokhoz kapcsolódó ellenőrzések.

▼B

50. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

(1) A Bizottság a vámellenőrzés egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a 46. cikk (3) bekezdésében említettek értelmében végrehajtási jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el, többek között a kockázattal kapcsolatos információk cseréje és a kockázatelemzés eredménye, a közös kockázati kritériumok és standardok, az ellenőrzési intézkedések és a kiemelt ellenőrzési területek tekintetében.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az így hozott intézkedések jellegéből adódó sürgősség okán, amelyet a közös kockázatkezelési keretrendszer gyors frissítésének és a kockázattal kapcsolatos információk cseréje és a kockázatelemzés kiigazításának igényét is kellőképpen alátámasztó sürgősség nyomós okán, a Bizottság a 285. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

Amennyiben a 285. cikk (1) bekezdésében említett bizottság írásbeli eljárás útján nyilvánít véleményt, a 285. cikk (6) bekezdése alkalmazandó.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza azon kikötők és repülőterek listáját, amelyeken a 49. cikkel összhangban a vámellenőrzéseket és -alakiságokat el kell végezni a következők tekintetében:

a) a következő személyek kézi- és feladott poggyásza;

i. akik nem uniós repülőtérről érkező olyan légi járművön utaznak, amely egy uniós repülőtéren való közbülső leszállás után egy másik uniós repülőtérre folytatja útját;

ii. akik olyan légi járművön utaznak, amely egy uniós repülőtéren való közbülső leszállás után egy nem uniós repülőtérre folytatja útját;

iii. akik ugyanazon hajón olyan egymás utáni útszakaszokból álló tengeri utazáson vesznek részt, amely egy nem uniós kikötőből indul, ott megáll, vagy oda érkezik;

iv. akik kedvtelési célú vízi jármű és turisztikai vagy üzleti célú légi jármű fedélzetén utaznak;

b) kézi- és feladott poggyászok:

i. amelyek egy nem uniós repülőtérről jövő légi jármű fedélzetén érkeznek egy uniós repülőtérre, és amelyeket ezen uniós repülőtéren egy Unión belüli légi járatként közlekedő légi járműre rakodnak át;

▼B

ii. amelyeket egy uniós repülőtéren rakodtak be egy Unión belüli légi járatként közlekedő légi járműre, és amelyeket át fognak rakodni egy másik uniós repülőtéren egy olyan légi járműre, amelynek rendeltetési helye egy nem uniós repülőtér.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

8. szakasz

Az okmányok és más információk megőrzése, valamint díjak és költségek

51. cikk

Az okmányok és más információk megőrzése

(1) Az érintett személy a vámellenőrzés céljából köteles megőrizni a 15. cikk (1) bekezdésében említett okmányokat és információkat legalább három évig, a vámhatóságok számára hozzáférhető és elfogadható bármely módon.

A harmadik albekezdésben említettektől eltérő körülmények között szabad forgalomba bocsátott áru vagy kivitelre bejelentett áru esetében ez az időtartam annak az évnek a végétől kezdődik, amikor a szabad forgalomba bocsátásra vagy a kivitelre vonatkozó vám-árunyilatkozatot elfogadták.

A meghatározott célra történő felhasználásukra való tekintettel nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott áruk esetében ez az időtartam annak az évnek a végétől kezdődik, amelyben az ezekre vonatkozó vámfelügyelet megszűnik.

A más vámeljárás alá vont áru, illetve az átmeneti megőrzésben lévő áru esetében ez az időtartam annak az évnek a végétől kezdődik, amelyben az adott vámeljárást lezárták, illetve az átmeneti megőrzés befejeződött.

(2) A 103. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, ha valamely vámtartozással kapcsolatban a végrehajtott vámellenőrzés azt mutatja, hogy a vonatkozó tételt javítani kell a könyvelésben, és az érintett személyt erről értesítették, az okmányokat és az információt e cikk (1) bekezdésében megállapított határidőn túl további három évig meg kell őrizni.

Amennyiben jogorvoslat benyújtására került sor vagy bírósági eljárás indult, az okmányok és az információ megőrzendő az (1) bekezdésben meghatározott időtartamig, vagy – attól függően, hogy melyik következik be később – a jogorvoslati eljárás vagy a bírósági eljárás befejeződéséig.

▼B

52. cikk

Díjak és költségek

(1) A vámhatóságok nem számítanak fel díjat a vámellenőrzés elvégzéséért vagy a vámjogszabályok bármely más alkalmazásáért, ha ez az illetékes vámhivatal hivatalos nyitvatartási idejében történik.

(2) A vámhatóságok díjat számíthatnak fel vagy megtéríttethetik a költségeket, amikor bizonyos szolgáltatásokat, különösen az alábbiakat nyújtják:

a) vámtisztviselők jelenléte kérésre a hivatalos munkaidőn kívül vagy a vámhivatali helyiségektől vagy területektől eltérő helyen;

b) elemzések vagy szakértői jelentések az árukról, valamint az árunak a kérelmezőhöz történő visszaküldéséhez szükséges postaköltség, különösen a 33. cikk alapján hozott határozatok vagy a 14. cikk (1) bekezdésének megfelelő információnyújtás tekintetében;

▼C2

c) az áruk vizsgálata vagy azokból történő mintavétel megerősítési célokra, vagy az áruk megsemmisítése, amikor a vámtisztviselők alkalmazásán kívüli költségek is keletkeznek;

▼B

d) kivételes ellenőrzési intézkedések, amikor ezek az áru jellege vagy valamely lehetséges kockázat miatt szükségesek.

3. FEJEZET

Valutaátszámítás és határidők

53. cikk

Valutaátszámítás

(1) Az illetékes hatóságok közzéteszik és/vagy az interneten hozzáférhetővé teszik az alkalmazandó átváltási árfolyamot, amikor a valuta átszámítása szükséges az alábbi okok valamelyike miatt:

a) az áru vámértékének meghatározásához használt tényezők annak a tagállamnak a pénznemétől eltérő pénznemben vannak kifejezve, mint ahol a vámérték megállapítása történik;

b) szükség van az euro értékére nemzeti pénznemekben kifejezve az áruk tarifális besorolása és a behozatali vagy kiviteli vám összegének meghatározásához, beleértve a Közös Vámtarifában szereplő értékküszöböket.

(2) Ha az (1) bekezdésben említettektől eltérő okokból szükséges a valutaátszámítás, az eurónak a nemzeti pénznemekben kifejezett, a vámjogszabályok keretén belül alkalmazandó értékét legalább évente egyszer rögzíteni kell.

▼B

54. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén fogadja el az 53. cikk (1) és (2) bekezdésében említett célokból szükséges valutaátszámításokra vonatkozó szabályokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

55. cikk

Időtartamok, időpontok és határidők

(1) Amikor a vámjogszabályok egy időtartamot, időpontot vagy határidőt állapítanak meg, kivéve ha arról másképp rendelkeznek, az ilyen időtartam nem hosszabbítható meg és nem csökkenthető, illetve az ilyen időpont vagy határidő nem halasztható el vagy hozható előbbre.

(2) Az időtartamra, időpontokra és határidőkre vonatkozóan az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK, EURATOM tanácsi rendeletben ([1]) megállapított szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha a vámjogszabályok erről eltérően rendelkeznek.

II. CÍM

AZOK A TÉNYEZŐK, AMELYEK ALAPJÁN AZ ÁRUFORGALOMRA VONATKOZÓ BEHOZATALI ÉS KIVITELI VÁMOT ÉS MÁS INTÉZKEDÉSEKET ALKALMAZZÁK

1. FEJEZET

Közös Vámtarifa és az áruk tarifális besorolása

56. cikk

Közös vámtarifa és felügyelet

(1) Az esedékes behozatali és kiviteli vám a Közös Vámtarifán alapul.

Az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó uniós rendelkezések által előírt egyéb intézkedéseket adott esetben ezen áruk tarifális besorolásának megfelelően kell alkalmazni.

(2) A Közös Vámtarifa magában foglalja:

a) a 2658/87/EGK tanácsi rendelet által megállapított Kombinált Nómenklatúrát;

b) minden más nómenklatúrát, amely teljes egészében vagy részben a Kombinált Nómenklatúrán alapul, vagy amely azt valamilyen albontással egészíti ki, és amelyet a különleges tárgykörökre vonatkozó uniós rendelkezések állapítanak meg az áruforgalommal kapcsolatos tarifális intézkedések alkalmazására tekintettel;

([1]) HL L 124., 1971.6.8., 1. o.

▼B

c) a Kombinált Nómenklatúra hatálya alá tartozó árukra alkalmazandó szerződéses vagy normál, autonóm vámot;

d) az azokban a megállapodásokban szereplő preferenciális tarifális intézkedéseket, amelyeket az Unió kötött bizonyos, az Unió vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival;

e) azokat a preferenciális tarifális intézkedéseket, amelyeket az Unió egyoldalúan fogadott el bizonyos, az Unió vámterületén kívüli országok vagy területek, vagy ilyen országok vagy területek csoportjai vonatkozásában;

f) azokat az autonóm intézkedéseket, amelyek bizonyos árukra vonatkozó vám csökkentéséről vagy az annak megfizetése alóli kivételről rendelkeznek;

g) a bizonyos árukra – jellegük vagy meghatározott célra történő felhasználásuk folytán – megadott kedvezményes tarifális elbánást, a c)–f) vagy a h) pontban említett intézkedések keretén belül;

h) a mezőgazdasági, kereskedelmi vagy más uniós jogszabályok által megállapított egyéb tarifális intézkedéseket.

(3) Ha az érintett áru kielégíti a (2) bekezdés d)–g) pontjában meghatározott intézkedésekben foglalt feltételeket, akkor az azokban a rendelkezésekben említett intézkedéseket kell alkalmazni a nyilatkozattevő kérelmére az adott bekezdés c) pontjában megállapítottak helyett. Az ilyen kérelmet be lehet nyújtani utólagosan is, feltéve, hogy a vonatkozó intézkedésben vagy a Vámkódexben megállapított határidőket és feltételeket betartják.

(4) Ha a (2) bekezdés d)–g) pontjában említett intézkedések alkalmazása, vagy az ugyanazon bekezdés h) pontjában említett intézkedések alóli kivétel a behozatal vagy a kivitel egy bizonyos mennyiségére korlátozódik, az ilyen alkalmazás vagy kivétel a vámkontingensek esetében megszűnik, amint a megadott behozatali vagy kiviteli mennyiséget elérték.

A vámplafonok esetében az ilyen alkalmazás az Unió egy jogi aktusával szűnik meg.

(5) Az olyan szabad forgalomba bocsátás vagy árukivitel, amelyre az (1) és a (2) bekezdésben említett intézkedések alkalmazandók, felügyelet tárgyát képezheti.

57. cikk

Az áruk tarifális besorolása

(1) A Közös Vámtarifa alkalmazásához az áru „tarifális besorolása” abból áll, hogy meghatározzák a Kombinált Nómenklatúra alszámainak vagy további albontásainak egyikét, amely alá azt az árut be kell sorolni.

(2) A nem tarifális intézkedések alkalmazásához az áru „tarifális besorolása” abból áll, hogy meghatározzák a Kombinált Nómenklatúra alszámainak vagy további albontásainak egyikét, vagy bármely más, az uniós rendelkezések által megállapított, teljes egészében vagy részben a Kombinált Nómenklatúrán alapuló, vagy ahhoz további albontásokat megadó nómenklatúra alszámainak vagy további albontásainak egyikét, amely alá azt az árut be kell sorolni.

▼B

(3) Az (1) és (2) bekezdésnek megfelelően meghatározott alszámot vagy további albontást kell alkalmazni az adott alszámhoz tartozó intézkedések alkalmazásának céljára.

(4) A Bizottság intézkedéseket fogadhat el az áruk tarifális besorolásának az (1) és (2) bekezdésnek megfelelő meghatározása érdekében.

58. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

►C2 (1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el az 56. cikk (4) bekezdésében említett vámkontingensek és vámplafonok ◄ egységes kezelése, valamint a szabad forgalomba bocsátás vagy árukivitel 56. cikk (5) bekezdésében említett felügyeletének végrehajtása tekintetében.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az 57. cikk (4) bekezdésében említett intézkedéseket.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Kombinált Nómenklatúra helyes és egységes alkalmazása gyors biztosításának igénye által is kellőképpen alátámasztott sürgősségből fakadó nyomós ok miatt, a Bizottság a 285. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

Amennyiben a 285. cikk (1) bekezdésében említett bizottság írásbeli eljárás útján nyilvánít véleményt, a 285. cikk (6) bekezdése alkalmazandó.

2. FEJEZET

Az áruk származása

1. szakasz

Nem preferenciális származás

59. cikk

Alkalmazási kör

A 60. és 61. cikk állapítja meg a szabályokat az áruk nem preferenciális származásának meghatározásához, a következők alkalmazásában:

a) a Közös Vámtarifa, az 56. cikk (2) bekezdésének d) és e) pontjában említett intézkedések kivételével;

▼B

b) az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó uniós rendelkezések által megállapított, a tarifális intézkedésektől eltérő intézkedések; és

c) egyéb, az áruk származásával kapcsolatos uniós intézkedések.

60. cikk

A származás megszerzése

(1) A teljes egészében egyetlen országban vagy területen létrejött vagy előállított árut az abból az országból vagy területről származónak kell tekinteni.

(2) Az olyan árut, amelynek előállítása egynél több országot vagy területet érint, abból az országból vagy területről származónak kell tekinteni, ahol az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozása vagy megmunkálása történt – egy e célra felszerelt vállalkozás területén –, aminek eredményeként új terméket állítanak elő, vagy ami az előállítás fontos szakaszát képezi.

61. cikk

A származás igazolása

(1) Amikor a vámjogszabályok alapján a vám-árunyilatkozatban a származást feltüntetik, a vámhatóságok előírhatják, hogy a nyilatkozattevő igazolja az áru származását.

(2) Amikor az áru származásának igazolását a vámjogszabályok vagy más, különleges tárgykörökre vonatkozó uniós jogszabályok alapján megadták, a vámhatóságok megalapozott kétség esetén további bizonyítékot kérhetnek annak biztosítására, hogy a feltüntetett származás összhangban van a vonatkozó uniós jogszabályok által megállapított szabályokkal.

(3) Amennyiben a kereskedelem szükségletei azt megkövetelik, az Unióban származást igazoló okmány adható ki a rendeltetési hely szerinti országban vagy területen hatályos származási szabályokkal vagy bármely egyéb olyan módszerrel összhangban, amely alapján azonosítható az az ország, ahol az áru teljes egészében létrejött vagy előállításra került, illetve ahol az utolsó lényeges átalakítása történt.

62. cikk

Felhatalmazás

A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el azon szabályok meghatározására vonatkozóan, amelyek alapján úgy kell tekinteni, hogy az áru – amely tekintetében a nem preferenciális származás megállapítása az 59. cikkben említett uniós intézkedések alkalmazásának céljából szükséges – teljes egészében egyetlen országban vagy területen jött létre vagy került előállításra, vagy a 60. cikkel összhangban az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozása vagy megmunkálása egy adott országban vagy területen – egy e célra felszerelt vállalkozás területén – történt, aminek eredményeként új terméket állítanak elő, vagy ami az előállítás fontos szakaszát képezi.

▼B

63. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

▼C2

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a 61. cikkben említett származási igazolás benyújtására és megerősítésére vonatkozó eljárási szabályokat.

▼B

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. szakasz

Preferenciális származás

64. cikk

Az áruk preferenciális származása

(1) Ahhoz, hogy az áru az 56. cikk (2) bekezdésének d) vagy e) pontjában említett intézkedésekből vagy nem tarifális preferenciális intézkedésekből származó előnyöket élvezhesse, meg kell felelnie a preferenciális származás e cikk (2)–(5) bekezdésében említett szabályainak.

(2) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek olyan megállapodásokban szereplő preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, amelyeket az Unió kötött bizonyos, az Unió vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival, a preferenciális származás szabályait azok a megállapodások határozzák meg.

(3) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek bizonyos, az Unió vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival szemben – az (5) bekezdésben említettek kivételével – az Unió által egyoldalúan alkalmazott preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, a Bizottság intézkedéseket fogad el a preferenciális származás szabályainak meghatározását illetően.

E szabályoknak vagy azon a kritériumon kell alapulniuk, hogy az áru teljes egészében létrejött vagy előállításra került, vagy pedig azon, hogy az kielégítő feldolgozás vagy megmunkálás eredménye.

(4) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek az Unió vámterülete, illetve Ceuta és Melilla közötti kereskedelemre alkalmazandó, 1985-ös csatlakozási okmány 2. jegyzőkönyvében szereplő, preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, a preferenciális származás szabályait az említett jegyzőkönyv 9. cikkével összhangban kell elfogadni.

(5) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek az Unióval társult tengerentúli országok és területek javára szóló preferenciális rendelkezésekben szereplő preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, a preferenciális származás szabályait az EUMSZ 203. cikkének megfelelően kell meghatározni.

(6) Saját kezdeményezésére vagy valamely kedvezményezett ország vagy terület kérelmére a Bizottság az említett országnak vagy területnek bizonyos árukra átmeneti eltérést adhat a preferenciális származás (3) bekezdésben említett szabályai alól.

▼B

Az átmeneti eltérés a következő okok egyikével is indokolható:

a) olyan belső vagy külső tényezők, amelyek ideiglenesen meggátolják a kedvezményezett országot vagy területet abban, hogy megfelelhessen a preferenciális származás szabályainak;

b) a kedvezményezett országnak vagy területnek időre van szüksége ahhoz, hogy felkészüljön az említett szabályoknak való megfelelésre.

Az eltérés iránti kérelmet az érintett kedvezményezett országnak vagy területnek írásban kell benyújtania a Bizottsághoz. A kérelem megjelöli a második albekezdés szerinti, az eltérést szükségessé tevő okokat, és magában foglalja a megfelelő alátámasztó okmányokat.

Az átmeneti eltérésnek az eltérés engedélyezését megalapozó belső vagy külső tényezők időtartamára, illetőleg arra az időtartamra kell korlátozódnia, amelyre a kedvezményezett országnak vagy területnek szüksége van a kérdéses szabályok teljesítéséhez.

Eltérés engedélyezése esetén az érintett kedvezményezett országnak vagy területnek teljesítenie kell az eltérés felhasználásáról a Bizottság felé teljesítendő információszolgáltatással és az eltérés tárgyát képező mennyiségek kezelésével kapcsolatban megállapított követelményeket.

65. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a preferenciális származásnak a 64. cikk (3) bekezdésében említett szabályainak meghatározása vonatkozásában.

66. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén fogadja el az alábbiakat:

a) az áruk 64. cikk (1) bekezdésében említett preferenciális származásának az Unióban való megállapítását elősegítő eljárási szabályok;

b) a kedvezményezett országnak vagy területnek a 64. cikk (6) bekezdésében említett átmeneti eltérést biztosító intézkedés.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

3. szakasz

Egyes áruk származásának meghatározása

67. cikk

A Bizottság által hozott intézkedések

A Bizottság intézkedéseket fogadhat el egyes áruk származásának az említett árukra vonatkozó származási szabályokkal összhangban történő megállapítására.

68. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság a 67. cikkben említett intézkedéseket végrehajtási jogi aktusok révén fogadja el. E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az így hozott határozatok jellegéből adódó sürgősség nyomós okán, amelyet a származási szabályok helyes és egységes alkalmazása gyors biztosításának igénye is kellőképpen alátámaszt, a Bizottság a 285. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

Amennyiben a 285. cikk (1) bekezdésében említett bizottság írásbeli eljárás útján nyilvánít véleményt, a 285. cikk (6) bekezdése alkalmazandó.

3. FEJEZET

Az áruk vámértéke

69. cikk

Alkalmazási kör

Az áruk vámértékét a Közös Vámtarifa, valamint az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó uniós rendelkezések által megállapított nem tarifális intézkedések alkalmazása céljából a 70. és 74. cikknek megfelelően kell meghatározni.

70. cikk

A vámérték megállapításának az ügyleti értéken alapuló módszere

(1) Az áru vámértékének elsődleges alapja az ügyleti érték, azaz az áruért az Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő – szükség esetén kiigazított – ár.

▼B

(2) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár a behozott áruért a vevő részéről az eladónak vagy a vevő részéről harmadik félnek az eladó javára teljesített vagy teljesítendő teljes kifizetés, és a behozott áru eladásának feltételeként teljesített vagy teljesítendő minden kifizetést magában kell foglalnia.

(3) Az ügyleti értéket kell alkalmazni valamennyi következő feltétel teljesítése esetén:

a) a vevő számára az áru feletti rendelkezésre vagy az általa történő felhasználásra vonatkozóan nincs egyéb korlátozás, mint az alábbiak valamelyike:

i. olyan korlátozások, amelyeket az Unió jogszabályai vagy hatóságai írnak elő vagy követelnek meg;

ii. azon földrajzi terület behatárolása, amelyen belül az áruk viszonteladásra kerülhetnek;

iii. olyan korlátozások, amelyek az áru vámértékét jelentősen nem befolyásolják;

b) az eladás vagy az ár nem függ olyan feltételektől vagy ellenszolgáltatásoktól, amelyeknek az értéke nem határozható meg az értékelendő árut illetően;

c) az áruknak a vevő általi későbbi viszonteladásából, átengedéséből vagy használatából származó haszon – sem közvetlenül, sem közvetve – nem kerül vissza az eladóhoz, kivéve, ha a megfelelő kiigazítás elvégezhető;

d) a vevő és az eladó nincs kapcsolatban egymással, vagy a kapcsolat nem befolyásolta az árat.

71. cikk

Az ügyleti érték elemei

(1) A vámértéknek a 70. cikk alapján történő megállapításakor a behozott áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árat ki kell egészíteni:

a) a következőkkel, olyan mértékben, ahogyan ezek a vevő számára felmerülnek, de nem szerepelnek az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árban:

i. jutalék és ügynöki jutalék, a vételi jutalékok kivételével;

ii. azoknak a tárolóeszközöknek a költsége, amelyek vámszempontból a szóban forgó áruval egy tekintet alá esnek; és

iii. csomagolás költsége, beleértve a munkabért és az anyagköltséget egyaránt;

▼B

b) az alábbi áruk és szolgáltatások értékével, megfelelően megosztva, ha azokat közvetlenül vagy közvetve a vevő biztosítja ingyenesen vagy kedvezményesen a behozott áruk előállításával és kivitelre történő eladásával kapcsolatban történő felhasználásra, olyan mértékben, ahogyan ez az érték nem szerepel a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árban:

i. a behozott áruba beépített anyagok, alkatrészek, részek és hasonló tételek;

ii. a behozott áru előállításában használt szerszámok, présminták, öntőformák és hasonló tételek;

iii. a behozott áru előállítása során elhasznált anyagok; és

iv. az Unió területén kívül végzett, és a behozott áru előállításához szükséges mérnöki munka, fejlesztés, művészmunka, formatervezés, tervrajzok és vázlatok;

c) az értékelendő árukhoz kapcsolódó azon jogdíjakkal és licencdíjakkal, amelyeket közvetve vagy közvetlenül, az értékelendő áruk eladásának feltételeként a vevő köteles kiegyenlíteni, olyan mértékben, amennyiben az ilyen jogdíjakat és licencdíjakat a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árba nem számították bele;

d) a behozott áru későbbi viszonteladásából, átengedéséből vagy felhasználásából származó bevétel azon részének értékével, amely közvetve vagy közvetlenül az eladóhoz kerül; és

e) az árunak az Unió vámterületére való beszállítása helyéig felmerülő alábbi költségekkel:

▼C2

i. a behozott áru szállításának és biztosításának költsége; és

▼B

ii. a behozott áru szállításával kapcsolatos rakodási és anyagmozgatási költségek.

(2) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz történő hozzászámítás az (1) bekezdéssel összhangban kizárólag objektív és számszerűsíthető adatok alapján történhet.

(3) A vámérték meghatározásakor a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz való hozzászámítás csak az e cikkben megállapítottak szerint történhet.

72. cikk

A vámértékbe nem beszámítandó elemek

A vámértéknek a 70. cikk alapján történő megállapításakor az alábbiak egyike sem számítandó be:

a) a behozott áruk szállítási költsége az Unió vámterületére történő ►C2 belépésüket ◄ követően;

▼B

b) a behozott áruknak, így például ipari üzemnek, gépnek vagy berendezésnek az Unió vámterületére történő ►C2 belépése ◄ után végrehajtott építés, létesítés, szerelés, karbantartás vagy technikai segítségnyújtás költsége;

c) a vevő által megkötött és a behozott áru vásárlásával kapcsolatos finanszírozási megállapodások szerinti kamatterhek, függetlenül attól, hogy a pénzügyi fedezetet az eladó vagy más személy biztosítja-e, feltéve, hogy a finanszírozási megállapodást írásban kötötték, és amennyiben ezt számára előírják, a vevő bizonyítani tudja, hogy az alábbi feltételek teljesülnek:

i. az említett árut valóban a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árként bejelentett áron értékesítették; és

ii. a megjelölt kamatláb nem lépi túl azt a szintet, amelyet az ilyen ügyletekre szokásosan alkalmaznak abban az országban, ahol, és abban az időpontban, amikor a finanszírozást biztosítják;

d) az Unió területén a behozott áru újraelőállításához való jogért fizetett díjak;

e) vételi jutalékok;

f) behozatali vámok vagy az Unióban az áru behozatala vagy értékesítése miatt fizetendő egyéb terhek;

g) a 71. cikk (1) bekezdésének c) pontja ellenére a behozott áru forgalmazási vagy viszonteladási jogáért a vevő által teljesített kifizetések, amennyiben az ilyen kifizetések nem képezik feltételét az árunak az Unióba irányuló kivitelre történő eladásának.

73. cikk

Egyszerűsítés

A vámhatóságok kérelemre engedélyezhetik, hogy az alábbiakat egyedi kritériumok alapján állapítsák meg, amennyiben ezek a vám-árunyilatkozat elfogadásának napján nem számszerűsíthetők:

a) a 70. cikk (2) bekezdésével összhangban az áru vámértékébe beszámítandó összegek;és

b) a 71. és a 72. cikkben említett összegek.

74. cikk

A vámérték megállapításának másodlagos módszerei

(1) Ha az áru vámértéke a 70. cikk alapján nem határozható meg, akkor a (2) bekezdés a)–d) pontját kell alkalmazni – ebben a sorrendben – az első olyan pontig, amely szerint az áru vámértéke meghatározható.

▼B

A (2) bekezdés c) és a d) pontja alkalmazásának sorrendjét meg kell fordítani, ha azt a nyilatkozattevő kéri.

(2) Az (1) bekezdés értelmében a vámérték:

a) az Unió vámterületére irányuló kivitelre eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban kivitt azonos áru ügyleti értéke;

b) az Unió vámterületére irányuló kivitelre eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban kivitt hasonló áru ügyleti értéke;

c) azon az egységáron alapuló érték, amelyen a behozott árut, vagy az azonos vagy hasonló behozott árut a legnagyobb összmennyiségben értékesítették az Unió vámterületén belül az eladókkal kapcsolatban nem lévő személyek számára; vagy

d) a számított érték, amely az alábbiak összegéből áll:

i. az anyagok, illetve a gyártás vagy a behozott áru előállításában alkalmazott más feldolgozás költsége vagy értéke;

ii. az értékelendő áruval azonos típusú vagy fajtájú, a kivitel országában az Unióba irányuló kivitelre előállított áru gyártóinál az eladáskor rendszerint jelentkező nyereséggel és általános költségekkel egyenlő összeg;

iii. a 71. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett elemek költsége vagy értéke.

(3) Ha a vámérték az (1) bekezdés alapján nem határozható meg, azt az Unió vámterületén rendelkezésre álló adatok alapján, az alábbiakban szereplő elvekkel és általános rendelkezésekkel összhangban lévő, valamennyi ésszerű eszköz felhasználásával kell meghatározni:

a) az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló egyezmény;

b) az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikke;

c) ez a fejezet.

75. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 73. cikkben említett engedély kiadására vonatkozó feltételek meghatározására vonatkozóan.

▼B

76. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a vámérték 70. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a 71. és 72. cikk szerinti megállapítása, beleértve a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár kiigazításának szabályait is;

b) a 70. cikk (3) bekezdésében említett feltételek alkalmazása;

c) a vámérték 74. cikkben említett megállapítása.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

III. CÍM

VÁMTARTOZÁS ÉS BIZTOSÍTÉKOK

1. FEJEZET

Vámtartozás keletkezése

1. szakasz

Behozatalivám-tartozás

77. cikk

Szabad forgalomba bocsátás és ideiglenes behozatal

(1) Behozatalivám-tartozás azáltal keletkezik, hogy behozatalivám-köteles, nem uniós árukat a következő vámeljárások bármelyike alá vonnak:

a) szabad forgalomba bocsátás, ide értve a meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó rendelkezéseket is;

b) ideiglenes behozatal, a behozatali vám alóli részleges mentességgel.

(2) A vámtartozás a szóban forgó vám-árunyilatkozat elfogadásának időpontjában keletkezik.

(3) A nyilatkozattevő az adós. Közvetett képviselet esetén az a személy, akinek az érdekében a vám-árunyilatkozatot benyújtották, szintén adósnak minősül.

Ha az (1) bekezdésben említett valamelyik eljárás vonatkozásában olyan információ alapján készítenek vám-árunyilatkozatot, amely ahhoz vezet, hogy a behozatali vám egy részét vagy teljes egészét nem szedik be, az a személy, aki az árunyilatkozat elkészítéséhez szükséges információt nyújtotta, és tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ez az információ valótlan, szintén adósnak tekintendő.

▼B

78. cikk

A nem származó árukra vonatkozó különös rendelkezések

(1) Amikor a vámvisszatérítés vagy a behozatalivám-fizetés alóli kivétel tilalma vonatkozik olyan nem származó árukra, amelyeket olyan termékek előállítása során használnak fel, amelyekre származási igazolást adnak ki vagy állítanak ki az Unió és bizonyos, az Unió vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival kötött preferenciális megállapodás keretében, e nem származó áruk tekintetében a szóban forgó termékek újrakiviteli árunyilatkozatának elfogadása révén behozatalivám-tartozás keletkezik.

(2) Amikor az (1) bekezdés alapján vámtartozás keletkezik, az e tartozásnak megfelelő behozatali vám összegét ugyanolyan feltételek mellett kell meghatározni, mint az aktív feldolgozási eljárás befejezése céljából a szóban forgó termék előállításában felhasznált nem származó áru szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vám-árunyilatkozat elfogadásával azonos napon keletkezett vámtartozás esetén.

(3) Ilyen esetekben a 77. cikk (2) és (3) bekezdését kell alkalmazni. A 270. cikkben említett nem uniós áruk esetében azonban az adós az a személy, aki az újrakiviteli árunyilatkozatot benyújtja. Közvetett képviselet esetén az a személy, akinek az érdekében az árunyilatkozatot benyújtották, szintén adósnak minősül.

79. cikk

Szabályok be nem tartása miatt keletkezett vámtartozás

(1) Behozatalivám-köteles áruk esetében behozatalivám-tartozás keletkezik az alábbiak bármelyikének be nem tartása esetén:

►C2 a) az egyik olyan kötelezettség, amelyet a vámjogszabályok a nem uniós áruknak az Unió vámterületére való bejuttatásával, vámfelügyelet alóli elvonásával, vagy ◄ ezen áruknak azon a területen való szállításával, feldolgozásával, tárolásával, átmeneti megőrzésével, ideiglenes behozatalával vagy az azokról történő rendelkezéssel kapcsolatban állapítanak meg;

b) egy, az áruknak az Unió vámterületén belüli meghatározott célra történő felhasználásával kapcsolatos, jogszabályban megállapított kötelezettség;

c) egy olyan feltétel, amely a nem uniós áruk vámeljárás alá vonására vagy – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkozik.

(2) A vámtartozás keletkezésének időpontja a következők valamelyike:

a) az az időpont, amikor annak a kötelezettségnek, amelynek a nemteljesítése vámtartozást keletkeztet, nem tettek eleget, vagy már nem tesznek eleget;

▼B

b) az az időpont, amikor az áruk vámeljárás alá vonására vonatkozó vám-árunyilatkozatot elfogadják, amennyiben ezt követően megállapítják, hogy egy olyan feltétel, amely az áruk ilyen eljárás alá vonására vagy – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – vámfizetés alóli kivétel vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkozik, valójában nem teljesült.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett esetekben az adós a következők bármelyike:

a) az a személy, akinek az érintett kötelezettségeket teljesítenie kellett;

b) az a személy, akinek tudomása volt vagy tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy a vámjogszabályok szerinti kötelezettséget nem teljesítették, és aki annak a személynek az érdekében járt el, akinek a kötelezettséget teljesítenie kellett, vagy aki részt vett a kötelezettség nemteljesítéséhez vezető cselekményben;

c) az a személy, aki a szóban forgó árut megszerezte vagy birtokában tartotta, és az áru megszerzésekor vagy átvételekor tudomása volt, vagy tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy, a vámjogszabályok szerinti valamely kötelezettséget nem teljesítettek.

(4) Az (1) bekezdés c) pontjában említett esetekben az adós az a személy, akinek meg kell felelnie azoknak a feltételeknek, amelyek az árunak a vámeljárás alá vonására vagy az azon vámeljárás alá vont árura vonatkozó vám-árunyilatkozatra vagy az áru meghatározott célra történő felhasználása alapján vámfizetés alóli kivétel vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkoznak.

Ha az (1) bekezdés c) pontjában említett valamelyik vámeljárás vonatkozásában olyan vám-árunyilatkozat készül, és olyan, a vámjogszabályok szerint megkövetelt információt adtak át a vámhatóságoknak az árunak az említett vámeljárás alá vonására vonatkozó feltételekkel kapcsolatban, amely ahhoz vezet, hogy a behozatali vám egy részét vagy teljes egészét nem szedik be, adós az a személy is, aki a vám-árunyilatkozat elkészítéséhez szükséges információt nyújtotta, és tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ez az információ valótlan.

80. cikk

A már megfizetett behozatali vám összegének levonása

(1) Ha a 79. cikk (1) bekezdésének megfelelően vámtartozás keletkezik a meghatározott célra történő felhasználás miatt csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott áru vonatkozásában, a vámtartozásnak megfelelő behozatali vám összegéből le kell vonni az áru szabad forgalomba bocsátásakor megfizetett behozatali vám összegét.

Az első albekezdést alkalmazni kell, ha az ilyen áru megsemmisítéséből származó maradék és hulladék vonatkozásában vámtartozás keletkezik.

(2) Ha a 79. cikk (1) bekezdése alapján vámtartozás keletkezik a behozatali vám alóli részleges mentesség mellett ideiglenes behozatal alá vont áruk vonatkozásában, a vámtartozásnak megfelelő behozatali vám összegéből le kell vonni a részleges mentesség szerint megfizetett behozatali vám összegét.

▼B

2. szakasz

Kivitelivám-tartozás

81. cikk

Kivitel és passzív feldolgozás

(1) Kivitelivám-tartozás azáltal keletkezik, hogy kivitelivám-köteles árukat vonnak a kiviteli eljárás vagy passzív feldolgozási eljárás alá.

(2) A vámtartozás a vám-árunyilatkozat elfogadásának időpontjában keletkezik.

(3) A nyilatkozattevő az adós. Közvetett képviselet esetén az a személy, akinek az érdekében a vám-árunyilatkozatot benyújtották, szintén adósnak minősül.

Ha a vám-árunyilatkozatot olyan információ alapján készítették el, amely ahhoz vezet, hogy a kiviteli vám egy részét vagy teljes egészét nem szedik be, az a személy, aki a vám-árunyilatkozat elkészítéséhez szükséges információt nyújtotta, és tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ez az információ valótlan, szintén adós.

82. cikk

Szabályok be nem tartása miatt keletkezett vámtartozás

(1) Kivitelivám-köteles áruk esetében kivitelivám-tartozás keletkezik az alábbiak bármelyikének be nem tartása esetén:

a) az áruk kilépésével kapcsolatos, vámjogszabályban megállapított kötelezettségek egyike;

b) azok a feltételek, amelyek szerint az árut az Unió vámterületéről teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett szállíthatják ki.

(2) A vámtartozás keletkezésének időpontja a következők bármelyike:

a) az az időpont, amikor az árut az Unió vámterületéről, vám-árunyilatkozat nélkül, ténylegesen kiszállítják;

b) az az időpont, amikor az áru az attól eltérő rendeltetési helyre ér, mint az, amelyre megengedték, hogy az Unió vámterületéről teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett kiszállítsák;

c) amennyiben a vámhatóság nem tudja megállapítani a b) pontban említett időpontot, annak a határidőnek a lejárta, amelyet az áruk ilyen mentességre jogosító feltételek teljesítésének igazolására állapítottak meg.

▼B

(3) Az (1) bekezdés a) pontjában említett esetekben az adós a következők bármelyike:

a) az a személy, akinek az érintett kötelezettségeket teljesítenie kellett;

b) az a személy, akinek tudomása volt vagy tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy az adott kötelezettséget nem teljesítették, és aki annak a személynek az érdekében járt el, akinek a kötelezettséget teljesítenie kellett;

c) az a személy, aki részt vett abban a cselekményben, amely a kötelezettség nemteljesítéséhez vezetett, és tudott arról, vagy tudnia kellett volna arról, hogy vám-árunyilatkozatot nem nyújtottak be, holott be kellett volna.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetekben az adós az a személy, akinek meg kell felelnie azoknak a feltételeknek, amelyek szerint megengedték, hogy az árut az Unió vámterületéről teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett kiszállítsák.

3. szakasz

A behozatallal és a kivitellel kapcsolatban keletkezett vámtartozásra vonatkozó közös rendelkezések

83. cikk

Tilalmak és korlátozások

(1) Behozatalivám-, illetve kivitelivám-tartozás keletkezik akkor is, ha az bármilyen jellegű behozatali vagy kiviteli tiltó vagy korlátozó intézkedés alá tartozó árura vonatkozik.

(2) Ugyanakkor vámtartozás nem keletkezik a következő esetek egyikében sem:

a) hamis pénznek az Unió vámterületére történő jogellenes bejuttatásakor;

b) az illetékes hatóságok által – azok orvosi és tudományos célra való felhasználására való tekintettel – szigorúan felügyelt kábítószerek és pszichotróp anyagok kivételével ilyen anyagoknak az Unió vámterületére történő bejuttatásakor.

(3) A szankcióknak vámmal kapcsolatos bűncselekményekre, illetve szabálysértésekre történő alkalmazásában mindenesetre úgy kell tekinteni, hogy vámtartozás keletkezett, ha valamely tagállam jogrendje szerint a behozatali vagy kiviteli vám vagy a vámtartozás megléte képezi a szankciók meghatározásának alapját.

84. cikk

Több adós

Ha több személy felel egyetlen vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetéséért, egyetemlegesen felelősek az említett összeg megfizetéséért.

▼B

85. cikk

A behozatali vagy kiviteli vám összegének kiszámítására vonatkozó általános szabályok

(1) Az árura alkalmazandó behozatali vagy kiviteli vám összegét azoknak a vámkiszámítási szabályoknak az alapján kell meghatározni, amelyek erre az árura a vámtartozás keletkezésének időpontjában vonatkoztak.

(2) Ha azt az időpontot, amikor a vámtartozás keletkezett, nem lehet pontosan meghatározni, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás abban az időpontban keletkezett, amikor a vámhatóságok megállapították, hogy az áruk olyan helyzetben vannak, ami vámtartozás keletkezését eredményezi.

Amikor azonban a vámhatóság rendelkezésére álló információk lehetővé teszik számukra annak megállapítását, hogy a vámtartozás ennek a megállapításnak az időpontját megelőzően keletkezett, a vámtartozást abban a legkorábbi időpontban keletkezettnek kell tekinteni, amelynél egy ilyen helyzet megállapítható.

86. cikk

A behozatali vám összegének kiszámítására vonatkozó különleges szabályok

(1) Ha valamely vámeljárás alá vont vagy átmeneti megőrzésben lévő áru tekintetében tárolásra vagy szokásos kezelési módokra vonatkozó költségek merültek fel az Unió vámterületén, az ilyen költségeket vagy értéknövekedést nem lehet figyelembe venni a behozatali vám összegének kiszámításához, ha a nyilatkozattevő kielégítő igazolást ad ezekről a költségekről.

A műveletek során felhasznált nem uniós áruk vámértékét, mennyiségét, jellegét és származását azonban figyelembe kell venni a behozatali vám összegének kiszámításához.

(2) Ha a vámeljárás alá vont áruk tarifális besorolása a szokásos kezelési módok eredményeként az Unió vámterületén belül megváltozik, a nyilatkozattevő kérésére a vámeljárás alá vont áru eredeti tarifális besorolását kell alkalmazni.

(3) Ha a vámtartozás aktív feldolgozási eljárásból eredő feldolgozott termékeknél keletkezik, az ilyen tartozásnak megfelelő behozatali vám összegét – a nyilatkozattevő kérésére – az ezekre az árukra vonatkozó vám-árunyilatkozat elfogadásának időpontjában az aktív feldolgozási eljárás alá vont árura alkalmazandó tarifális besorolás, vámérték, mennyiség, jelleg és származás alapján kell meghatározni.

(4) Azonban meghatározott esetekben a behozatali vám összegét a kérelmező kérése nélkül e cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően kell meghatározni az 56. cikk (2) bekezdésének h) pontjában említett tarifális intézkedések megkerülésének kivédésére.

▼B

►C2 (5) Ha a vámtartozás passzív feldolgozási eljárásból eredő feldolgozott termékeknél vagy helyettesítő termékeknél keletkezik ◄ a 261. cikk (1) bekezdése szerint, a behozatali vám összegét az Unió vámterületén kívül elvégzett feldolgozási művelet költsége alapján kell kiszámítani.

(6) Amennyiben vámjogszabályok kedvezményes tarifális elbánást, behozatali vagy kiviteli vámmentességet, vagy behozatalivám- vagy kivitelivám-fizetés alóli teljes vagy részleges kivételt írnak elő e rendelet 49. cikke (2) bekezdésének d)–g) pontja, a 203., 204., 205. és 208. cikke, vagy a 259–262. cikke vagy a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 2009. november 16-i 1186/2009/EK tanácsi rendelet ([1]) értelmében, az ilyen kedvezményes tarifális elbánást, mentességet vagy kivételt kell alkalmazni azokban az esetekben is, amikor vámtartozás keletkezik az e rendelet 79. vagy 82. cikke értelmében, azzal a feltétellel, hogy a mulasztás, amely vámtartozás keletkezéséhez vezetett, nem valósított meg megtévesztési kísérletet.

87. cikk

A vámtartozás keletkezésének helye

(1) Vámtartozás azon a helyen keletkezik, ahol a 77., 78. és 81. cikkben említett vám-árunyilatkozatot vagy újrakiviteli árunyilatkozatot benyújtják.

Minden más esetben a vámtartozás keletkezésének helye az a hely, ahol az azt eredményező esemény történik.

Ha ezt a helyet nem lehet meghatározni, akkor úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás azon a helyen keletkezett, ahol a vámhatóság megállapította, hogy az áruk olyan helyzetben vannak, ami vámtartozás keletkezését eredményezi.

▼C2

(2) Ha az árura vonatkozóan a vámeljárás még nem zárult le vagy amennyiben az átmeneti megőrzést nem megfelelően fejezték be, és a vámtartozás keletkezésének helyét az (1) bekezdés második és harmadik albekezdése alapján nem lehet megállapítani egy meghatározott időtartamon belül, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás vagy azon a helyen keletkezett, ahol az árut az érintett eljárás alá vonták, vagy ahol az Unió vámterületére annak az eljárásnak az alapján bejuttatták, vagy azon a helyen, ahol az áru átmeneti megőrzésben volt.

▼B

(3) Ha a vámhatóságok számára a rendelkezésükre álló információk lehetővé teszik annak megállapítását, hogy a vámtartozás több helyen keletkezhetett, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás keletkezési helye az a hely, ahol először keletkezett.

(4) Ha valamely vámhatóság megállapítja, hogy a 79. cikk vagy a 82. cikk értelmében egy másik tagállamban vámtartozás keletkezett és a tartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összege 10 000 EUR-nál alacsonyabb, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás abban a tagállamban keletkezett, ahol a megállapítást tették.

([1]) HL L 324., 2009.12.10., 23. o.

▼B

88. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) az olyan árukra alkalmazandó behozatali vagy kiviteli vám összegének kiszámítására vonatkozó szabályok, amelyek esetében a vámtartozás különleges eljárás keretében keletkezett, kiegészítve a 85. és 86. cikkben meghatározott szabályokat;

b) a 86. cikk (4) bekezdésében említett esetek;

c) a 87. cikk (2) bekezdésében említett időtartam.

2. FEJEZET

Biztosíték a lehetséges vagy meglévő vámtartozásra

89. cikk

Általános rendelkezések

(1) Ez a fejezet – eltérő rendelkezés hiányában – a már keletkezett és az esetlegesen keletkező vámtartozásokra vonatkozó biztosítékokra egyaránt alkalmazandó.

(2) Ha a vámhatóságok lehetséges vagy meglévő vámtartozásra vonatkozóan biztosíték nyújtását követelik meg, akkor a biztosítéknak legalább a behozatali vagy a kiviteli vám összegét, valamint az áru behozatalával vagy kivitelével kapcsolatos egyéb terheket fedeznie kell amennyiben:

a) a biztosítékot az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonásához használják fel; vagy

b) a biztosíték egynél több tagállamban is felhasználható.

Az olyan biztosíték, amely a biztosítékot megkövetelő tagállamon kívül nem használható fel, kizárólag a szóban forgó tagállamban érvényes, és annak legalább a behozatali vagy a kiviteli vám összegét fedeznie kell.

(3) Ha a vámhatóságok biztosíték nyújtását követelik meg, azt az adóstól vagy attól a személytől kell megkövetelni, aki adóssá válhat. Azt is megengedhetik, hogy az erre kötelezettől eltérő személy nyújtsa a biztosítékot.

(4) A 97. cikk sérelme nélkül a vámhatóság adott áru vagy egy adott vám-árunyilatkozat tekintetében csak egyetlen biztosíték nyújtását követelheti meg.

Az adott árunyilatkozathoz nyújtott biztosíték az árunyilatkozatban szereplő vagy az árunyilatkozat alapján átengedett valamennyi áru esetében – az árunyilatkozat helyességétől függetlenül – vonatkozik a vámtartozásnak megfelelő behozatali és kiviteli vámok és az egyéb terhek összegére.

▼B

Amennyiben a biztosítékot még nem szabadították fel, az a biztosított összeg erejéig felhasználható az érintett áruk áruátengedést követő ellenőrzése után fizetendő behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegének a beszedésére is.

(5) Az e cikk (3) bekezdésében említett személy által benyújtott kérelem alapján a vámhatóság a 95. cikk (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban összkezesség nyújtását engedélyezheti a két vagy több művelethez, árunyilatkozathoz vagy vámeljáráshoz kapcsolódó vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének fedezésére.

(6) A vámhatóságok ellenőrzik a biztosítékot.

(7) Nem lehet biztosítékot megkövetelni államoktól, regionális és helyi hatóságoktól vagy más, közjogi szabályozás alá eső szervektől azoknak a tevékenységeknek a tekintetében, amelyekben hatóságként vesznek részt.

(8) Nem követelhető biztosíték a következő esetek egyikében sem:

a) a Rajnán, a rajnai vízi utakon, a Dunán vagy a dunai vízi utakon szállított áruk;

b) helyhez kötött szállítóberendezéssel szállított áruk;

c) meghatározott esetekben, amikor az árut ideiglenes behozatali eljárás alá vonták;

d) a 233. cikk (4) bekezdésének e) pontjában említett egyszerűsítés útján uniós árutovábbítási eljárás alá vont és tengeri vagy légi úton, uniós kikötők, illetve uniós repülőterek között szállított áruk.

(9) A vámhatóság eltekinthet a biztosíték nyújtásának megkövetelésétől, ha a biztosítandó behozatali vagy kiviteli vám összege nem haladja meg a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 2009. május 6-i 471/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott, az árunyilatkozatokra vonatkozó statisztikai értékküszöböt.

90. cikk

Kötelező biztosíték

(1) Amennyiben kötelező biztosítékot nyújtani, a vámhatóságok a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és egyéb terhek pontos összegében állapítják meg a biztosíték összegét, feltéve, hogy a biztosíték megkövetelésének időpontjában ez az összeg bizonyosan megállapítható.

Amennyiben a pontos összeget nem lehet megállapítani, a biztosíték összegét a keletkezett vagy esetlegesen keletkező vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámnak és egyéb terheknek a vámhatóság által becsült maximális összegében kell meghatározni.

[1] HL L 152., 2009.6.16., 23. o.

▼B

(2) A 95. cikk sérelme nélkül, amennyiben összkezességet nyújtanak olyan vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegére és egyéb terhekre, amelyek nagysága idővel változik, az ilyen biztosíték összegét olyan szinten kell megállapítani, amely mindenkor fedezi a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és az egyéb terhek összegét.

91. cikk

Nem kötelező biztosíték

Ha nem kötelező a biztosíték nyújtása, az ilyen biztosítékot minden esetben meg kell követelniük a vámhatóságoknak, ha úgy ítélik meg, hogy nem biztos a vámtartozásnak megfelelő behozatali, illetve kiviteli vám és egyéb terhek összegének a megfizetése az előírt időtartamon belül. Annak összegét ezeknek a hatóságoknak úgy kell meghatározniuk, hogy ne haladja meg a 90. cikkben említett szintet.

92. cikk

Biztosítéknyújtás

(1) A biztosíték a következő formák bármelyikében nyújtható:

a) készpénzletéttel vagy bármely más, a vámhatóság által a készpénzletéttel egyenértékűnek elismert fizetési móddal, amely euróban vagy annak a tagállamnak a pénznemében fizetendő, amelyben a biztosítékot megkövetelik;

b) kezes által nyújtott kezességvállalással;

c) bármely más formájú biztosítékkal, ha az egyenértékű garanciát ad arra, hogy a vámtartozásnak megfelelő behozatali, illetve kiviteli vámok és az egyéb terhek összegét meg fogják fizetni.

(2) A készpénzletét formájában vagy bármely más azzal egyenértékű fizetési eszközzel nyújtott biztosítékot az abban a tagállamban hatályos rendelkezéseknek megfelelően kell nyújtani, ahol a biztosítékot megkövetelik.

Amennyiben a biztosíték készpénzletét vagy bármely más azzal egyenértékű fizetési eszköz, akkor a vámhatóság ezen összeg után nem fizet kamatot.

93. cikk

A biztosíték megválasztása

A biztosíték nyújtására kötelezett személy választhat a 92. cikk (1) bekezdésében meghatározott biztosítéktípusok között.

A vámhatóság azonban elutasíthatja a választott biztosítéktípus elfogadását, ha az összeegyeztethetetlen az adott vámeljárás megfelelő lefolytatásával.

A vámhatóság megkövetelheti, hogy a választott biztosítéktípus meghatározott ideig változatlan maradjon.

▼B

94. cikk

Kezes

(1) A 92. cikk (1) bekezdése b) pontjában említett kezesnek az Unió vámterületén letelepedett harmadik személynek kell lennie. A kezest a biztosítékot megkövetelő vámhatóságnak jóvá kell hagynia, kivéve, ha a kezes a hatályos uniós rendelkezésekkel összhangban az Unióban engedélyezett hitelintézet, pénzintézet vagy biztosítótársaság.

(2) A kezes írásban kötelezettséget vállal arra, hogy a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és az egyéb terhek biztosított összegét megfizeti.

(3) A vámhatóság elutasíthatja a kezes vagy a javasolt biztosítéktípus elfogadását, ha azok bármelyike nem látszik egyértelműen biztosítani a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és az egyéb terhek összegének az előírt időtartamon belüli megfizetését.

95. cikk

Összkezesség

(1) A 89. cikk (5) bekezdésében említett engedély csak azoknak a személyeknek kerül megadásra, akik megfelelnek a következők közül valamennyi feltételnek:

a) az Unió vámterületén letelepedettek;

b) teljesítik a 39. cikk a) pontjában meghatározott kritériumokat; és

c) rendszeresen alkalmazzák a vonatkozó vámeljárásokat, átmeneti megőrzési létesítményt üzemeltetnek vagy teljesítik a 39. cikk d) pontjában meghatározott kritériumokat.

(2) Ha az esetlegesen keletkező vámtartozásokra és egyéb terhekre összkezességet kell nyújtani, a gazdálkodó számára engedélyezhető a csökkentett összegű összkezesség nyújtása vagy a biztosítéknyújtás alóli mentesség, amennyiben megfelel a 39. cikk b) és c) pontjában meghatározott kritériumoknak.

(3) Ha a felmerült vámtartozásokra és egyéb terhekre összkezességet kell nyújtani, a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodók számára kérelem alapján engedélyezett a csökkentett összegű összkezesség nyújtása.

(4) A (3) bekezdésben említett, csökkentett összegű összkezesség egyenértékű a biztosítéknyújtással.

96. cikk

Az összkezesség felhasználásával kapcsolatos átmeneti tilalmak

(1) Különleges eljárások, illetve átmeneti megőrzés keretében a Bizottság dönthet az alábbiak közül bármelyik alkalmazásának ideiglenes megtiltásáról:

a) a 95. cikk (2) bekezdésében említett, csökkentett összegre vonatkozó összkezesség vagy biztosítéknyújtás alóli mentesség;

▼B

b) a 95. cikkben említett összkezesség azon áruk tekintetében, amelyekről megállapították, hogy nagymértékű csalás tárgyát képezték.

(2) Az e cikk (1) bekezdése a) és b) pontjának alkalmazása esetén engedélyezhető a 95. cikkben említett csökkentett összegű összkezesség vagy biztosítéknyújtás alóli mentesség, illetve összkezesség alkalmazása, amennyiben az érintett személy teljesíti valamelyik alábbi feltételt:

a) az adott személy bizonyítani tudja, hogy a szóban forgó áruk vonatkozásában az (1) bekezdésben említett határozatot megelőző két évben általa lebonyolított műveletek keretében semmiféle vámtartozás nem keletkezett;

b) abban az esetben, ha az (1) bekezdésben említett határozatot megelőző két évben vámtartozás keletkezett, az adott személy bizonyítani tudja, hogy a vámtartozást az adós vagy adósok vagy a kezes az előírt határidőn belül kiegyenlítette.

Az átmeneti tilalom hatálya alatt álló összkezesség alkalmazását lehetővé tevő engedély megszerzéséhez az érintett személynek szintén teljesítenie kell a 39. cikk b) és c) pontjában meghatározott feltételeket.

97. cikk

Kiegészítő vagy helyettesítő biztosíték

Ha a vámhatóság megállapítja, hogy a nyújtott biztosíték nem biztosítja, vagy a továbbiakban nem bizonyos vagy nem elégséges ahhoz, hogy biztosítsa a vámtartozásnak megfelelő behozatali, vagy kiviteli vám és egyéb terhek összegének az előírt időtartamon belüli megfizetését, akkor előírja a 89. cikk (3) bekezdésében említett személynek, hogy saját választása szerint nyújtson kiegészítő biztosítékot, vagy az eredeti biztosítékot új biztosítékkal helyettesítse.

98. cikk

A biztosíték felszabadítása

(1) A vámhatóságoknak a biztosítékot haladéktalanul fel kell szabadítaniuk, ha a vámtartozás vagy az egyéb terhekre vonatkozó fizetési kötelezettség megszűnt vagy a továbbiakban már nem merülhet fel.

(2) Ha a vámtartozás vagy az egyéb terhekre vonatkozó fizetési kötelezettség részben szűnt meg, vagy a biztosított összegnek csak egy részére vonatkozóan merülhet fel, az érintett személy kérésére a biztosíték megfelelő részét fel kell szabadítani, kivéve, ha a szóban forgó összeg ezt az intézkedést nem indokolja.

99. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) a 89. cikk (8) bekezdése c) pontjában említett meghatározott esetek, amikor az ideiglenes behozatali eljárás alá vont áruk esetében nem írnak elő biztosítékot;

▼B

b) a 92. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett biztosíték formájára és a 94. cikkben említett kezesre vonatkozó szabályok;

c) a 95. cikk (2) bekezdése szerinti csökkentett összegű összkezesség vagy a biztosítéknyújtás alóli mentesség használatára vonatkozó engedély kiadásának feltételei;

d) valamely biztosíték felszabadítására vonatkozó határidők.

100. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a biztosíték összegének – ideértve a 95. cikk (2) és (3) bekezdésében említett csökkentett összeget is – a meghatározása;

b) a 89. cikkben említett biztosítéknyújtás és annak felügyelete, a 94. cikkben említett kezes által tett kötelezettségvállalás visszavonása vagy megszüntetése, illetve a biztosíték 98. cikkben említett felszabadítása;

c) a 96. cikkben említett átmeneti tilalomra vonatkozó szabályok.

E végrehajtási aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság a 96. cikkben említett intézkedéseket végrehajtási jogi aktusok révén fogadja el.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az így hozott intézkedések jellegéből adódó, az Unió és tagállamai pénzügyi érdekei védelmének gyors megerősítése által is kellőképpen alátámasztott sürgősségből fakadó nyomós ok miatt, a Bizottság a 285. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

Amennyiben a 285. cikk (1) bekezdésében említett bizottság írásbeli eljárás útján nyilvánít véleményt, a 285. cikk (6) bekezdése alkalmazandó.

▼B

3. FEJEZET

A behozatali vagy kiviteli vám összegének beszedése, megfizetése, visszafizetése és elengedése

1. szakasz

A behozatali és kiviteli vám összegének meghatározása, a vámtartozás közlése és könyvelésbe vétel

101. cikk

A behozatali vagy kiviteli vám összegének meghatározása

(1) A fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét az azon a helyen illetékes vámhatóság állapítja meg, ahol a vámtartozás keletkezett vagy a 87. cikknek megfelelően keletkezettnek tekintendő, amint rendelkezik a megfelelő információkkal.

(2) A 48. cikk sérelme nélkül a vámhatóságok elfogadhatják a fizetendő behozatali vagy kiviteli vámnak a nyilatkozattevő által meghatározott összegét.

(3) Amennyiben a behozatali vagy kiviteli vám fizetendő összege nem egész szám, akkor az összeget kerekíteni lehet.

Amennyiben az első albekezdésben említett összeget euróban adják meg, azt legfeljebb a legközelebb eső egész számra lehet fel- vagy lekerekíteni.

Azon tagállamok, amelyek pénzneme nem az euro értelemszerűen alkalmazhatják a második albekezdés rendelkezéseit, vagy eltérhetnek az említett albekezdéstől, amennyiben a kerekítésre alkalmazandó szabályok nem járnak a második albekezdésben meghatározott szabályokból eredőnél nagyobb pénzügyi hatással.

102. cikk

A vámtartozás közlése

(1) A vámtartozást az azon a helyen előírt formában kell közölni az adóssal, ahol a vámtartozás keletkezett, vagy a 87. cikknek megfelelően keletkezettnek tekintendő.

Az első albekezdésben említett közlést az alábbi esetek egyikében sem kell megtenni:

a) amikor a behozatali vagy kiviteli vám összegének végleges meghatározásáig vám formájában megjelenő átmeneti kereskedelempolitikai intézkedés került bevezetésre;

b) amikor a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összege meghaladja a 33. cikknek megfelelően hozott határozat alapján megállapított összeget;

▼B

c) amikor az eredeti határozatot, amely szerint a vámtartozást egyáltalán nem kell közölni, vagy a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegénél kisebb behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg mellett kellett közölni, olyan általános rendelkezések alapján hozták meg, amelyeket bírósági határozat később érvénytelenített;

d) amikor a vámhatóságok a vámjogszabályok értelmében mentesülnek a vámtartozás közlése alól.

(2) Ha a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összege megegyezik a vám-árunyilatkozaton feltüntetett összeggel, akkor az áru vámhatóság általi átengedése egyenértékű a vámtartozás adóssal történő közlésével.

(3) Ha a (2) bekezdés nem alkalmazandó, a vámhatóságoknak a vámtartozást akkor kell közölniük az adóssal, amikor meg tudják állapítani a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét, és erről határozatot tudnak hozni.

Mindazonáltal, amennyiben a vámtartozásról szóló értesítés valamely nyomozás érdekeit sértené, a vámhatóságok elhalaszthatják az értesítést arra az időre, amikor az már nem sérti a nyomozás érdekeit.

(4) Ha a fizetést biztosítékkal fedezték, a vámhatóság által megállapított időtartam alatt az egy és ugyanazon személynek átengedett valamennyi árura vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám teljes összegének megfelelő vámtartozás közölhető a szóban forgó időtartam végén. A vámhatóság által megállapított időtartam nem haladhatja meg a 31 napot.

103. cikk

A vámtartozás elévülése

(1) A vámtartozás keletkezésének napjától számított három év eltelte után a vámtartozás már nem közölhető az adóssal.

▼C2

(2) Ha a vámtartozás olyan cselekmény eredményeként keletkezett, amely elkövetése időpontjában alkalmas volt arra, hogy büntető eljárás megindítását eredményezze, az (1) bekezdésben meghatározott három éves időtartam a nemzeti joggal összhangban legalább öt, de legfeljebb 10 évre növekszik.

▼B

(3) Az (1) és (2) bekezdésben előírt időszakokat fel kell függeszteni, amennyiben:

a) jogorvoslati kérelmet nyújtanak be a 44. cikkel összhangban; a felfüggesztés a jogorvoslati kérelem benyújtásának napjától kezdődően alkalmazandó és a jogorvoslati eljárás időtartamára szól; vagy

▼B

b) a vámhatóságok a 22. cikk (6) bekezdésével összhangban közli az adóssal azokat az okokat, amelyek alapján értesíteni kívánják a vámtartozásáról, e felfüggesztés a közlés időpontjától kezdődően és azon időszak végéig alkalmazandó, amíg az adósnak lehetősége van álláspontjának kifejtésére.

(4) Ha a vámtartozás a 116. cikk (7) bekezdése szerint ismét érvényessé válik, az (1) és (2) bekezdésben meghatározott időtartamokat felfüggesztettnek kell tekinteni attól a naptól számítva, amikor a visszafizetési vagy elengedési kérelmet a 121. cikknek megfelelően benyújtották, addig a napig, amikor a visszafizetésről vagy elengedésről szóló határozatot meghozták.

104. cikk

Könyvelésbe vétel

(1) A 101. cikkben említett vámhatóságok a nemzeti jogszabályoknak megfelelően veszik könyvelésbe a fizetendő behozatali vagy kiviteli vámnak az említett cikkel összhangban megállapított összegét.

Az első albekezdés nem alkalmazandó a 102. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett esetekben.

(2) A vámhatóságoknak nem kell könyvelésbe venniük azokat a behozatalivám- vagy kivitelivám-összegeket, amelyek olyan vámtartozást jelentenek, amelyet a 103. cikk alapján már nem lehet közölni az adóssal.

(3) A tagállamok meghatározzák a behozatali, illetve kiviteli vám összegének könyvelésbe vételére vonatkozó gyakorlati eljárásokat. Ezek az eljárások eltérhetnek annak megfelelően, hogy a vámtartozás keletkezésének körülményeire tekintettel, a vámhatóság megbizonyosodik-e arról, hogy az említett összegeket megfizetik.

105. cikk

A könyvelésbe vétel időpontja

(1) Ha a behozatali vám alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozataltól eltérő vámeljárás során az árukra vonatkozó vám-árunyilatkozat elfogadása – vagy ezzel azonos joghatású bármely más intézkedés eredményeként vámtartozás keletkezik, a vámhatóságok a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét az áru átengedését követő 14 napon belül veszik könyvelésbe.

Ha azonban a fizetést biztosítékkal fedezték, a vámhatóság által megállapított, 31 napot meg nem haladó időtartam alatt az egy és ugyanazon személynek átengedett valamennyi árura vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám teljes összege az időtartam végén egyetlen bejegyzéssel könyvelésbe vehető. Az ilyen könyvelésbe vételnek a szóban forgó időtartam lejártát követő 14 napon belül kell megtörténnie.

▼B

(2) Ha az áru a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegének megállapítását vagy beszedését érintő bizonyos feltételektől függően engedhető át, a könyvelésbe vételnek attól a naptól számított 14 napon belül kell megtörténnie, amelyen a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét, vagy a vámfizetési kötelezettséget megállapították.

Ha azonban a vámtartozás vám formájában megjelenő átmeneti kereskedelempolitikai intézkedéshez kapcsolódik, a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét a végleges kereskedelempolitikai intézkedést megállapító rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő 2 hónapon belül kell könyvelésbe venni.

(3) Ha az (1) bekezdésben említettektől eltérő körülmények között keletkezik vámtartozás, a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét attól a naptól számított 14 napon belül kell könyvelésbe venni, amikor a vámhatóság a szóban forgó behozatali vagy kiviteli vám összegét meg tudja határozni, és határozatot tud hozni.

(4) A (3) bekezdést kell alkalmazni a beszedendő behozatali vagy kiviteli vám összegére vagy annak még beszedendő részére, ha a fizetendő vámösszeget még nem vették könyvelésbe az (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelően, vagy ha annak megállapítása és könyvelésbe vétele a fizetendőnél alacsonyabb összegben történt.

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított könyvelésbevételi határidők nem alkalmazhatók előre nem látható körülmények vagy vis maior esetén.

(6) A könyvelésbe vétel a 102. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett esetben elhalasztható arra az időre, amikor a vámtartozás közlése már nem sérti a nyomozás érdekeit.

106. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően ►C2 felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 102. cikk (1) bekezdése második albekezdésének d) pontjában említett azon esetek meghatározására ◄, amikor a vámhatóságok mentesülnek a vámtartozás közlése alól.

107. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el a vámhatóságok közötti, vámtartozás keletkezése esetén biztosítandó kölcsönös segítségnyújtás vonatkozásában.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

2. szakasz

A behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetése

108. cikk

Általános fizetési határidők és a fizetési határidő felfüggesztése

(1) A vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám 102. cikk szerint közölt összegét az adós a vámhatóság által előírt időtartamon belül fizeti meg.

A 45. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül ez az időtartam nem haladhatja meg a vámtartozás adóssal történő közlésétől számított tíz napot. Abban az esetben, ha a könyvelésbe vétel a 105. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított feltételek szerint összevontan történik, az időtartamot úgy kell megállapítani, hogy az adós ne kaphasson hosszabb fizetési határidőt, mint amelyet a 110. cikknek megfelelő halasztott fizetés megadása esetén kapott volna.

A vámhatóság az adós által benyújtott kérelem alapján meghosszabbíthatja a határidőt, ha a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegének megállapítása a 48. cikkben említett áruátengedést követő ellenőrzés folyamán történt. A 112. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül az ilyen hosszabbítások nem haladhatják meg az adós számára ahhoz szükséges időt, hogy megtegye az indokolt lépéseket kötelezettségének rendezésére.

(2) Ha az adós a 110–112. cikkben megállapított fizetési könnyítések valamelyikére jogosult, a fizetést legkésőbb az e könnyítésekre vonatkozóan előírt időtartamon vagy időtartamokon belül kell teljesíteni.

(3) Az alábbi esetek bármelyikében a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére vonatkozó határidő felfüggesztésre kerül:

a) ha a vám elengedését a 121. cikknek megfelelően kérelmezik;

b) ha az árut elkobozzák, megsemmisítik, vagy az államnak felajánlják;

c) ha a vámtartozás a 79. cikk alapján keletkezett, és egynél több adós van.

109. cikk

Fizetés

(1) A fizetés történhet készpénzben vagy bármely más, teljesítésre alkalmas módon, ideértve az egyenlegbeszámítást a nemzeti jogszabályokkal összhangban.

▼B

(2) A fizetés történhet az adós helyett egy harmadik személy által.

(3) Az adós bármikor megfizetheti a behozatali vagy kiviteli vám összegének egészét vagy egy részét azon időtartam lejártát megelőzően, amely a megfizetésre rendelkezésre áll.

110. cikk

Halasztott fizetés

A vámhatóság az érintett személy által benyújtott kérelem alapján és biztosíték nyújtása mellett, engedélyezi a fizetendő vám megfizetésének halasztását, a következő módok valamelyike szerint:

a) a 105. cikk (1) bekezdése első albekezdésének vagy a 105. cikk (4) bekezdésének megfelelően könyvelésbe vett minden egyes behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg vonatkozásában külön-külön;

b) a 105. cikk (1) bekezdése első albekezdésének megfelelően, a vámhatóság által megállapított, 31 napot nem meghaladó időtartam során könyvelésbe vett valamennyi behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg vonatkozásában együttesen;

c) a 105. cikk (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően egyetlen bejegyzést képező valamennyi behozatalivám- vagy kivitelivám-összeg vonatkozásában együttesen.

111. cikk

A fizetési halasztás időtartamai

(1) A 110. cikk szerinti fizetési halasztás időtartama 30 nap.

(2) Ha a halasztott fizetés a 110. cikk a) pontjának megfelelően történik, az időtartamot az azt követő naptól kell számítani, amelyen a vámtartozást az adóssal közölték.

(3) Ha a halasztott fizetés a 110. cikk b) pontjának megfelelően történik, az időtartamot az azt követő naptól kell számítani, amelyen az összevonásra nyitva álló időtartam lejár. Ebből az időtartamból le kell vonni az összevonásra nyitva álló időtartam felének megfelelő napok számát.

(4) Ha a halasztott fizetés a 110. cikk c) pontjának megfelelően történik, az időtartamot annak az időtartamnak a végét követő naptól kell számítani, amelyet a szóban forgó áru átengedésére előírtak. Ebből az időtartamból le kell vonni az érintett időtartam felének megfelelő napok számát.

(5) Ha a (3) és a (4) bekezdésben említett időtartamokban a napok száma páratlan szám, az e bekezdések alapján a 30 napos időtartamból levonandó napok száma a szomszédos kisebbik páros szám felével egyenlő.

▼B

(6) Ha a (3) és a (4) bekezdésben említett időtartamok naptári hetek, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy azt a behozatalivám- vagy kivitelivám-összeget, amelyre vonatkozóan a fizetést elhalasztották, legkésőbb a szóban forgó naptári hét után következő negyedik hét péntekén kell megfizetni.

Ha ezek az időszakok naptári hónapok, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy azt a behozatalivám- vagy kivitelivám-összeget, amelyre vonatkozóan a fizetést elhalasztották, a szóban forgó naptári hónap utáni hónap tizenhatodik napjáig kell megfizetni.

112. cikk

Egyéb fizetési könnyítések

(1) A vámhatóság az adósnak a halasztott fizetéstől eltérő fizetési könnyítést is adhat, azzal a feltétellel, hogy ehhez az adós biztosítékot nyújt.

(2) Ha a könnyítéseket az (1) bekezdés alapján adják meg, a behozatali vagy kiviteli vám összegét hitelkamattal kell megterhelni.

Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euró, a hitelkamatláb megegyezik az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett, az Európai Központi Bank által az esedékesség hónapjának első napján a fő refinanszírozási műveletek vonatkozásában alkalmazott kamatláb egy százalékponttal növelt mértékével.

Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme nem az euro, a hitelkamatláb megegyezik az adott hónap első napján a nemzeti központi bank által a fő refinanszírozási műveletek vonatkozásában alkalmazott kamatláb egy százalékponttal növelt mértékével, illetve ha egy tagállam esetében nem áll rendelkezésre a nemzeti központi bank kamatlába, az ezzel leginkább egyenértékű, a tagállam pénzpiacán az adott hónap első napján alkalmazott kamatláb egy százalékponttal növelt mértékével.

(3) A vámhatóság eltekinthet biztosíték megkövetelésétől vagy a hitelkamat felszámításától, ha az adós helyzetének okmányokkal alátámasztott értékelése alapján megállapítást nyer, hogy ez súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

(4) A vámhatóságok nem számíthatnak fel hitelkamatot, amennyiben az egyes beszedési intézkedésekhez tartozó összeg kevesebb 10 EUR-nál.

113. cikk

A fizetés végrehajtása

Ha a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét az előírt időtartam alatt nem fizették meg, a vámhatóságoknak az összeg megfizetését minden, az érintett tagállam jogszabályai szerint rendelkezésükre álló eszközzel biztosítaniuk kell.

▼B

114. cikk

Késedelmi kamat

(1) Késedelmi kamatot kell felszámítani a behozatali vagy kiviteli vám összegére az előírt időtartam lejártának napjától a megfizetés napjáig.

Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euro, a késedelmi kamatláb megegyezik az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett, az Európai Központi Bank által az esedékesség hónapjának első napján a fő refinanszírozási műveletek vonatkozásában alkalmazott kamatláb két százalékponttal növelt mértékével.

Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme nem az euró, a késedelmi kamatláb megegyezik az adott hónap első napján a nemzeti központi bank által a fő refinanszírozási műveletek vonatkozásában alkalmazott kamatláb két százalékponttal növelt mértékével, illetve ha egy tagállam esetében nem áll rendelkezésre a nemzeti központi bank kamatlába, az ezzel leginkább egyenértékű, a tagállam pénzpiacán a kérdéses hónap első napján alkalmazott kamatláb két százalékponttal növelt mértékével.

(2) Ha a vámtartozás a 79. vagy a 82. cikk alapján merült fel, vagy ha a vámtartozásról szóló értesítés egy áruátengedést követő ellenőrzés eredménye, a behozatali vagy kiviteli vám összegén felül késedelmi kamatot kell felszámítani, a vámtartozás keletkezésének napjától a közlés napjáig.

A késedelmi kamatot az (1) bekezdésnek megfelelően kell megállapítani.

(3) A vámhatóság eltekinthet a késedelmi kamat felszámításától, ha az adós helyzetének okmányokkal alátámasztott értékelése alapján megállapítást nyer, hogy ennek felszámítása súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

(4) A vámhatóságok nem számíthatnak fel késedelmi kamatot, amennyiben az egyes beszedési intézkedésekhez tartozó összeg kevesebb 10 EUR-nál.

115. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyekben meghatározza a 108. cikk (3) bekezdésében említett vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére vonatkozó határidő felfüggesztésének szabályait és időtartamát.

▼B

3. szakasz

Visszafizetés és elengedés

116. cikk

Általános rendelkezések

(1) Az ebben a szakaszban megállapított feltételekre is figyelemmel, a behozatali vagy kiviteli vám összegét a következő okok bármelyike esetén vissza kell fizetni vagy el kell engedni:

a) a behozatali vagy kiviteli vám túlzott mértékben felszámított összege;

b) hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk;

c) az illetékes hatóságok hibája;

d) méltányosság.

Ha a behozatali vagy kiviteli vám összegét megfizették és a vonatkozó vám-árunyilatkozatot a 174. cikknek megfelelően érvénytelenítik, ezt az összeget vissza kell fizetni.

(2) A vámhatóságok kötelesek visszafizetni vagy elengedni a behozatali vagy kiviteli vám (1) bekezdésben említett összegét, amennyiben az eléri a 10 EUR-t, kivéve ha az érintett személy kéri az ennél alacsonyabb összeg visszafizetését vagy elengedését.

(3) Amennyiben a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy a 119. vagy a 120. cikk alapján meg kell adni a visszafizetést vagy az elengedést, az érintett tagállam határozathozatal céljából továbbítja az ügyet a Bizottságnak az alábbi esetekben:

a) amennyiben a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy a különleges körülmények abból adódnak, hogy a Bizottság nem teljesítette kötelezettségeit;

b) amennyiben a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy a Bizottság a 119. cikk értelmében hibát követett el;

c) amennyiben az ügy körülményei a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló 1997. március 13-i 515/97/EK tanácsi rendelet ([1]) vagy bármely más olyan uniós jogszabály vagy az Unió által valamely országokkal vagy országok csoportjával kötött olyan megállapodás alapján végrehajtott uniós vizsgálat megállapítására vonatkoznak, amelyben rendelkeztek az ilyen irányú uniós vizsgálatok végrehajtásáról;

d) amennyiben azon összeg, amelynek megfizetésére az adott személy egy vagy több behozatali vagy kiviteli művelet tekintetében kötelezhető, hiba vagy különleges körülmények eredményeképpen legalább 500 000 EUR.

([1]) HL L 82., 1997.3.22., 1. o.

▼B

Az első albekezdés ellenére az említett ügyeket az alábbi esetekben nem szabad továbbítani:

a) amennyiben a Bizottság korábban határozatot fogadott el egy hasonló jogi megítélésű és hasonló ténybeli alapokon nyugvó ügyben;

b) amennyiben a Bizottság előtt egy hasonló jogi megítélésű és hasonló ténybeli alapokon nyugvó ügy elbírálása már folyamatban van.

(4) A határozat meghozatalára vonatkozó illetékességi szabályokra is figyelemmel, ha a vámhatóságok a 121. cikk (1) bekezdésében említett időtartamokon belül saját maguk fedik fel, hogy a behozatali vagy kiviteli vám adott összege a 117., 119. vagy 120. cikk alapján visszafizetendő vagy elengedendő, azt saját kezdeményezésükre visszafizetik vagy elengedik.

(5) Nem adható meg a visszafizetés vagy az elengedés, ha a vámtartozás közlését eredményező helyzet az adós általi megtévesztésből ered.

(6) A visszafizetés nem keletkeztet kamatfizetést az érintett vámhatóságok részéről.

Kamatot kell fizetni azonban, ha a visszafizetés megadására vonatkozó határozatot nem hajtják végre a határozat meghozatalának napjától számított három hónapon belül, kivéve, ha a határidő betartásának elmulasztása a vámhatóságokon kívül álló okokból történt.

Ilyen esetekben a kamat a három hónapos időszak lejárati napjától a visszafizetés napjáig fizetendő. A kamatlábat a 112. cikknek megfelelően kell meghatározni.

(7) Ha a vámhatóságok a visszafizetést vagy elengedést tévedésből adták meg, az eredeti vámtartozás válik ismét érvényessé, amennyiben az a 103. cikk értelmében még nem évült el.

▼C2

Ilyen esetekben a (6) bekezdés második albekezdése szerint fizetendő kamat visszatérítendő.

▼B

117. cikk

A behozatali vagy kiviteli vám túlzott mértékben felszámított összegei

(1) A behozatali vagy kiviteli vám összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, amennyiben a vámtartozásról szóló eredeti közlésnek megfelelő vámtartozás összege meghaladja a fizetendő összeget, ►C2 vagy a vámtartozást az adóssal a 102. cikk (1) bekezdése második albekezdésének c) vagy d) pontjába ütközően közölték. ◄

(2) Ha a visszafizetésre vagy az elengedésre vonatkozó kérelem vámkontingens, vámplafon vagy egyéb preferenciális tarifális szabály szerint az árura a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat elfogadásának időpontjában alkalmazott csökkentett vagy nulla behozatali vámtételen alapul, a visszafizetés vagy elengedés csak akkor adható meg, ha a szükséges okmányokkal együtt beadott kérelem benyújtásának időpontjában az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

a) vámkontingens esetén annak mennyisége még nem merült ki;

▼B

b) egyéb esetekben az egyébként fizetendő vámtételt nem állították vissza.

118. cikk

Hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk

(1) A behozatali vám összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, amennyiben a vámtartozás közlése olyan árukra vonatkozik, amelyeket az importőr visszautasított, mivel azok az átengedés időpontjában hibásak voltak, vagy nem feleltek meg a behozatal alapjául szolgáló szerződés feltételeinek.

Hibás áruknak azokat az árukat kell tekinteni, amelyek átengedésük előtt károsodottak voltak.

(2) A (3) bekezdés ellenére a visszafizetést vagy elengedést meg kell adni, feltéve, hogy az árut még nem használták, kivéve az olyan kezdeti használatot, amelyre azért lehetett szükség, hogy meg lehessen állapítani, hogy az áru hibás-e, vagy hogy az megfelel-e a szerződés feltételeinek, és feltéve, hogy az árut az Unió vámterületéről kiszállítják.

(3) A visszafizetés vagy az elengedés nem adható meg amennyiben:

a) az árut szabad forgalomba bocsátása előtt tesztelés céljából különleges eljárásnak vetették alá, kivéve, ha megállapítható, hogy az a tény, hogy az áru hibás volt, vagy nem felelt meg a szerződés feltételeinek, szokásos körülmények között nem lett volna észlelhető a tesztek során;

b) az áruk hibás voltát a szerződés feltételei – különösen az ár – meghatározásakor figyelembe vették, mielőtt az árukat vámtartozást keletkeztető vámeljárás alá vonták; vagy

c) az árukat a kérelmező azután értékesíti, miután megállapította, hogy azok hibásak, vagy nem felelnek meg a szerződés feltételeinek.

(4) Az érintett személy által benyújtott kérelem alapján a vámhatóság engedélyezi az árunak az Unió vámterületéről való kiszállítása helyett annak aktív feldolgozási eljárás – a megsemmisítési célút is beleértve – vagy külső árutovábbítási eljárás vagy vámraktározási vagy vámszabad területi eljárás alá vonását.

119. cikk

Az illetékes hatóságok által elkövetett hibák

(1) A 116. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és a 117., 118. és 120. cikkben említetteken kívüli esetekben a behozatali vagy kiviteli vám összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, ha az illetékes hatóságok hibájából a vámtartozásról szóló eredeti közlésnek megfelelő összeg alacsonyabb volt a fizetendő összegnél, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

a) az adós ésszerűen nem vehette észre a hibát; és

b) az adós jóhiszeműen járt el.

▼B

(2) Ha a 117. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételek nem teljesülnek, a visszafizetést vagy elengedést meg kell adni, ha az árukra a vámhatóság hibájából nem alkalmazták a csökkentett vagy nulla vámtételt, és a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árunyilatkozat, amelyhez a csökkentett vagy nulla vámtétel alkalmazásához szükséges minden okmányt csatoltak, tartalmazott minden adatot.

(3) Amikor az árukra vonatkozó preferenciális elbánást igazgatási együttműködés alapján adják meg, amelyben részt vesznek az Unió vámterületén kívüli ország vagy terület hatóságai, az azon hatóságok által kiadott igazolás, amennyiben az helytelennek bizonyul, olyan hibának minősül, amelyről az (1) bekezdés a) pontjának értelmében nem tételezhető fel, hogy észre kellett volna venni.

A helytelen igazolás kiadása azonban nem jelent hibát, ha az igazolás a tények exportőr általi helytelen bemutatásán alapul, kivéve, ha nyilvánvaló, hogy a kiadó hatóságoknak tudomásuk volt, vagy tudomásuknak kellett lennie arról, hogy az áru nem felel meg a preferenciális elbánásra jogosító feltételeknek.

Az adós jóhiszeműnek tekintendő, ha bizonyítani tudja, hogy az érintett kereskedelmi műveletek időtartama alatt kellő figyelmet fordított arra, hogy a preferenciális elbánás valamennyi feltétele teljesüljön.

Az adós nem hivatkozhat jóhiszeműségre, ha a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közleményt jelentetett meg, amelyben kijelenti, hogy kétségek merültek fel a preferenciális rendelkezéseknek a kedvezményezett ország vagy terület részéről történő alkalmazásának helyességével kapcsolatban.

120. cikk

Méltányosság

(1) A 116. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és a 117., 118. és 119. cikkben említettektől eltérő esetekben a behozatali vagy kiviteli vám összegét méltányosságból vissza kell fizetni vagy el kell engedni, ha a vámtartozás olyan különleges körülmények között keletkezett, amelyek között az adósnak megtévesztés vagy nyilvánvaló hanyagság nem tulajdonítható.

(2) Az (1) bekezdésben említett különleges körülmények akkor állnak fenn, ha az eset körülményei alapján egyértelmű, hogy az adós kivételes helyzetben van az ugyanazon üzletágban tevékenykedő más gazdálkodókhoz képest, és hogy ilyen körülmények hiányában nem szenvedte volna el a behozatali vagy kiviteli vám összegének beszedéséből adódó hátrányt.

121. cikk

Visszafizetési és elengedési eljárás

(1) A 116. cikknek megfelelő visszafizetési vagy elengedési kérelmeket a vámhatóságokhoz kell benyújtani a következő időtartamokon belül:

a) a túlzott mértékben felszámított behozatalivám- vagy kivitelivám-összegek, az illetékes hatóságok hibája vagy méltányosság esetében a vámtartozás közlésének napjától számított három éven belül;

▼B

b) a hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk esetében a vámtartozás közlésének napjától számított egy éven belül;

c) a vám-árunyilatkozat érvénytelenítése esetén az érvénytelenítésre alkalmazandó szabályokban meghatározott időtartamon belül.

Az első albekezdés a) és b) pontjában meghatározott időtartamot meg kell hosszabbítani, ha a kérelmező igazolja, hogy előre nem látható körülmény vagy vis maior miatt akadályoztatva volt a kérelem előírt időtartamon belüli benyújtásában.

(2) Amennyiben a vámhatóságoknak az előadott indokok alapján nem áll módjukban megadni a behozatali- vagy kivitelivám-összeg visszafizetését vagy elengedését, el kell végezniük a visszafizetésre vagy elengedésre vonatkozó kérelem érdemi vizsgálatát a 116. cikkben a visszafizetésre vagy elengedésre vonatkozóan említett egyéb okok tekintetében.

(3) Ha a 44. cikk szerint jogorvoslati kérelmet nyújtanak be a vámtartozás közlésével szemben, az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott időtartamot fel kell függeszteni a jogorvoslati eljárások időtartamára, attól a naptól számítva, amikor a jogorvoslati kérelem benyújtása megtörtént.

(4) Amennyiben a vámhatóság a 119. és a 120. cikknek megfelelően visszafizetést vagy elengedést ad, arról az érintett tagállamnak tájékoztatnia kell a Bizottságot.

122. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyekben megállapítja a Bizottság által követendő, a 116. cikk (3) bekezdésében említett bizottsági határozat meghozatalára vonatkozó, különösen a következőkre irányadó szabályokat:

a) az ügy elfogadásának feltételei;

b) a határozathozatal határideje és e határidő felfüggesztése;

c) az érintett személyt hátrányosan érintő határozat meghozatala előtt azon indokok közlése, amelyekre a Bizottság alapozni kívánja a határozatát;

d) a határozatról való értesítés;

e) a határozathozatal vagy az ilyen határozatról való értesítés elmulasztásának következményei.

123. cikk

Végrehajtási hatáskörök átruházása

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a 116. cikkben említett visszafizetés és elengedés;

b) a Bizottságnak a 121. cikk (4) bekezdése szerinti tájékoztatása és a közlendő információk.

▼B

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság a 116. cikk (3) bekezdésében említett határozatot végrehajtási jogi aktusok révén fogadja el.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Amennyiben a 285. cikk (1) bekezdésében említett bizottság írásbeli eljárás útján nyilvánít véleményt, a 285. cikk (6) bekezdése alkalmazandó.

4. FEJEZET

Vámtartozás megszűnése

124. cikk

Megszűnés

(1) A vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének az adós igazságszolgáltatási szerv által megállapított fizetésképtelensége miatti behajthatatlanságára vonatkozó, hatályos rendelkezések sérelme nélkül, a behozatalivám- vagy kivitelivám-tartozás valamely következő módon szűnik meg:

a) ha az adóst a 103. cikkben foglaltak szerint már nem lehet értesíteni a vámtartozásról;

b) a behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésével;

c) az (5) bekezdéstől függően, a behozatali vagy kiviteli vám összegének elengedésével;

d) a behozatali- vagy kivitelivám-fizetési kötelezettséggel járó vámeljárásra bejelentett áru esetében, ha a vám-árunyilatkozatot érvénytelenítik;

e) ha a behozatali- vagy kivitelivám-köteles árukat elkobozzák, vagy lefoglalják és azzal egyidejűleg vagy azt követően elkobozzák;

f) ha a behozatalivám- vagy kivitelivám-köteles áruk a vámfelügyelet alatt megsemmisülnek vagy azokat az államnak felajánlják;

g) ha az áruk eltűnése vagy a vámjogszabályokból származó kötelezettségek nemteljesítése az áru tényleges jellege, előre nem látható körülmények vagy vis maior eredményeként vagy a vámhatóságok utasítása eredményeként az említett áru teljes megsemmisülése vagy helyrehozhatatlan károsodása miatt következett be; e pont alkalmazásában az árukat helyrehozhatatlanul károsodottnak kell tekinteni, ha azok emberi használatra alkalmatlanná váltak;

▼B

h) ha a vámtartozás a 79. vagy a 82. cikk alapján keletkezett, és a következő feltételek teljesülnek:

i. a mulasztás, amely vámtartozás keletkezéséhez vezetett, nem volt jelentős hatással az érintett vámeljárás helyes lefolytatására, és nem valósított meg megtévesztési kísérletet;

ii. minden, az áruk helyzetének rendezéséhez szükséges alakiságot ezt követően elvégeznek;

i) ha a meghatározott célra történő felhasználásuk alapján nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott árut a vámhatóságok engedélyével kivitték;

j) ha a 78. cikk alapján keletkezett és az abban a cikkben említett, a preferenciális tarifális elbánás megadásának lehetővé tétele érdekében elvégzett alakiságokat érvénytelenítik;

k) ha a (6) bekezdéstől függően a vámtartozás a 79. cikk alapján keletkezett, és a vámhatóságok számára kielégítő bizonyítékot szolgáltatnak arról, hogy az árukat nem használták fel vagy fogyasztották el, és az Unió vámterületéről kiszállították azokat.

(2) A vámtartozást – az (1) bekezdés e) pontjában említett esetekben – a vámmal kapcsolatos bűncselekmények, illetve szabálysértések esetén alkalmazandó szankciók alkalmazásában nem lehet megszűntnek tekinteni, ha valamely tagállam jogrendje értelmében a kiviteli vagy behozatali vám vagy a vámtartozás fennállása képezi az alapot a szankciók meghatározásához.

(3) Ha az (1) bekezdés g) pontjával összhangban a vámtartozás megszűnik a meghatározott célra történő felhasználása alapján nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott áru vonatkozásában, az ezek megsemmisüléséből származó minden maradékot vagy hulladékot nem uniós árunak kell tekinteni.

(4) Az áruk természetéből eredő helyrehozhatatlan veszteségek veszteségnormájára vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók abban az esetben, ha az érintett személy nem tudja igazolni, hogy a tényleges veszteség meghaladja az adott árura vonatkozó veszteségnorma alkalmazásával kiszámított veszteséget.

(5) Ha több személy kötelezett a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére, és az elengedést megadták, a vámtartozás csak annak a személynek vagy azoknak a személyeknek a tekintetében szűnik meg, aki(k)nek az elengedést megadták.

(6) Az (1) bekezdés k) pontjában említett esetben a vámtartozás nem szűnik meg a megtévesztést megkísérlő személlyel vagy személyekkel szemben.

(7) Ha a vámtartozás a 79. cikk alapján keletkezett, az azon személy tekintetében szűnik meg, akinek magatartása nem foglalt magában semmiféle megtévesztési kísérletet, és aki hozzájárult a csalás elleni küzdelemhez.

▼B

125. cikk

Szankciók alkalmazása

Ha a vámtartozás a 124. cikk (1) bekezdésének h) pontja alapján szűnt meg, az nem zárja ki azt, hogy a tagállamok a vámjogszabályok betartásának elmulasztásáért szankciókat alkalmazzanak.

126. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el azon mulasztások listájának meghatározására és a 124. cikk (1) bekezdése h) pontja i. alpontjának kiegészítésére vonatkozóan, amelyek nincsenek jelentős hatással az érintett vámeljárás helyes lefolytatására.

IV. CÍM

AZ UNIÓ VÁMTERÜLETÉRE BESZÁLLÍTOTT ÁRUK

1. FEJEZET

Belépési gyűjtő árunyilatkozat

127. cikk

A belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtása

(1) Az Unió vámterületére beszállított árukra belépési gyűjtő árunyilatkozatot kell benyújtani.

(2) Az (1) bekezdésben említett kötelezettségek teljesítése alól mentesülnek:

▼C2

a) az olyan szállítóeszközök és az ezeken fuvarozott olyan áruk, amelyek az Unió vámterületének parti tengerein vagy légterén megállás nélkül haladnak át; és

▼B

b) az egyéb esetek, amikor az áruk vagy a forgalom jellege kellőképpen indokolja, vagy nemzetközi megállapodások ezt megkövetelik.

(3) A belépési gyűjtő árunyilatkozatot az első ►C2 belépési ◄ vámhivatalnál, megadott határidőn belül kell benyújtania azt megelőzően, hogy az árut beszállítják az Unió vámterületére.

A vámhatóságok megengedhetik a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtását más vámhivatalhoz is, feltéve hogy ez utóbbi a szükséges adatokat azonnal közli az első ►C2 belépési ◄ vámhivatallal, vagy azokat annak elektronikus úton a rendelkezésére bocsátja.

(4) A belépési gyűjtő árunyilatkozatot a fuvarozónak kell benyújtania.

▼C2

A fuvarozó kötelezettségei ellenére, a belépési gyűjtő árunyilatkozatot helyette a következő személyek valamelyike is benyújthatja:

▼B

a) az importőr vagy a címzett vagy más olyan személy, akinek a nevében, vagy akinek az érdekében a fuvarozó eljár;

b) bármely személy, aki képes arra, hogy a szóban forgó árukat a ►C2 belépési ◄ vámhivatalnál vám elé állítsa vagy állíttassa.

(5) A belépési gyűjtő árunyilatkozatnak tartalmaznia kell a biztonsági és védelmi célú kockázatelemzéshez szükséges adatokat.

(6) Meghatározott esetekben, ha az (5) bekezdésben említett valamennyi adat nem szerezhető be a (4) bekezdésben említett személyektől, a szóban forgó adatszolgáltatás érdekében előírható az említett adatokkal és a megfelelő adatszolgáltatási jogokkal rendelkező egyéb személyek számára, hogy közöljék azokat.

(7) A vámhatóságok elfogadhatják, hogy kereskedelmi, kikötői vagy szállítási informatikai rendszereket használjanak fel a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtásához, feltéve hogy ezek a rendszerek tartalmazzák a belépési gyűjtő árunyilatkozathoz szükséges adatokat, és azon adatok megadott határidőn belül rendelkezésre állnak, mielőtt az árukat beszállítanák az Unió vámterületére.

(8) A vámhatóság a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtása helyett elfogadhatja értesítés benyújtását és a gazdálkodó számítógépes rendszerében a belépési gyűjtő árunyilatkozathoz szükséges adatokhoz való hozzáférést.

128. cikk

Kockázatelemzés

▼C2

A 127. cikk (3) bekezdésében említett vámhivatalnak megadott határidőn belül biztosítania kell, hogy – elsődlegesen biztonsági és védelmi célzattal – elvégezzék a kockázatelemzést a 127. cikk (1) bekezdésében említett belépési gyűjtő árunyilatkozat vagy a 127. cikk (8) bekezdésében említett adatok alapján, és a kockázatelemzés eredményei alapján meghozzák a szükséges intézkedéseket.

▼B

129. cikk

A belépési gyűjtő árunyilatkozat módosítása és érvénytelenítése

(1) A nyilatkozattevő számára ilyen irányú kérelem esetén megengedhető, hogy a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtását követően annak egy vagy több adatát módosítsa.

Nem lehetséges a módosítás a következő események bármelyike után:

a) a vámhatóság értesítette a belépési gyűjtő árunyilatkozatot benyújtó személyt arról, hogy szándékában áll megvizsgálni az árut;

▼B

b) a vámhatóság megállapította, hogy a belépési gyűjtő árunyilatkozat adatai helytelenek;

c) az árukat már vám elé állították.

(2) Amennyiben azon árukat, amelyekre vonatkozóan belépési gyűjtő árunyilatkozatot nyújtottak be, nem szállítják be az Unió vámterületére, a vámhatóságnak érvénytelenítenie kell az említett árunyilatkozatot:

a) vagy a nyilatkozattevő kérelmére;

b) vagy az árunyilatkozat benyújtását követő 200 napon belül.

130. cikk

A belépési gyűjtő árunyilatkozat helyett benyújtott nyilatkozatok

(1) A 127. cikk (3) bekezdésében említett vámhivatal eltekinthet a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtásától azoknak az áruknak a tekintetében, amelyeknél az említett árunyilatkozat benyújtásának határideje előtt vám-árunyilatkozatot nyújtanak be. Ebben az esetben a vám-árunyilatkozatnak legalább a belépési gyűjtő árunyilatkozathoz szükséges adatokat tartalmaznia kell. Mindaddig, amíg a vám-árunyilatkozatot a 172. cikknek megfelelően el nem fogadták, az a belépési gyűjtő árunyilatkozat státusával rendelkezik.

(2) A 127. cikk (3) bekezdésében említett vámhivatal eltekinthet a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtásától azoknak az áruknak a tekintetében, amelyekre az említett árunyilatkozat benyújtásának határideje előtt átmeneti megőrzési árunyilatkozatot nyújtanak be. Az árunyilatkozatnak legalább a belépési gyűjtő árunyilatkozathoz szükséges adatokat tartalmaznia kell. Mindaddig, amíg a bejelentett árukat a 139. cikknek megfelelően vám elé nem állították, az átmeneti megőrzési árunyilatkozat a belépési gyűjtő árunyilatkozat státusával rendelkezik.

131. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

▼C2

a) azon esetek, amelyekben a 127. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban eltekintenek a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtásának kötelezettségétől;

▼B

b) a 127. cikk (3) és (7) bekezdésében említett azon megadott határidő, amelyen belül a belépési gyűjtő árunyilatkozatot be kell nyújtani – figyelembe véve az áruk vagy a szállítás jellegét –, mielőtt az árukat beszállítják az Unió vámterületére;

c) a 127. cikk (6) bekezdésében említett esetek és azon egyéb személyek, akik az ilyen esetekben kötelezhetők a belépési gyűjtő árunyilatkozat adatainak szolgáltatására.

▼B

132. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakat:

a) a 127. cikkben említett belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtására vonatkozó eljárási szabályok;

b) eljárási szabályok és a belépési gyűjtő árunyilatkozat adatainak megadása a 127. cikk (6) bekezdésében említett egyéb személyek által;

c) a kockázatelemzés végrehajtására és a szükséges intézkedések megtételére vonatkozó határidő a 128. cikkben foglaltaknak megfelelően;

d) a belépési gyűjtő árunyilatkozat módosítására vonatkozó eljárási szabályok a 129. cikk (1) bekezdésével összhangban;

e) a belépési gyűjtő árunyilatkozat érvénytelenítésére vonatkozó eljárási szabályok a 129. cikk (2) bekezdésével összhangban, az áruk megfelelő ►C2 belépésének ◄ figyelembevételével.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. FEJEZET

Az áruk érkezése

1. szakasz

Az áruk beléptetése az Unió vámterületére

133. cikk

Értesítés tengerjáró hajó vagy légi jármű érkezéséről

(1) Az Unió vámterületére belépő tengerjáró hajó vagy légi jármű üzemeltetőjének értesítenie kell az érkezésről az első ►C2 belépési ◄ vámhivatalt a szállítóeszköz érkezésekor.

Amennyiben a vámhatóság már értesült a tengerjáró hajó vagy légi jármű érkezéséről, eltekinthet az első albekezdésben említett értesítéstől.

(2) A vámhatóság elfogadhatja, hogy a szállítóeszköz beérkezéséről tengeri vagy légi kikötői rendszerek, illetve más rendelkezésre álló információs módszerek útján is megadható legyen az értesítés.

▼B

134. cikk

Vámfelügyelet

(1) ►C2 Az Unió vámterületére beszállított áruk a belépésük időpontjától kezdve vámfelügyelet alatt állnak és vámellenőrzés alá vonhatóak. ◄ Adott esetben vonatkoznak rájuk többek között a közerkölcs, a közrend vagy közbiztonság, emberek, állatok vagy növények egészségének és életének védelme, a környezet védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értékkel rendelkező nemzeti kincsek védelme és az ipari vagy kereskedelmi tulajdon oltalma alapján indokolt tilalmak és korlátozások – beleértve a kábítószer-prekurzorok, a bizonyos szellemi tulajdonjogokat megsértő áruk és a készpénz ellenőrzését –, továbbá vonatkozik rájuk a halászati védelemmel és gazdálkodással foglalkozó intézkedések és a kereskedelempolitikai intézkedések végrehajtása.

Az áru vámfelügyelet alatt marad mindaddig, amíg ez vámjogi státusának meghatározásához szükséges, és a vámhatóságok engedélye nélkül a vámfelügyelet alól nem vonható ki.

A 254. cikk sérelme nélkül, az uniós árukra nem vonatkozik a vámfelügyelet, miután vámjogi státusukat megállapították.

A nem uniós áruk vámfelügyelet alatt maradnak, amíg vámjogi státusuk meg nem változik, vagy az Unió vámterületéről kiszállítják vagy megsemmisítik őket.

(2) Bármely személy, aki vámfelügyelet alatt álló áruk birtokosa, a vámhatóságok engedélyével bármikor megvizsgálhatja az árukat vagy mintát vehet azokból, különösen tarifális besorolásuk, vámértékük vagy vámjogi státusuk megállapítása érdekében.

135. cikk

A megfelelő helyre történő szállítás

(1) Annak a személynek, aki az Unió vámterületére árut szállít be, azt haladéktalanul tovább kell szállítania a vámhatóság által kijelölt útvonalon és utasításainak megfelelően – ha vannak ilyenek – a vámhatóságok által kijelölt vámhivatalhoz, vagy bármely más e hatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott helyre, vagy valamely vámszabad területre.

(2) A vámszabad területre beszállított árukat közvetlenül erre a vámszabad területre kell beszállítani, tengeri vagy légi úton, vagy – ha szárazföldön történik a szállítás – az Unió vámterületének más részén történő keresztülhaladás nélkül, amennyiben a vámszabad terület érintkezik valamely tagállam és egy harmadik ország közötti szárazföldi határral.

(3) Az a személy, aki az áru fuvarozásáért a felelősséget viseli az Unió vámterületére történő beszállítását követően, felel az (1) és (2) bekezdésben megállapított kötelezettségek betartásáért.

▼B

(4) Azt az árut, amely kívül van ugyan az Unió vámterületén, de a hatályban lévő rendelkezések értelmében valamely tagállam vámhatóságának vámellenőrzése alá vonható az Unió vámterületén kívüli országgal vagy területtel megkötött megállapodás eredményeként, ugyanúgy kell kezelni, mint az Unió vámterületére beszállított árut.

(5) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárja ki a határövezeteken belül vagy csővezetéken és egyéb vezetéken szállított árukra, valamint bármilyen, elhanyagolható gazdasági jelentőségű forgalomra, például levelekre, levelezőlapokra vagy nyomtatványokra és azok egyéb hordozóeszközön tárolt elektronikus megfelelőire vagy az utasok által szállított árukra vonatkozó különleges szabályok alkalmazását, amennyiben a vámfelügyelet és a vámellenőrzés lehetősége ezáltal nem kerül veszélybe.

▼C2

(6) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó olyan szállítóeszközökre és az ezeken fuvarozott olyan árukra, amelyek az Unió vámterületének parti tengerein vagy légterén megállás nélkül haladnak át.

▼M1

136. cikk

Az Unió vámterületét tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyó áruk

(1) A 127–130. és a 133. cikk nem alkalmazandó azokban az esetekben, amikor a nem uniós árukat azután szállítják be az Unió vámterületére, hogy tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyták azt, és a fuvarozás közvetlen útvonalon történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül.

(2) A 127–130. és a 133. cikk nem alkalmazandó azokban az esetekben, amikor az olyan uniós árukat, amelyek uniós vámjogi státusát a 153. cikk (2) bekezdésének értelmében bizonyítani kell, azután szállítják be az Unió vámterületére, hogy tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyták azt, és a fuvarozás közvetlen útvonalon történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül.

(3) A 127–130., valamint a 133., 139. és 140. cikk nem alkalmazandó azokban az esetekben, amikor az olyan uniós árukat, amelyeket a 155. cikk (2) bekezdésével összhangban vámjogi státusuk megváltozása nélkül szállítanak, azután szállítják be az Unió vámterületére, hogy tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyták azt, és a fuvarozás közvetlen útvonalon történik, az Unió vámterületén kívüli megállás nélkül.

▼B

137. cikk

Szállítás különleges körülmények között

(1) Ha előre nem látható körülmények vagy vis maior következtében a 135. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettség nem teljesíthető, annak a személynek, akit ez a kötelezettség terhel, vagy az érdekében eljáró bármely más személynek haladéktalanul tájékoztatnia kell a vámhatóságot az előállt helyzetről. Ha az előre nem látható körülmények vagy a vis maior nem eredményezik az áru teljes elvesztését, a vámhatóságot értesíteni kell az áru pontos helyéről.

▼B

(2) Ha előre nem látható körülmények vagy vis maior következtében a 135. cikk (6) bekezdésének hatálya alá tartozó hajó vagy repülőgép arra kényszerül, hogy ideiglenesen az Unió vámterületén lévő kikötőbe fusson be vagy ott szálljon le, és nem teljesíthető a 135. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettség, a hajót vagy repülőgépet az Unió vámterületére beszállító személynek vagy az érdekében eljáró bármely más személynek haladéktalanul tájékoztatnia kell a vámhatóságot az előállt helyzetről.

(3) A vámhatóságok határozzák meg azokat az intézkedéseket, amelyeket meg kell hozni az (1) bekezdésben említett áru, valamint a (2) bekezdésben meghatározott körülmények között a hajó vagy repülőgép és az ezeken lévő bármilyen áru vámfelügyeletének lehetővé tételére és – adott esetben – annak biztosítására, hogy ezt követően elszállításra kerüljenek valamelyik vámhivatalhoz vagy a hatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott egyéb helyre.

138. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a 133. cikkben említett érkezési értesítés;

b) a 135. cikk (5) bekezdésében említett áruszállítás.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. szakasz

Az áruk vám elé állítása, kirakodása és vizsgálata

139. cikk

Az áruk vám elé állítása

(1) Az Unió vámterületére beszállított árukat megérkezésükkor haladéktalanul vám elé kell állítania a kijelölt vámhivatalnál vagy a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott bármilyen egyéb helyen vagy a vámszabad területen a következő személyek közül az egyiknek:

a) az a személy, aki az árukat az Unió vámterületére beszállította;

b) az a személy, akinek a nevében vagy akinek az érdekében az árukat e területre beszállító személy eljár;

c) az a személy, aki az áruk fuvarozásáért a felelősséget viselte, miután azokat az Unió vámterületére beszállították.

(2) Azon árukat, amelyeket tengeri vagy légi úton szállítottak be az Unió vámterületére, és amelyek fuvarozás céljából ugyanezen szállítóeszköz fedélzetén maradnak, csak abban a kikötőben, illetve repülőtéren kell vám elé állítani, ahol kirakják vagy átrakják azokat. Mindazonáltal az Unió vámterületére beszállított azon árukat, amelyeket az adott út során más áruk ki- és berakodásának lehetővé tétele érdekében kiraknak, majd újból felraknak ugyanazon szállítóeszköz fedélzetére, nem kell az adott kikötőben, illetve repülőtéren vám elé állítani.

▼B

(3) Az (1) bekezdésben említett személy kötelezettségeitől függetlenül, az áruk vám elé állítását helyette a következő személyek egyike is elvégezheti:

a) bármely személy, aki az árut azonnal vámeljárás alá vonja;

b) a raktározási létesítmények üzemeltetésének engedélyese vagy bármely személy, aki egy vámszabad területen tevékenységet végez.

(4) Az árukat vám elé állító személynek hivatkoznia kell az árukra vonatkozóan benyújtott belépési gyűjtő árunyilatkozatra, vagy a 130. cikkben említett esetekben a vám-árunyilatkozatra vagy az átmeneti megőrzési árunyilatkozatra, kivéve ha mentesült a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtásának kötelezettsége alól.

(5) Ha a vám elé állított nem uniós árukra vonatkozóan nem nyújtottak be belépési gyűjtő árunyilatkozatot, a 127. cikk (4) bekezdésében említett személyek valamelyikének – hacsak nem mentesült ezen árunyilatkozat benyújtásának kötelezettsége alól – a 127. cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül haladéktalanul be kell nyújtania ezen árunyilatkozatot vagy ahelyett egy vám-árunyilatkozatot vagy egy átmeneti megőrzési árunyilatkozatot.

(6) Az (1) bekezdés nem zárja ki a határövezeteken belül vagy csővezetéken és egyéb vezetéken szállított árukra, valamint bármilyen, elhanyagolható gazdasági jelentőségű forgalomra, például a levelekre, levelezőlapokra vagy nyomtatványokra és azok egyéb hordozóeszközön tárolt elektronikus megfelelőire vagy az utasok által szállított árukra vonatkozó különleges szabályok alkalmazását, amennyiben a vámfelügyelet és a vámellenőrzés lehetősége ezáltal nem kerül veszélybe.

(7) A vámhatóság engedélye nélkül a vám elé állított áruk nem szállíthatók el a vám elé állításuk helyéről.

140. cikk

Az áruk kirakodása és vizsgálata

(1) Az áruknak az azokat fuvarozó szállítóeszközről való kirakása vagy átrakása kizárólag a vámhatóság engedélyével történhet, a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott helyeken.

Nincs azonban szükség ilyen engedélyre olyan közvetlen veszély esetében, amely szükségessé teszi az áru egy részének vagy egészének azonnali kirakodását. Ebben az esetben a vámhatóságot erről haladéktalanul tájékoztatni kell.

(2) Az áruk vizsgálata, mintavétel vagy az árukat fuvarozó szállítóeszközök vizsgálata céljából a vámhatóságok bármikor megkövetelhetik az áru kirakodását és kicsomagolását.

141. cikk

Árutovábbítás keretében szállított áruk

(1) A 135. cikk (2)–(6) bekezdése és a 139. és 140., valamint a 144–149. cikk nem alkalmazandó abban az esetben, amikor már árutovábbítási eljárás alatt álló árut szállítanak be az Unió vámterületére.

▼B

(2) A 140. és 144–149. cikk vonatkozik az árutovábbítási eljárásban szállított nem uniós árukra, miután az ilyen árukat az Unió vámterületén lévő rendeltetési vámhivatalban vám elé állították az árutovábbításra vonatkozó eljárásnak megfelelően.

142. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 139. cikk (1) bekezdésében említett helyek jóváhagyására vonatkozó feltételek meghatározására.

143. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az áruk 139. cikkben említett vám elé állítására vonatkozó eljárási szabályokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. szakasz

Áruk átmeneti megőrzése

144. cikk

Átmeneti megőrzésben lévő áruk

A nem uniós áruk vám elé állításukkor átmeneti megőrzésbe kerülnek.

145. cikk

Átmeneti megőrzési árunyilatkozat

(1) A vám elé állított nem uniós áruk tekintetében átmeneti megőrzési árunyilatkozatot kell benyújtani, amely tartalmazza az átmeneti megőrzésre irányadó rendelkezések alkalmazásához szükséges összes adatot.

(2) Amikor az uniós jog azt előírja, vagy amikor a vámellenőrzéshez az szükséges, a vámhatóságokhoz be kell nyújtani az átmeneti megőrzésben lévő árukra vonatkozó okmányokat.

(3) ►C2 Az átmeneti megőrzési árunyilatkozatot a 139. cikk (1) vagy (3) bekezdésében említett ◄ személyek valamelyikének kell benyújtania legkésőbb az áruk vám elé állításának időpontjában.

(4) Az átmeneti megőrzési árunyilatkozatnak – hacsak nem áll fenn mentesség a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtásának kötelezettsége alól – tartalmaznia kell a vám elé állított árukra vonatkozóan benyújtott bármely belépési gyűjtő árunyilatkozatra való hivatkozást, kivéve ha az áruk már átmeneti megőrzésben vannak, vagy vámeljárás alá vonták őket, és még nem hagyták el az Unió vámterületét.

▼B

(5) A vámhatóságok elfogadhatják, hogy az átmeneti megőrzési árunyilatkozat az alábbi formák valamelyikét is ölthesse:

a) hivatkozás a szóban forgó árura vonatkozóan benyújtott bármely belépési gyűjtő árunyilatkozatra, kiegészítve az átmeneti megőrzési árunyilatkozaton feltüntetendő adatokkal;

b) manifeszt vagy más fuvarokmány, ha az tartalmazza az átmeneti megőrzési árunyilatkozaton feltüntetendő adatokat, beleértve a szóban forgó árukra vonatkozóan benyújtott bármely belépési gyűjtő árunyilatkozatra való hivatkozást.

(6) A vámhatóságok elfogadhatják, hogy kereskedelmi, kikötői vagy szállítási informatikai rendszereket használjanak az átmeneti megőrzési árunyilatkozat benyújtásához, feltéve, hogy azok tartalmazzák az ilyen árunyilatkozathoz szükséges adatokat, és ezen adatok a (3) bekezdéssel összhangban rendelkezésre állnak.

(7) Az átmeneti megőrzési árunyilatkozatra a 188–193. cikk alkalmazandó.

(8) Az átmeneti megőrzési árunyilatkozatot az alábbi célokra is fel lehet használni:

a) a 133. cikkben említett érkezési értesítés; vagy

b) az áruk 139. cikkben említett vám elé állítása, amennyiben az eleget tesz az e rendelkezésekben meghatározott feltételeknek.

(9) Az átmeneti megőrzési árunyilatkozat benyújtása nem követelmény, amennyiben legkésőbb az áruk vám elé állításának időpontjában a 153–156. cikkel összhangban megállapították azok uniós vámjogi státusát.

(10) Az átmeneti megőrzési árunyilatkozatot a vámhatóságoknak meg kell őrizniük vagy ►C2 annak a rendelkezésükre kell állnia, hogy megerősíthessék, hogy ◄ az érintett árukat a későbbiekben a 149. cikkel összhangban vámeljárás vagy újrakivitel alá vonták-e.

(11) Az (1)–(10) bekezdés alkalmazásában, amennyiben árutovábbítási eljárás keretében szállított, nem uniós árukat az Unió vámterületén lévő rendeltetési vámhivatalnál állítanak vám elé, az ezen árutovábbítási művelet adatai az átmeneti megőrzési árunyilatkozatnak tekintendők, feltéve hogy e szempontból teljesítik a követelményeket. Az áruk birtokosa azonban az árutovábbítási eljárás befejezését követően benyújthat átmeneti megőrzési árunyilatkozatot.

146. cikk

Az átmeneti megőrzési árunyilatkozat módosítása és érvénytelenítése

(1) A nyilatkozattevő számára ilyen irányú kérelem esetén meg kell engedni, hogy az átmeneti megőrzési árunyilatkozat benyújtását követően annak egy vagy több adatát módosítsa. A módosítás nem eredményezheti azt, hogy az árunyilatkozat az eredeti áruktól eltérő árukra vonatkozzon.

▼B

Nem lehetséges a módosítás a következő események bármelyike után:

a) a vámhatóságok tájékoztatták az árunyilatkozatot benyújtó személyt arról, hogy szándékukban áll megvizsgálni az árut;

b) a vámhatóságok megállapították, hogy az árunyilatkozat adatai helytelenek.

(2) Amennyiben azon árukat, amelyekre vonatkozóan az árunyilatkozatot benyújtották, nem állítják vám elé, a vámhatóságnak érvénytelenítenie kell az említett árunyilatkozatot:

a) a nyilatkozattevő kérelmére; vagy

b) az árunyilatkozat benyújtását követő 30 napon belül.

147. cikk

Az áruk átmeneti megőrzésének feltételei és az ezzel kapcsolatos feladatok

(1) Az átmeneti megőrzésben lévő áruk csak a 148. cikk szerinti átmeneti megőrzési létesítményben vagy adott esetben a vámhatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott más helyeken tárolhatók.

(2) A 134. cikk (2) bekezdés sérelme nélkül, az átmeneti megőrzésben lévő áru csak olyan kezelésnek vethető alá, amely külsejének vagy műszaki jellemzőinek megváltoztatása nélkül állaga megőrzéséhez szükséges.

(3) A 148. cikkben említett engedélyes, illetőleg – azokban az esetekben, amikor az árukat a vámhatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott más helyeken őrzik – az árut tároló személy felelős az összes alábbiért:

a) annak biztosítása, hogy az átmeneti megőrzésben lévő árukat ne vonják ki a vámfelügyelet alól;

b) az átmeneti megőrzésben lévő áruk tárolásából eredő kötelezettségek teljesítése.

(4) Ha bármely okból az áruk nem tarthatók átmeneti megőrzésben, a vámhatóságoknak késedelem nélkül minden szükséges intézkedést meg kell tenniük az áruk helyzetének rendezésére a 197., 198. és 199. cikkel összhangban.

148. cikk

Engedély átmeneti megőrzési létesítmények üzemeltetésére

(1) Átmeneti megőrzési létesítmények üzemeltetéséhez a vámhatóság engedélyére van szükség. Nincs szükség ilyen engedélyre, ha az átmeneti megőrzési létesítményt maga a vámhatóság működteti.

Az engedélynek tartalmaznia kell azon feltételeket, amelyek mellett az átmeneti megőrzési létesítményt üzemeltetni kell.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett engedély csak olyan személyeknek adható meg, akik teljesítik valamennyi következő feltételt:

a) az Unió vámterületén letelepedett személyek;

b) akik a műveletek megfelelő lefolytatásához szükséges garanciát megadják; a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodók esetében e feltétel teljesítettnek tekintendő, amennyiben a 38. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett engedélyben figyelembe veszik az átmeneti megőrzési létesítmények üzemeltetését;

c) a 89. cikkel összhangban biztosítékot nyújtanak.

Összkezesség nyújtása esetén az említett biztosítékhoz kapcsolódó kötelezettségek teljesítését megfelelő ellenőrzés keretében nyomon kell követni.

(3) Az (1) bekezdésben említett engedély csak akkor adható meg, ha a vámhatóság anélkül képes gyakorolni a vámfelügyeletet, hogy az ezzel kapcsolatos gazdasági szükségletekhez képest aránytalan adminisztratív intézkedéseket kellene bevezetnie.

(4) Az engedélyesnek a vámhatóságok által jóváhagyott formában megfelelő nyilvántartást kell vezetnie.

A nyilvántartásnak tartalmaznia kell mindazokat az információkat és adatokat, amelyek alapján a vámhatóságok felügyelni tudják az átmeneti megőrzési létesítmény működését, különös tekintettel a tárolt áruk, azok vámjogi státusa és szállításuk azonosítására.

A „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó esetében az első és a második albekezdésben említett kötelezettség teljesítettnek tekintendő, ha nyilvántartása az átmeneti megőrzés lefolytatásának céljaira megfelel.

(5) A vámhatóságok felhatalmazhatják az engedélyest arra, hogy átmeneti megőrzésben lévő árukat szállítson különböző átmeneti megőrzési létesítmények között az alábbiak szerint, azzal a feltétellel, hogy e szállítások nem növelik a csalás kockázatát:

a) az ilyen szállításra egyazon vámhatóság felügyelete mellett kerül sor;

b) az ilyen szállításra kizárólag egy engedély vonatkozik, amelyet a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó részére adtak ki; vagy

c) a szállítás egyéb eseteiben.

(6) Ha erre gazdasági igény mutatkozik, és amennyiben a vámfelügyeletet nem érinti hátrányosan, a vámhatóságok engedélyezhetik az uniós áruk átmeneti megőrzési létesítményben történő tárolását. Az ilyen áru nem tekintendő átmeneti megőrzésben lévő árunak.

▼B

149. cikk

Az átmeneti megőrzés befejeződése

Az átmeneti megőrzésben lévő nem uniós árukat 90 napon belül vámeljárás alá kell vonni vagy újra ki kell vinni.

150. cikk

A vámeljárás megválasztása

Eltérő rendelkezés hiányában a nyilatkozattevő, az érintett eljárás feltételei szerint, szabadon megválaszthatja, hogy mely vámeljárás alá vonja az árukat, függetlenül azok jellegétől vagy mennyiségétől, illetve származási, feladási vagy rendeltetési országától.

151. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) a 147. cikk (1) bekezdésében említett helyek jóváhagyására vonatkozó feltételek;

b) a 148. cikkben említett átmeneti megőrzési létesítmények üzemeltetésének engedélyezésére vonatkozó feltételek;

c) a 148. cikk (5) bekezdésének c) pontjában említett szállítás esetei.

152. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a 145. cikkben említett átmeneti megőrzési árunyilatkozat benyújtása;

b) az átmeneti megőrzési árunyilatkozatnak a 146. cikk (1) bekezdésével összhangban történő módosítása;

c) az átmeneti megőrzési árunyilatkozatnak a 146. cikk (2) bekezdésével összhangban történő érvénytelenítése;

d) az átmeneti megőrzésben lévő áruknak a 148. cikk (5) bekezdésében említett szállítása.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼C2

V. CÍM

A VÁMJOGI STÁTUSRA, AZ ÁRUK VÁMELJÁRÁS ALÁ VONÁSÁRA, A MEGERŐSÍTÉSRE, VALAMINT AZ ÁRUK KIADÁSÁRA ÉS AZ AZOKRÓL TÖRTÉNŐ RENDELKEZÉSRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

▼B

1. FEJEZET

Az áruk vámjogi státusa

153. cikk

Az áruk uniós vámjogi státusának vélelmezése

(1) Az Unió vámterületén található minden áru uniós vámjogi státusszal rendelkező árunak vélelmezendő, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy az áru nem minősül uniós árunak.

(2) Meghatározott esetekben, amikor az (1) bekezdésben meghatározott vélelem nem alkalmazandó, az áruk uniós vámjogi státusát bizonyítani kell.

(3) Meghatározott esetekben a teljes egészében az Unió vámterületén létrejött vagy előállított áruk nem rendelkeznek az uniós vámjogi státusszal, amennyiben átmeneti megőrzésben lévő vagy külső árutovábbítási, tárolási, ideiglenes behozatali vagy aktív feldolgozási eljárás alá vont árukból állították őket elő.

154. cikk

Az áruk uniós vámjogi státusának elvesztése

Az uniós áruk a következő esetekben válnak nem uniós árukká:

a) ha azokat kiszállítják az Unió vámterületéről, amennyiben a belső árutovábbítás szabályai nem alkalmazandók;

b) ha azokat külső árutovábbítási, tárolási vagy aktív feldolgozási eljárás alá vonják, amennyiben azt a vámjogszabályok megengedik;

c) ha azokat a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonták és azt követően vagy felajánlották az államnak, vagy megsemmisítették és hulladék marad hátra;

d) ha a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó árunyilatkozatot érvénytelenítik az áruk átengedését követően.

155. cikk

Az Unió vámterületét ideiglenesen elhagyó uniós áruk

(1) A 227. cikk (2) bekezdésének b)–f) pontjában említett esetekben az áruk csak akkor őrzik meg uniós vámjogi státusukat, ha azt bizonyos feltételek mellett és a vámjogszabályok által meghatározott formában állapították meg.

▼B

(2) Meghatározott esetekben az uniós áruk vámeljárás és vámjogi státusuk megváltozása nélkül szállíthatók az Unió vámterületének egyik pontjáról a másikra úgy, hogy közben ideiglenesen elhagyják e területet.

156. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) azon esetek, amelyekben a 153. cikk (1) bekezdésében meghatározott vélelem nem alkalmazandó;

b) azon feltételek, amelyek mellett az uniós áruk vámjogi státusának igazolása megkönnyíthető;

c) azon esetek, amelyekben a 153. cikk (3) bekezdésében említett áruk nem rendelkeznek az uniós áruk vámjogi státusával;

d) azon esetek, amelyekben a 155. cikk (2) bekezdésében említett áruk vámjogi státusa nem módosul.

157. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza ►C2 az uniós áruk vámjogi státusa igazolására és megerősítésére ◄ vonatkozó eljárási szabályokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. FEJEZET

Áruk vámeljárás alá vonása

1. szakasz

Általános rendelkezések

158. cikk

Az árukra vonatkozó vám-árunyilatkozat és az uniós áruk vámfelügyelete

(1) Minden, vámeljárás alá vonásra szánt áruról – a vámszabad-területi eljárást kivéve – az adott vámeljárásnak megfelelő vonatkozó vám-árunyilatkozatot kell benyújtani.

▼B

(2) ►C2 Meghatározott – a 6. cikk (3) bekezdésében említettektől eltérő – esetekben ◄ a vám-árunyilatkozat elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módon is benyújtható.

(3) A kivitelre, uniós belső árutovábbításra vagy passzív feldolgozásra bejelentett uniós áru vámfelügyelet alatt áll az (1) bekezdésben említett vám-árunyilatkozat elfogadásától számítva addig az időpontig, amíg kiszállítják az Unió vámterületéről, vagy azt az államnak felajánlják, vagy megsemmisítik, vagy a vám-árunyilatkozatot érvénytelenítik.

159. cikk

Illetékes vámhivatalok

(1) Az uniós jogszabályok eltérő rendelkezése hiányában, a tagállamoknak kell meghatározniuk a területükön lévő különböző vámhivatalok helyét és illetékességét.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vámhivatalok hivatalos nyitva tartását ésszerűen és megfelelően jelöljék ki – figyelembe véve a forgalom és az áruk jellegét, valamint azokat a vámeljárásokat, amelyek alá azokat vonják – annak érdekében, hogy ne akadályozzák és ne torzítsák a nemzetközi forgalmat.

(3) Eltérő rendelkezés hiányában az áruk vámeljárás alá vonásában illetékes vámhivatal az áruk vám elé állítási helyén illetékes vámhivatal.

160. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el azon esetek meghatározására vonatkozóan, amikor a vám-árunyilatkozat a 158. cikk (2) bekezdésével összhangban elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módon is benyújtható.

161. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a 159. cikk (2a) bekezdésében említettől eltérő illetékes vámhivatalok meghatározása, beleértve a ►C2 belépési ◄ és a ►C2 kilépési ◄ vámhivatalokat is;

b) a vám-árunyilatkozatnak a 158. cikk (2) bekezdésében említett esetekben történő benyújtása.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

2. szakasz

Normál vám-árunyilatkozat

162. cikk

A normál vám-árunyilatkozat tartalma

A normál vám-árunyilatkozatnak tartalmaznia kell minden olyan adatot, amely azon vámeljárásra vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükséges, amelyre az árut bejelentik.

163. cikk

Alátámasztó okmányok

(1) Az azon vámeljárásra irányadó rendelkezések alkalmazásához szükséges alátámasztó okmányoknak, amelyre az árukat bejelentették, a vám-árunyilatkozat benyújtásának időpontjában a nyilatkozattevő birtokában kell lenniük és a vámhatóságok rendelkezésére kell állniuk.

(2) Amikor az uniós jog azt előírja, vagy amikor a vámellenőrzéshez az szükséges, a vámhatóságok számára alátámasztó okmányokat kell benyújtani.

(3) Egyes esetekben a gazdálkodók állíthatják ki az alátámasztó okmányokat, amennyiben a vámhatóságoktól erre engedélyt kaptak.

164. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 163. cikk (3) bekezdésében említett engedély megadása szabályainak megállapítására vonatkozóan.

165. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a 162. cikkben említett normál vám-árunyilatkozat benyújtása;

b) a 163. cikk (1) bekezdésében említett alátámasztó okmányok rendelkezésre bocsátása.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

3. szakasz

Egyszerűsített vám-árunyilatkozatok

166. cikk

Egyszerűsített árunyilatkozat

(1) A vámhatóságok elfogadhatják, hogy egy személy az árukat olyan egyszerűsített árunyilatkozat alapján vonja vámeljárás alá, amely adott esetben nem tartalmazza a 162. cikkben említett adatok vagy a 163. cikkben említett alátámasztó okmányok mindegyikét.

(2) Az (1) bekezdésben említett egyszerűsített árunyilatkozat rendszeres használatának feltétele a vámhatóságtól kapott engedély.

167. cikk

Kiegészítő árunyilatkozat

(1) A 166. cikk szerinti egyszerűsített árunyilatkozat vagy a nyilatkozattevő nyilvántartásaiba a 182. cikk alapján tett bejegyzés esetében a nyilatkozattevőnek megadott határidőn belül kiegészítő árunyilatkozatot kell benyújtania az illetékes vámhivatalhoz, amelyben az érintett vámeljáráshoz szükséges adatok szerepelnek.

A 166. cikk szerinti egyszerűsített árunyilatkozat esetében a szükséges alátámasztó okmányoknak a megadott határidőn belül a nyilatkozattevő birtokában kell lenniük és a vámhatóságok rendelkezésére kell állniuk.

A kiegészítő árunyilatkozat lehet általános, időszakos vagy összegző jellegű.

(2) A kiegészítő árunyilatkozat benyújtására vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó az alábbi esetekben:

a) amennyiben az árukat vámraktározási eljárás alá vonták;

b) egyéb konkrét esetekben.

(3) A vámhatóságok eltekinthetnek a kiegészítő árunyilatkozat benyújtására vonatkozó kötelezettségtől, ha teljesülnek a következő feltételek:

a) az egyszerűsített árunyilatkozat olyan árukra vonatkozik, amelyek értéke és mennyisége nem éri el a statisztikai küszöböt;

b) az egyszerűsített árunyilatkozat már tartalmazza a szóban forgó vámeljáráshoz szükséges összes információt; és

c) az egyszerűsített árunyilatkozatot nem a nyilatkozattevő nyilvántartásába történő bejegyzés révén nyújtják be.

(4) A 166. cikkben említett egyszerűsített árunyilatkozat, illetve a nyilatkozattevő nyilvántartásaiba a 182. cikk alapján történő bejegyzés és a kiegészítő árunyilatkozat egyetlen, egymástól elválaszthatatlan okiratnak tekintendő, amely külön-külön, értelemszerűen azon a napon lép hatályba, amikor az egyszerűsített árunyilatkozatot a 172. cikknek megfelelően elfogadják, illetve azon a napon, amikor az árukat a nyilatkozattevő nyilvántartásába bejegyzik.

▼B

(5) Annak a helynek, ahol a kiegészítő árunyilatkozatot be kell nyújtani, a 87. cikk alkalmazásában azt a helyet kell tekinteni, ahol a vám-árunyilatkozatot benyújtották.

168. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) a 166. cikk (2) bekezdésében említett engedély megadásának feltételei;

b) a 167. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett azon megadott határidő, amelyen belül a kiegészítő árunyilatkozatot be kell nyújtani;

c) a 167. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett azon megadott határidő, amelyen belül az alátámasztó okmányoknak a nyilatkozattevő birtokában kell lenniük;

d) azon konkrét esetek, amelyekben a 167. cikk (2) bekezdése b) pontjának megfelelően a nyilatkozattevő mentesül a kiegészítő árunyilatkozat benyújtásának kötelezettsége alól.

169. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiak benyújtására vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a 166. cikkben említett egyszerűsített árunyilatkozat;

b) a 167. cikkben említett kiegészítő árunyilatkozat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

4. szakasz

Valamennyi vám-árunyilatkozatra alkalmazandó rendelkezések

170. cikk

A vám-árunyilatkozat benyújtása

(1) A 167. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, vám-árunyilatkozatot bármely olyan személy benyújthat, aki az árura vonatkozóan az árunyilatkozatban kért vámeljárásra irányadó rendelkezések alkalmazásához megkövetelt valamennyi információt biztosítani tudja. Ennek a személynek arra is képesnek kell lennie, hogy a szóban forgó árukat vám elé állítsa vagy állíttassa.

Ha azonban a vám-árunyilatkozat elfogadása különös kötelezettségeket ró egy adott személyre, a kérdéses árunyilatkozatot ennek a személynek vagy képviselőjének kell benyújtania.

▼B

(2) A nyilatkozattevőnek az Unió vámterületén letelepedettnek kell lennie.

(3) Az (2) bekezdéstől eltérően, az Unió vámterületén való letelepedés követelménye nem vonatkozik a következő nyilatkozattevőkre:

a) azok a személyek, akik árutovábbítási eljárásra vagy ideiglenes behozatalra nyújtanak be vám-árunyilatkozatot;

b) azok a személyek, akik alkalmilag nyújtanak be vám-árunyilatkozatot, többek között aktív feldolgozási vagy meghatározott célra történő felhasználási eljárás céljából, amennyiben a vámhatóságok azt indokoltnak találják;

c) az Unió vámterületével határos ország területén letelepedett azon személyek, akik a vám-árunyilatkozatban hivatkozott árukat az említett ország határán fekvő uniós határvámhivatalnál állítják vám elé, feltéve, hogy az adott ország viszonosság alapján megadja ugyanezeket a kedvezményeket az Unió vámterületén letelepedett személyeknek.

(4) A vám-árunyilatkozatokat hitelesíteni kell.

171. cikk

Vám-árunyilatkozat benyújtása az áruk vám elé állítását megelőzően

A vám-árunyilatkozat az áruk vám elé állításának várható időpontja előtt is benyújtható. Ha az árukat nem állítják vám elé a vám-árunyilatkozat benyújtását követő 30 napon belül, a vám-árunyilatkozat be nem nyújtottnak minősül.

172. cikk

A vám-árunyilatkozat elfogadása

(1) Az e fejezetben megállapított feltételeknek megfelelő vám-árunyilatkozatokat a vámhatóságnak azonnal el kell fogadnia, amennyiben azokat az árukat, amelyekre vonatkoznak, vám elé állították.

(2) Eltérő rendelkezés hiányában a bejelentett árura vonatkozó vámeljárásra irányadó rendelkezések és minden egyéb behozatali vagy kiviteli alakiság alkalmazásakor figyelembe veendő nap a vám-árunyilatkozat vámhatóság által történő elfogadásának napja.

173. cikk

A vám-árunyilatkozat módosítása

(1) A nyilatkozattevő számára kérelem esetén meg kell engedni, hogy a vám-árunyilatkozat egy vagy több adatát módosítsa, azt követően, hogy azt a vámhatóság már elfogadta. A módosítás nem eredményezheti, hogy a vám-árunyilatkozat az eredeti áruktól eltérő árukra vonatkozzon.

▼B

(2) Nem engedhető meg ilyen módosítás, ha azt a következő események bármelyike után kérelmezték:

a) a vámhatóság tájékoztatta a nyilatkozattevőt arról, hogy meg kívánja vizsgálni az árut;

b) a vámhatóság megállapította, hogy a vám-árunyilatkozat adatai helytelenek;

c) a vámhatóság már átengedte az árut.

(3) A nyilatkozattevő kérelme esetén a vám-árunyilatkozat elfogadása napjától számított három éven belül engedhető meg a vám-árunyilatkozatnak az áruk átengedését követő módosítása annak érdekében, hogy a nyilatkozattevő megfeleljen az áruknak a szóban forgó vámeljárás alá vonásával kapcsolatos kötelezettségeinek.

174. cikk

A vám-árunyilatkozat érvénytelenítése

(1) A vámhatóságok a nyilatkozattevő kérelme alapján a már elfogadott vám-árunyilatkozatot a következő esetekben érvénytelenítik:

a) ha meggyőződnek arról, hogy az árut azonnal egy másik vámeljárás alá vonják; vagy

b) ha meggyőződnek arról, hogy a különleges körülmények eredményeként az áruknak azon vámeljárás alá vonása, amelyre bejelentették azokat, többé nem indokolt.

Ha azonban a vámhatóság már tájékoztatta a nyilatkozattevőt arról a szándékáról, hogy meg kívánja vizsgálni az árut, a vám-árunyilatkozat érvénytelenítése iránti kérelmet addig nem lehet elfogadni, amíg a vizsgálatot el nem végezték.

(2) A vám-árunyilatkozatot nem lehet érvényteleníteni, miután az árukat átengedték, hacsak arról másképp nem rendelkeznek.

175. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyekben meghatározza a vám-árunyilatkozatnak az áru átengedését követő, a 174. cikk (2) bekezdése szerinti érvénytelenítésének az eseteit.

176. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a vám-árunyilatkozatnak a 171. cikkel összhangban történő benyújtása;

b) a vám-árunyilatkozat 172. cikkben említett elfogadása, beleértve az említett szabályoknak a 179. cikkben említett esetekben történő alkalmazását is;

▼B

c) a vám-árunyilatkozatnak az áru átengedését követő módosítása a 173. cikk (3) bekezdésével összhangban.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

5. szakasz

Egyéb egyszerűsítések

177. cikk

Az eltérő vámtarifaalszámok alá tartozó árukra vonatkozó vám-árunyilatkozatok elkészítésének egyszerűsítése

(1) Ha egy szállítmány eltérő vámtarifaalszámok alá tartozó árukból tevődik össze, és a felszámítható behozatali vagy kiviteli vámhoz képest aránytalan munkaterheléssel és költséggel járna, ha a vám-árunyilatkozat elkészítése céljából ezen áruk mindegyikét a saját vámtarifaalszámuk szerint kezelnék, a vámhatóság – a nyilatkozattevő kérelmére – beleegyezhet abba, hogy a behozatali vagy a kiviteli vámot a teljes szállítmányra annak az árunak a vámtarifaalszáma alapján vessék ki, amelyre a legmagasabb behozatalivám- vagy kivitelivám-tétel vonatkozik.

(2) A vámhatóságok nem engedhetik meg az (1) bekezdésben említett egyszerűsítés alkalmazását az olyan áruk esetében, amelyekre tilalmak vagy korlátozások vagy jövedékiadó-kötelezettség vonatkozik, amennyiben az intézkedés alkalmazásához szükség van a helyes besorolásra.

178. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság a 177. cikk (1) bekezdésének alkalmazásához szükséges vámtarifaalszámok meghatározásához végrehajtási jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

179. cikk

Központi vámkezelés

(1) A vámhatóságok kérelem alapján engedélyezhetik valamely személy számára, hogy a letelepedési helyén illetékes vámhivatalnál nyújtson be vám-árunyilatkozatot olyan árukra vonatkozóan, amelyeket egy másik vámhivatalnál állítanak vám elé.

Az első albekezdésben említett engedélyezési követelmény alól mentesítést lehet adni, amennyiben a vám-árunyilatkozat benyújtására és az áruk vámhivatalnál történő vám elé állítására egyazon vámhatóság felügyelete mellett kerül sor.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett engedélyt olyan személy kérelmezheti, aki a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó státusszal rendelkezik.

(3) Az a vámhivatal, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtották, köteles:

a) felügyelni az áruknak az adott vámeljárás alá vonását;

▼C2

b) elvégezni a vám-árunyilatkozat megerősítéséhez szükséges, a 188. cikk a) és b) pontjában említett vámellenőrzéseket;

c) indokolt esetben kérni attól a vámhivataltól, amelynél az árukat vám elé állították, hogy végezze el a vám-árunyilatkozat megerősítéséhez szükséges, a 188. cikk c) és d) pontjában említett vámellenőrzéseket; és

▼B

d) elvégezni a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámok összegének beszedéséhez szükséges vámalakiságokat.

(4) Az a vámhivatal, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtották, és az a vámhivatal, amelynél az árukat vám elé állították, ►C2 köteles megosztani egymással a vám-árunyilatkozat megerősítéséhez és az áruk átengedéséhez szükséges információkat. ◄

(5) Annak a vámhivatalnak, amelynél az árukat vám elé állították – az Unió vámterületére beszállított vagy onnan kiszállított árukra vonatkozó saját ellenőrzéseinek sérelme nélkül – el kell végeznie a (3) bekezdés c) pontjában említett vámellenőrzéseket, és ezek eredményét közölnie kell azzal a vámhivatallal, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtották.

(6) Annak a vámhivatalnak, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtották, át kell engednie az árukat a 194. és a 195. cikkel összhangban, figyelembe véve az alábbiakat:

▼C2

a) a vám-árunyilatkozatok megerősítése céljából elvégzett saját ellenőrzéseinek eredménye;

b) az azon vámhivatal által a vám-árunyilatkozat megerősítése céljából végzett ellenőrzések eredménye, amelynél az árukat vám elé állították, valamint az Unió vámterületére beszállított vagy onnan kiszállított árukra vonatkozó ellenőrzéseinek eredménye.

▼B

180. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 179. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett engedélyezés feltételeinek meghatározására vonatkozóan.

181. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a központi vámkezelés, beleértve a 179. cikkben említett, vonatkozó vámalakiságokat és ellenőrzéseket is;

▼B

b) a központi vámkezelés keretében az áruk vám elé állításának kötelezettsége alóli, a 182. cikk (3a) bekezdésében említett mentesség.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

182. cikk

Bejegyzés a nyilatkozattevő nyilvántartásába

(1) A vámhatóságok kérelem alapján engedélyezhetik, hogy valamely személy a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés formájában nyújtson be vám-árunyilatkozatot – ideértve az egyszerűsített árunyilatkozatot is –, amennyiben az említett árunyilatkozat adatai a nyilatkozattevő elektronikus rendszerében a vám-árunyilatkozatnak a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés formájában történő benyújtásakor a vámhatóságnak is rendelkezésére állnak.

(2) A vám-árunyilatkozat elfogadottnak tekintendő az áruk nyilvántartásba való bejegyzésének pillanatában.

(3) A vámhatóságok kérelem alapján eltekinthetnek az áruk vám elé állításának követelményétől. Ez esetben az árukat a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés pillanatában átengedettnek kell tekinteni.

Mentesség csak az összes alábbi feltétel teljesülése esetén nyújtható:

a) a nyilatkozattevő a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó;

b) az adott áruk jellege és áramlása – amely ismeretes a vámhatóság előtt – azt indokolja;

c) a felügyelő vámhivatal hozzáfér mindazon információkhoz, amelyeket szükségesnek vél ahhoz, hogy szükség esetén élhessen az áruk vizsgálatának elvégzésére vonatkozó jogával; és

d) a nyilvántartásba való bejegyzéskor az árukra már nem vonatkozik tilalom vagy korlátozás, kivéve ha az engedély másként rendelkezik.

A felügyelő vámhivatal mindazonáltal bizonyos esetekben– mentesség nyújtása ellenére – kérheti az áruk vám elé állítását.

(4) Az engedélyben fel kell tüntetni azokat a feltételeket, amelyek mellett az áruk átengedhetők.

183. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 182. cikk (1) bekezdésében említett engedélyezés feltételeinek meghatározására vonatkozóan.

▼B

184. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a 182. cikkben említett, a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzéssel kapcsolatos eljárási szabályokat, ideértve a vonatkozó vámalakiságokat és ellenőrzéseket is.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

185. cikk

Önértékelés

(1) A vámhatóságok kérelem alapján engedélyezhetik a gazdálkodó számára, hogy bizonyos vámalakiságokat a vámhatóságok helyett elvégezzen, meghatározza a fizetendő behozatali és kiviteli vám összegét, valamint vámfelügyelet mellett végrehajtson bizonyos ellenőrzéseket.

(2) Az (1) bekezdésben említett engedélyt olyan személy kérelmezheti, aki a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó státusszal rendelkezik.

186. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) a 185. cikk (1) bekezdésében említett engedélyezés feltételei;

b) a 185. cikk (1) bekezdésében említett engedély birtokosa által elvégezhető vámalakiságok és ellenőrzések.

187. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az engedélyes által a 185. cikk (1) bekezdésével összhangban elvégzendő vámalakiságokra és ellenőrzésekre vonatkozó eljárási szabályokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

3. FEJEZET

▼C2

Megerősítés és az áruk kiadása

▼B

1. szakasz

▼C2

Megerősítés

▼B

188. cikk

▼C2

A vám-árunyilatkozat megerősítése

A vámhatóság az elfogadott vám-árunyilatkozatban szereplő adatok pontosságának megerősítése céljából:

▼B

a) megvizsgálhatja az árunyilatkozatot és az azt alátámasztó okmányokat;

b) előírhatja a nyilatkozattevő számára, hogy egyéb okmányokat is benyújtson;

c) megvizsgálhatja az árukat;

d) mintákat vehet elemzéshez vagy az áruk részletes vizsgálatához.

189. cikk

Az áruk vizsgálata és mintavétel

(1) Az árunak a vizsgálat és a mintavétel helyére történő szállítását, valamint minden olyan műveletet, amely a vizsgálathoz vagy a mintavételhez szükséges, a nyilatkozattevő végzi, vagy az az ő felelősségére történik. A felmerült költségeket a nyilatkozattevő viseli.

(2) A nyilatkozattevő jogosult arra, hogy jelen legyen vagy képviselve legyen az áru vizsgálatánál és a mintavételnél. Ha a vámhatóságnak alapos indokai vannak arra, megkövetelheti a nyilatkozattevőtől, hogy legyen jelen vagy képviselve, amikor az árut megvizsgálják vagy mintát vesznek, illetve hogy biztosítsa az ilyen vizsgálat vagy mintavétel megkönnyítéséhez szükséges segítséget.

(3) Amennyiben a mintavétel a hatályos rendelkezéseknek megfelelően történik, a vámhatóság nem tartozik kártalanítási felelősséggel azzal kapcsolatban, de viseli az elemzések és vizsgálatok költségeit.

190. cikk

Az áruk részleges vizsgálata és mintavételezése

(1) Ha a vám-árunyilatkozatban foglalt áruknak csak egy részét vizsgálják meg vagy csak egy részéből vesznek mintákat, a részleges vizsgálat, vagy a minták elemzésének vagy vizsgálatának eredményeit úgy kell tekinteni, hogy azok az ugyanazon árunyilatkozatban szereplő összes árura vonatkoznak.

A nyilatkozattevő személy kérheti azonban az áru további vizsgálatát, vagy az abból történő mintavételt, ha úgy ítéli meg, hogy a részleges vizsgálatnak, vagy a minták elemzésének vagy vizsgálatának eredményei nem érvényesek a bejelentett áruk többi részére. A kérésnek eleget kell tenni, feltéve, hogy az árukat nem engedték még át, vagy ha már átengedték, akkor a nyilatkozattevő igazolja, hogy azokat semmilyen módon nem változtatták meg.

▼B

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában, ha egy vám-árunyilatkozat kettő vagy több tétel alá tartozó árura vonatkozik, az egyes tételek alá tartozó árukra vonatkozó adatokat úgy kell tekinteni, mintha külön árunyilatkozatot képeznének.

191. cikk

A ►C2 megerősítés ◄ eredményei

(1) A vám-árunyilatkozat ►C2 megerősítésének ◄ eredményeit fel kell használni azon vámeljárásra vonatkozó rendelkezések alkalmazásához, amely alá az árut vonták.

(2) Ha nem kerül sor a vám-árunyilatkozat ►C2 megerősítésére ◄, az (1) bekezdést a szóban forgó árunyilatkozatban szereplő adatok alapján kell alkalmazni.

(3) A vámhatóságok által végzett ►C2 megerősítés ◄ eredményei azonos bizonyítóerővel bírnak az Unió vámterületének egészén.

192. cikk

Azonosítási intézkedések

(1) A vámhatóságok, vagy – adott esetben – azon gazdálkodók, akiknek ezt a vámhatóságok engedélyezték, megteszik az áru azonosításához szükséges intézkedéseket, amennyiben ez szükséges az azon vámeljárásra vonatkozó rendelkezéseknek való megfelelés biztosításához, amelyre az említett árut bejelentették.

Ezen azonosítási intézkedések azonos joghatással bírnak az Unió vámterületének egészén.

(2) Az árura, a csomagolásra vagy a szállítóeszközökre felhelyezett azonosítási eszközök eltávolítása vagy megsemmisítése csak a vámhatóság által vagy a vámhatóság által erre felhatalmazott gazdálkodók által történhet, kivéve, ha előre nem látható körülmények vagy vis maior eredményeként eltávolításuk vagy megsemmisítésük az áru vagy a szállítóeszköz védelmének biztosítása érdekében elengedhetetlen.

193. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

▼C2

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén intézkedéseket határoz meg a vám-árunyilatkozat megerősítése, az áruk vizsgálata és mintavételezése, valamint a megerősítés eredményei tekintetében.

▼B

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

2. szakasz

Átengedés

194. cikk

Az áruk átengedése

▼C2

(1) Amennyiben teljesülnek az árunak a szóban forgó eljárás alá vonásához szükséges feltételek, valamint feltéve, hogy minden korlátozás alkalmazásra került és az árura nem vonatkozik semmilyen tiltó rendelkezés, a vámhatóságnak át kell engednie az árut, amint elvégezték a vám-árunyilatkozatban szereplő adatok megerősítését, vagy azokat megerősítés nélkül elfogadták.

Az első albekezdés vonatkozik arra az esetre is, ha a 188. cikkben említett megerősítést ésszerű időtartamon belül nem lehet elvégezni, és az árut megerősítés céljából már nem szükséges tovább ott tartani.

▼B

(2) Az ugyanazon vám-árunyilatkozatban foglalt összes árut egyszerre kell átengedni.

Az első albekezdés alkalmazásában, ha egy vám-árunyilatkozat kettő vagy több tétel alá tartozó árura vonatkozik, az egyes tételek alá tartozó árukra vonatkozó adatokat úgy kell tekinteni, mintha külön vám-árunyilatkozatot képeznének.

195. cikk

A vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetése vagy biztosíték nyújtása alapján történő átengedés

(1) Ha az áru vámeljárás alá vonása vámtartozást keletkeztet, az árukat csak akkor engedi át a vámhatóság, ha a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegét megfizették, vagy ha a vámtartozás fedezésére biztosítékot nyújtottak.

Az első albekezdés azonban – a harmadik albekezdés sérelme nélkül – a behozatali vám alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatalra nem alkalmazható.

Ha azon vámeljárást szabályozó rendelkezések alapján, amelyre az árut bejelentették, a vámhatóság biztosíték nyújtását követeli meg, az említett árut nem lehet a szóban forgó vámeljárásra átengedni, amíg nem nyújtottak biztosítékot.

(2) Meghatározott esetekben az áruk átengedésének nem feltétele a biztosíték nyújtása az olyan áruk tekintetében, amelyek vámkontingens igénybevételére vonatkozó kérelem tárgyát képezik.

(3) Amennyiben a 166., 182. és 185. cikkben említett egyszerűsítést alkalmazzák és összkezességet nyújtanak, az áruk átengedésének nem feltétele, hogy a vámhatóság figyelje a kezességet.

▼B

196. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 195. cikk (2) bekezdésében említett esetek meghatározására vonatkozóan.

4. FEJEZET

Árukról történő rendelkezés

197. cikk

Az áru megsemmisítése

Ha a vámhatóságoknak arra alapos indokaik vannak, megkövetelhetik a vám elé állított áru megsemmisítését, és erről az áruk birtokosát megfelelően tájékoztatniuk kell. Az áru megsemmisítésének költségeit az áru birtokosa viseli.

198. cikk

A vámhatóságok által foganatosítandó intézkedések

(1) A vámhatóságoknak minden szükséges intézkedést meg kell hozniuk – beleértve az elkobzást és az értékesítést vagy a megsemmisítést is – az árukról történő rendelkezés érdekében a következő esetekben:

▼C2

a) ha a vámjogszabályok által a nem uniós áruknak az Unió vámterületére való bejuttatásával kapcsolatban megállapított kötelezettségek egyikét nem teljesítették, vagy az árukat a vámfelügyelet alól kivonták;

▼B

b) ha az áruk az alábbi okok bármelyike miatt nem engedhetők át:

i. a nyilatkozattevőnek felróható okok miatt nem volt lehetőség az áruvizsgálat elvégzésére vagy folytatására a vámhatóság által előírt időtartamon belül;

ii. nem bocsátották rendelkezésre azokat az okmányokat, amelyeket be kell nyújtani, mielőtt az árut a kért vámeljárás alá lehet vonni, vagy arra át lehet engedni;

iii. nem teljesítették azokat a kifizetéseket, vagy nem nyújtottak olyan biztosítékot az előírt időtartamon belül, amelyeket a behozatali vagy kiviteli vám tekintetében teljesíteni vagy nyújtani kellett volna;

iv. az áruk tilalmak vagy korlátozások alá esnek;

c) ha az árut nem szállították el az átengedését követő ésszerű időtartamon belül;

d) ha átengedésük után az árukról megállapítást nyer, hogy nem teljesítették az átengedés feltételeit;

e) ha az árukat a 199. cikknek megfelelően az államnak felajánlották.

▼B

(2) Azon nem uniós árukat, amelyeket felajánlottak az államnak, lefoglaltak vagy elkoboztak, vámraktározási eljárás alá vontnak kell tekinteni. Ezeket az árukat be kell jegyezni a vámraktár üzemeltetőjének a nyilvántartásába, vagy ha az árukat a vámhatóságok tárolják, akkor ez utóbbiak nyilvántartásába.

Ha a megsemmisítés, az államnak való felajánlás, a lefoglalás vagy elkobzás előtt álló árukra vonatkozóan már benyújtottak vám-árunyilatkozatot, akkor a nyilvántartásnak tartalmaznia kell a vám-árunyilatkozatra való hivatkozást. A vámhatóságoknak érvényteleníteniük kell a kérdéses vám-árunyilatkozatot.

(3) Az (1) bekezdésben említett intézkedések költségeit a következők viselik:

a) az (1) bekezdés a) pontjában említett esetben az a személy, akinek az érintett kötelezettségeket teljesítenie kellett, vagy aki az árukat a vámfelügyelet alól kivonta;

b) az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett esetekben a nyilatkozattevő;

c) az (1) bekezdés d) pontjában említett esetben az a személy, akinek teljesítenie kell az áruk átengedésére vonatkozó feltételeket;

d) az (1) bekezdés e) pontjában említett esetben az a személy, aki az árukat felajánlja az államnak.

199. cikk

Felajánlás

A vámeljárás jogosultja vagy – adott esetben – az áru birtokosa felajánlhat az államnak nem uniós árukat és meghatározott célra történő felhasználás alatt lévő árukat a vámhatóságok előzetes engedélyével.

200. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) az áruk 197. cikkben említett megsemmisítése;

b) az áruknak a 198. cikk (1) bekezdésében említett értékesítése;

c) az áruknak az állam részére történő, a 199. cikkben említett felajánlása.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

VI. CÍM

SZABAD FORGALOMBA BOCSÁTÁS ÉS BEHOZATALIVÁMMENTESSÉG

1. FEJEZET

Szabad forgalomba bocsátás

201. cikk

Alkalmazási kör és hatály

(1) Az uniós piacon való forgalomba hozatalra vagy az Unió vámterületén belüli magáncélú felhasználásra vagy fogyasztásra szánt nem uniós árukat szabad forgalomba kell bocsátani.

(2) A szabad forgalomba bocsátás a következőket foglalja magában:

a) az esedékes behozatali vám beszedése;

b) adott esetben egyéb terhek beszedése, ahogyan azt az egyéb terhek beszedésére vonatkozó hatályban lévő vonatkozó rendelkezések előírják;

c) kereskedelempolitikai intézkedések, valamint tilalmak és korlátozások alkalmazása, amennyiben azokat nem kell alkalmazni egy korábbi szakaszban; és

d) az áruk behozatala tekintetében megállapított egyéb alakiságok elvégzése.

(3) A szabad forgalomba bocsátással a nem uniós áru uniós vámjogi státust szerez.

202. cikk

Kereskedelempolitikai intézkedések

(1) Ha aktív feldolgozási eljárásból származó feldolgozott termékeket szabad forgalomba bocsátanak, és a behozatali vám összegének kiszámítására a 86. cikk (3) bekezdésének megfelelően kerül sor, akkor azok a kereskedelempolitikai intézkedések alkalmazandók, amelyeket azon áruk szabad forgalomba bocsátására vonatkozóan kell alkalmazni, amelyeket az aktív feldolgozási eljárás alá vontak.

(2) Az (1) bekezdés nem vonatkozik a hulladékra és a maradékra.

(3) Ha aktív feldolgozási eljárásból származó feldolgozott termékeket szabad forgalomba bocsátanak, és a behozatali vám összegének kiszámítására a 85. cikk (1) bekezdésének megfelelően kerül sor, akkor az ilyen árukra vonatkozó kereskedelempolitikai intézkedések csak akkor alkalmazandók, ha az áruk, amelyeket aktív feldolgozási eljárás alá vontak, ezeknek az intézkedéseknek a hatálya alá tartoznak.

▼B

(4) Ha az uniós jogszabályok a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozóan kereskedelempolitikai intézkedéseket írnak elő, az ilyen intézkedéseket nem kell alkalmazni a passzív feldolgozást követően szabad forgalomba bocsátott feldolgozott termékekre, amennyiben:

a) a feldolgozott termékek megtartják a 60. cikk értelmében vett uniós származásukat;

b) a passzív feldolgozás magában foglalja a javítást, beleértve a 261. cikk szerinti szabvány csererendszert is; vagy

c) a passzív feldolgozás további feldolgozási műveleteket követ, a 258. cikknek megfelelően.

2. FEJEZET

Behozatalivám-mentesség

1. szakasz

Tértiáruk

203. cikk

Alkalmazási kör és hatály

(1) Azon nem uniós árunak, amelyet – miután eredetileg az Unió vámterületéről uniós áruként vittek ki – három éven belül erre a vámterületre visszahoznak és szabad forgalomba bocsátásra bejelentenek, az érintett személy kérelmére behozatalivám-mentességet kell biztosítani.

Az első albekezdés még akkor is alkalmazandó, ha a tértiáruk csak egy részét képezik az Unió vámterületéről előzőleg kivitt áruknak.

(2) Az (1) bekezdésben említett három éves időtartam túlléphető különleges körülmények figyelembevétele érdekében.

(3) Ha az Unió vámterületéről történő kivitele előtt a tértiárut meghatározott célra történő felhasználása alapján nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett bocsátották szabad forgalomba, az (1) bekezdés értelmében vett vámmentesség csak akkor adható meg, ha azt ugyanarra a meghatározott célra történő felhasználásra kívánják újra szabad forgalomba bocsátani.

Ha az a meghatározott célra történő felhasználás, amelyre a szóban forgó árut szabad forgalomba kívánják bocsátani, már nem azonos, az árura a behozatali vám összegét csökkenteni kell minden olyan összeggel, amelyet az árura vonatkozóan akkor szedtek be, amikor azt először szabad forgalomba bocsátották. Amennyiben az utóbbi összeg túllépi a tértiáru szabad forgalomba bocsátásakor kivetett összeget, semmilyen visszafizetés nem adható.

(4) Ha az uniós áruk a 154. cikk alapján elvesztették uniós vámjogi státusukat és ezt követően azokat szabad forgalomba bocsátották, az (1), (2) és (3) bekezdést kell alkalmazni.

▼B

(5) A behozatalivám-mentességet csak akkor lehet megadni, ha az áru visszahozatala ugyanabban az állapotban történik, amelyben kivitelére sor került.

(6) A behozatalivám-mentességet alá kell támasztani olyan információkkal, amelyek igazolják, hogy teljesülnek a mentesség feltételei.

204. cikk

A közös agrárpolitika keretében megállapított intézkedések előnyeiből részesülő áruk

A 203. cikkben meghatározott behozatalivám-mentesség nem adható meg azon áruk esetében, amelyek a közös agrárpolitika keretében hozott és az Unió vámterületéről való kivitelüket magában foglaló intézkedések nyújtotta kedvezményekben részesültek, kivéve, ha erről meghatározott esetekben másként nem rendelkeznek.

205. cikk

Áruk, amelyeket korábban aktív feldolgozási eljárás alá vontak

(1) A 203. cikket kell alkalmazni az olyan feldolgozott termékekre, amelyeket aktív feldolgozási eljárást követően eredetileg az Unió vámterületéről újra kivittek.

(2) A nyilatkozattevő által benyújtott kérelem alapján, és amennyiben a nyilatkozattevő a szükséges információt benyújtja, az (1) bekezdés szerinti árukra vonatkozó behozatali vám összegét a 86. cikk (3) bekezdésének megfelelően kell meghatározni. Az újrakiviteli árunyilatkozat elfogadásának napját kell a szabad forgalomba bocsátás időpontjának tekinteni.

(3) A 203. cikkben megállapított behozatalivám-mentesség nem adható meg azon feldolgozott termékekre, amelyeket a 223. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban vittek ki, ►C2 kivéve ha biztosított, hogy nem vonnak árukat aktív feldolgozási eljárás alá. ◄

206. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a következőket:

a) azon esetek, amelyekben az áru állapota visszahozatalkor a kiviteli állapottal megegyezőnek minősül;

b) a 204. cikkben említett konkrét esetek.

207. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a 203. cikk (6) bekezdésében említett információnyújtásra vonatkozó eljárási szabályokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

2. szakasz

A tengeri halászat és a tengerből nyert termékek

208. cikk

A tengeri halászati termékek és a tengerből nyert egyéb termékek

(1) A 60. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, szabad forgalomba bocsátásukkor mentességet kell biztosítani a behozatali vám alól a következőknek:

a) a valamely tagállamban lajstromozott vagy bejegyzett és ennek az államnak a lobogója alatt hajózó hajókkal az Unió vámterületén kívüli ország vagy terület parti tengeréből nyert tengeri halászati és egyéb termékek;

b) az a) pontban megállapított feltételeket kielégítő feldolgozóhajók fedélzetén az abban a pontban említett termékekből előállított termékek.

(2) Az (1) bekezdésben említett behozatalivám-mentességet alá kell támasztani az arra vonatkozó bizonyítékkal, hogy teljesülnek az abban a bekezdésben meghatározott feltételek.

209. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a 208. cikk (2) bekezdésében említett bizonyítékok nyújtására vonatkozó eljárási szabályokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

VII. CÍM

KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

210. cikk

Alkalmazási kör

Az áruk a különleges eljárások bármely következő kategóriái alá vonhatók:

a) árutovábbítás, amely külső és belső árutovábbítást foglal magában;

b) tárolás, amely a vámraktározást és a vámszabad területeket foglalja magában;

c) különleges felhasználás, amely az ideiglenes behozatalt és a meghatározott célra történő felhasználást foglalja magában;

d) feldolgozás, amely az aktív és passzív feldolgozást foglalja magában.

▼B

211. cikk

Engedélyezés

(1) Vámhatóság engedélye szükséges a következő esetekben:

a) az aktív és passzív feldolgozási eljárás, az ideiglenes behozatali eljárás vagy a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alkalmazása;

b) az áruk vámraktározására szolgáló raktározási létesítmények üzemeltetése, kivéve, ha a raktározási létesítmény üzemeltetője maga a vámhatóság.

Azon feltételek, amelyek szerint az első albekezdésben említett eljárások egyikének vagy közülük többnek az alkalmazása, vagy a raktározási létesítmények üzemeltetése megengedett, az engedélyben kerülnek meghatározásra.

(2) A vámhatóságok az összes alábbi feltétel teljesülése esetén visszamenőleges hatályú engedélyt ad ki:

a) bizonyított gazdasági igény áll fenn;

b) a kérelem nem kapcsolódik csalási kísérlethez;

c) a kérelmező számlákkal vagy nyilvántartásokkal bizonyította, hogy

i. az eljárás valamennyi feltétele teljesül;

ii. adott esetben az áru beazonosítható az érintett időszakban;

iii. az említett számlák vagy nyilvántartások lehetővé teszik az eljárás ellenőrzését;

d) az áru helyzetének szabályossá tételéhez szükséges összes alakiság elvégezhető, ideértve szükség esetén az érintett vám-árunyilatkozat érvénytelenítését;

e) a kérelmező a kérelem elfogadásának időpontjától számított három éven belül nem kapott visszamenőleges hatályú engedélyt;

f) nincs szükség a gazdasági feltételek vizsgálatára, kivéve ha a kérelem azonos jellegű műveletre vagy árukra vonatkozó engedély megújítására irányul;

g) a kérelem nem érinti az áruk vámraktározására szolgáló raktározási létesítmények üzemeltetését;

h) ha a kérelem azonos jellegű műveletre vagy árukra vonatkozó engedély megújítására irányul, akkor a kérelmet az eredeti engedély lejártát követő három éven belül nyújtják be.

A vámhatóságok visszamenőleges hatályú engedélyt adhatnak ki továbbá akkor, ha a vámeljárás alá vont áruk nem állnak többé rendelkezésre abban az időpontban, amikor az ilyen engedély iránti kérelmet elfogadták.

▼B

(3) Amennyiben erről másképp nem rendelkeznek, az (1) bekezdésben említett engedély csak az összes alábbi feltételnek megfelelő személyeknek adható meg:

a) az Unió vámterületén letelepedett személyek;

b) akik a műveletek megfelelő lefolytatásához szükséges garanciát megadják; a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodók esetében e feltétel teljesítettnek tekintendő, amennyiben a 38. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett engedélyben figyelembe veszik a vonatkozó különleges eljárás alá tartozó tevékenységet;

c) amikor vámtartozás vagy egyéb terhek keletkezhetnek különleges eljárás alá vont áruknál, akik a 89. cikknek megfelelően biztosítékot nyújtanak;

d) az ideiglenes behozatali vagy az aktív feldolgozási eljárás esetében az árukat felhasználják vagy felhasználásukat megszervezik, vagy az árukon feldolgozási műveleteket végeznek vagy megszervezik azok elvégzését.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában és a (3) bekezdés kiegészítéseképpen, az (1) bekezdésben említett engedély csak a következő feltételek összességének teljesülése esetén adható meg:

a) a vámhatóság anélkül gyakorolhatja a vámfelügyeletet, hogy a gazdasági igényekhez képest aránytalan adminisztratív intézkedéseket kellene bevezetnie;

b) az uniós termelők alapvető érdekeit nem érintené hátrányosan a feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély (gazdasági feltételek).

(5) Az uniós termelők alapvető érdekei nem tekintendők hátrányosan érintettnek a (4) bekezdés b) pontjában említettek szerint, kivéve ha ennek az ellenkezője bizonyított, vagy akkor, ha a gazdasági feltételeket teljesítettnek kell tekinteni.

(6) Ha bizonyíték van arra, hogy az uniós termelők alapvető érdekei valószínűleg hátrányt szenvednének, akkor uniós szinten meg kell vizsgálni a gazdasági feltételeket.

212. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározása vonatkozásában:

a) a 211. cikk (1) bekezdésében említett eljárásokhoz kapcsolódó engedély kiadásának feltételei;

b) a 211. cikk (3) és (4) bekezdésében említett feltételek teljesítése alóli kivételek;

c) azon esetek, amelyekben a 211. cikk (5) bekezdésében említetteknek megfelelően a gazdasági feltételeket teljesítettnek kell tekinteni.

▼B

213. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a 211. cikk (6) bekezdésében említett gazdasági feltételek vizsgálatára vonatkozó eljárási szabályokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

214. cikk

Nyilvántartások

(1) Az árutovábbítási eljárás kivételével, vagy ha másként nem rendelkeznek, az engedélyesnek, a vámeljárás jogosultjának, valamint a vámszabad területen áruk tárolásával, megmunkálásával vagy feldolgozásával, illetve az áruk eladásával vagy vételével járó tevékenységet végző valamennyi személynek a vámhatóságok által jóváhagyott formában megfelelő nyilvántartást kell vezetnie.

A nyilvántartásoknak tartalmazniuk kell mindazokat az információkat és adatokat, amelyek alapján a vámhatóságok el tudják látni az érintett eljárás felügyeletét, különösen az eljárás alá vont áruk, azok vámjogi státusa és szállításaik azonosítására tekintettel.

(2) A „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó esetében akkor minősül teljesítettnek az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség, ha nyilvántartása a vonatkozó különleges eljárás céljára megfelel.

215. cikk

A különleges eljárás lezárása

(1) Az árutovábbítási eljárástól eltérő esetekben és a 254. cikk sérelme nélkül, a különleges eljárás akkor kerül lezárásra, amikor az eljárás alá vont árukat vagy a feldolgozott termékeket valamely következő vámeljárás alá vonták, azokat az Unió vámterületéről kiszállították, vagy azokat megsemmisítették és hulladék nem maradt utánuk, vagy a 199. cikknek megfelelően azokat az államnak felajánlották.

(2) A vámhatóságoknak le kell zárniuk az árutovábbítási eljárást, ha meg tudják állapítani az indító vámhivatal és a rendeltetési vámhivatal számára elérhető adatok összehasonlítása alapján, hogy az eljárás szabályosan befejeződött.

(3) A vámhatóságoknak minden szükséges intézkedést meg kell hozniuk azon áru helyzetének rendezésére, amelynek tekintetében az előírt feltételek alapján az eljárás nem zárult le.

(4) Az eljárást megadott határidőn belül le kell zárni, kivéve ha arról másképp rendelkeznek.

▼B

216. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 215. cikk (4) bekezdésében említett határidő meghatározására vonatkozóan.

217. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a különleges eljárás 215. cikkben említett lezárására vonatkozó eljárási szabályokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

218. cikk

Jogok és kötelezettségek átruházása

Valamely vámeljárás jogosultjának az árutovábbítástól eltérő valamely különleges eljárás alá vont árukra vonatkozó jogai és kötelezettségei teljesen vagy részben átruházhatók egy másik személyre, aki eleget tesz az érintett eljárásra megállapított feltételeknek.

219. cikk

Az áruk szállítása

Meghatározott esetekben az árutovábbítástól eltérő különleges eljárás alá vont vagy vámszabad területen levő áruk az Unió vámterületén különböző helyek között szállíthatók.

220. cikk

Szokásos kezelési módok

A vámraktározás vagy feldolgozási eljárás alá vont vagy vámszabad területen levő árukon elvégezhetők a szokásos kezelési módok, amelyek az állaguk megóvását, a külső megjelenésük vagy eladhatóságuk javítását, illetve a forgalmazásuk vagy viszonteladásuk előkészítését szolgálják.

221. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek:

a) megállapítják az árutovábbítástól eltérő különleges eljárás alá vont vagy vámszabad területen levő áruk 219. cikk szerinti szállításának eseteit és az arra vonatkozó feltételeket;

▼B

b) meghatározzák a vámraktározás vagy feldolgozási eljárás alá vont vagy vámszabad területen levő áruknak a 220. cikk szerinti szokásos kezelési módjait.

222. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a vámeljárás jogosultjának az árutovábbítástól eltérő valamely különleges eljárás alá vont árukra vonatkozó jogainak és kötelezettségeinek a 218. cikk szerinti átruházása;

b) az árutovábbítástól eltérő különleges eljárás alá vont vagy vámszabad területen levő áruknak a 219. cikk szerinti szállítása.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

223. cikk

Helyettesítő áruk

(1) Helyettesítő áruk az olyan uniós áruk, amelyeket a különleges eljárás alá vont áruk helyett tárolnak, használnak vagy dolgoznak fel.

A passzív feldolgozási eljárásban helyettesítő áruk az olyan nem uniós áruk, amelyeket a passzív feldolgozási eljárás alá vont uniós áruk helyett dolgoznak fel.

Ezzel ellentétes rendelkezés hiányában a helyettesítő áruknak ugyanazzal a nyolcjegyű Kombinált Nómenklatúra-kóddal, azonos kereskedelmi minőséggel és műszaki jellemzőkkel kell rendelkezniük, mint azoknak az áruknak, amelyeket helyettesítenek.

(2) A vámhatóságoknak kérelemre engedélyezniük kell a következőket, feltéve hogy biztosított az eljárás megfelelő lefolytatása, különösen a vámfelügyelet vonatkozásában:

a) a vámraktározási, vámszabad területi, meghatározott célra történő felhasználási és feldolgozási eljárás alá vont helyettesítő áruk használatát;

b) meghatározott esetekben az ideiglenes behozatali eljárás alá vont helyettesítő áruk használatát;

c) az aktív feldolgozási eljárás esetében a helyettesítő árukból előállított feldolgozott termékek kivitelét azoknak az áruknak a behozatalát megelőzően, amelyeket helyettesítenek;

d) a passzív feldolgozási eljárás esetében a helyettesítő árukból előállított feldolgozott termékek behozatalát azoknak az áruknak a kivitelét megelőzően, amelyeket helyettesítenek.

▼B

A „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodók esetében biztosítottnak tekintendő az eljárás megfelelő lefolytatása, amennyiben a 38. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett engedélyben figyelembe veszik a helyettesítő áruknak az adott eljáráshoz való használatával kapcsolatos tevékenységet.

(3) Helyettesítő áruk felhasználása a következő esetek egyikében sem engedélyezhető:

a) amennyiben az aktív feldolgozási eljárásban kizárólag a 220. cikkben meghatározott szokásos kezelési módokat végeznek;

b) amennyiben a behozatalivám-visszatérítés vagy a behozatalivám-fizetés alóli kivétel tilalma olyan, nem származó árukra vonatkozik, amelyeket olyan feldolgozott termékek aktív feldolgozási eljárás keretében történő előállítása során használnak fel, amelyekre származási igazolást adnak ki vagy állítanak ki az Unió és bizonyos, az Unió vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival kötött preferenciális megállapodás keretében;

c) amennyiben ez indokolatlan behozatalivám-előnyhöz vezetne, illetve ha azt az uniós jog előírja.

(4) A (2) bekezdés c) pontjában említett esetben és ha a feldolgozott termékek kivitelivám-kötelesek lennének, ha nem az aktív feldolgozási eljárás keretében kerülnének kivitelre, az engedélyesnek biztosítékot kell nyújtania a kiviteli vám megfizetésének biztosítására arra az esetre, ha a nem uniós áru behozatala nem történik meg a 257. cikk (3) bekezdésében említett időtartamon belül.

224. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők vonatkozásában:

a) a 223. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett kivételek;

b) azok a feltételek, amelyek mellett a 223. cikk (2) bekezdésének megfelelően helyettesítő árukat használhatnak;

c) azon meghatározott esetek, amelyekben a helyettesítő áruk a 223. cikk (2) bekezdése b) pontjának megfelelően az ideiglenes behozatali eljárás alá vonhatók;

d) azon esetek, amelyekben a helyettesítő áruk használata a 223. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerint nem megengedett.

▼B

225. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a helyettesítő áruknak a 223. cikk (2) bekezdése szerint engedélyezett használatára vonatkozó eljárási szabályokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. FEJEZET

Árutovábbítás

1. szakasz

Külső és belső árutovábbítás

226. cikk

Külső árutovábbítás

(1) A külső árutovábbítási eljárás lehetővé teszi a nem uniós áruknak az Unió vámterületén belül egy adott pontról egy másikra történő szállítását, anélkül, hogy a következők bármelyike vonatkozna rájuk:

a) behozatali vám;

b) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;

c) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknak az Unió vámterületére való ►C2 belépését ◄, illetve onnan való ►C2 kilépését ◄.

(2) Meghatározott esetekben uniós árukat külső árutovábbítási eljárás alá kell vonni.

(3) Az (1) bekezdésben említett szállításra a következők valamelyike alapján kerülhet sor:

a) uniós külső árutovábbítási eljárás keretében;

b) a TIR-egyezménynek megfelelően, amennyiben az említett szállítás:

i. az Unió vámterületén kívül kezdődött vagy fejeződik be;

ii. az Unió vámterületének két pontja között, az Unió vámterületének részét nem képező országon vagy területen keresztül valósul meg;

c) az ATA-egyezménynek/az Isztambuli egyezménynek megfelelően, amennyiben árutovábbítás történik;

d) a Rajnai Manifest alapján (a felülvizsgált Rajnai Hajózási Egyezmény 9. cikke);

▼B

e) az 1951. június 19-én Londonban aláírt, az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, a fegyveres erőik jogállásáról szóló egyezményben előírt 302. formanyomtatvánnyal;

f) a postarendszeren keresztül, az Egyetemes Postaegyesület jogi aktusainak megfelelően, amikor az áruk az ilyen aktusok szerinti jogok és kötelezettségek jogosultjai által vagy azok részére kerülnek fuvarozásra.

227. cikk

Belső árutovábbítás

(1) A belső árutovábbítási eljárás a (2) bekezdésben megállapított feltételek mellett lehetővé teszi az Unió vámterületének egyik pontjáról a másikra uniós áruk e vámterületen kívüli területen vagy országon keresztül történő szállítását vámjogi státusukban történő változás nélkül.

(2) Az (1) bekezdésben említett szállításra a következők alapján kerülhet sor:

a) uniós belső árutovábbítási eljárás keretében, amennyiben valamely nemzetközi megállapodás ilyen lehetőségről rendelkezik;

b) a TIR-egyezménynek megfelelően;

c) az ATA-egyezménynek/az Isztambuli egyezménynek megfelelően, amennyiben árutovábbítás történik;

d) a Rajnai Manifest alapján (a felülvizsgált Rajnai Hajózási Egyezmény 9. cikke);

e) az 1951. június 19-én Londonban aláírt, az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, a fegyveres erőik jogállásáról szóló egyezményben előírt 302. formanyomtatvány alapján;

f) a postarendszeren keresztül, az Egyetemes Postaegyesület jogi aktusainak megfelelően, amikor az áruk az ilyen aktusok szerinti jogok és kötelezettségek jogosultjai által vagy azok részére kerülnek fuvarozásra.

228. cikk

Az árutovábbítás szempontjából egységes terület

Ha a TIR-egyezménynek, az ATA-egyezménynek / az Isztambuli egyezménynek megfelelően, a 302. formanyomtatvány alapján vagy a postarendszeren keresztül árukat szállítanak az Unió vámterületének egyik pontjáról egy másik pontjára, akkor az Unió vámterületét az ilyen áruszállítás szempontjából egységes területet képező területnek kell tekinteni.

229. cikk

Személyek kizárása a TIR-műveletek folytatásából

(1) Ha a tagállamok vámhatóságai úgy határoznak, hogy a TIR-egyezmény 38. cikke alapján egy személyt kizárnak a TIR-műveletek folytatásából, a határozatot az Unió teljes vámterületén alkalmazni kell, és egyetlen vámhivatal sem fogadhatja el az e személy által benyújtott TIR-igazolványokat.

▼B

(2) A tagállam értesíti a többi tagállamot és a Bizottságot az (1) bekezdésben említett határozatról és annak alkalmazási dátumáról.

230. cikk

Engedélyezett címzett a TIR-egyezmény alkalmazásában

A vámhatóságok kérelemre engedélyezhetik az, „engedélyezett címzettként” megnevezett személy számára, hogy valamely engedélyezett helyen a TIR-egyezménynek megfelelően szállított árukat fogadjon az eljárásnak a TIR-egyezmény (1) cikkének d) pontja szerinti befejezése érdekében.

231. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) azon meghatározott esetek, amelyekben az uniós áruk a 226. cikk (2) bekezdésének megfelelően külső árutovábbítási eljárás alá vonandók;

b) a 230. cikkben említett engedély megadására vonatkozó feltételek.

232. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a 226. cikk (3) bekezdésének b)–f) pontjában, valamint a 227. cikk (2) bekezdésének b)–f) pontjában szereplő rendelkezésekkel kapcsolatban az Unió vámterületén belül alkalmazandó eljárási szabályokat, figyelembe véve az Unió igényeit. E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. szakasz

Uniós árutovábbítás

233. cikk

Az uniós árutovábbítási eljárás jogosultjának, valamint az uniós árutovábbítási eljárás keretében szállított áruk fuvarozójának és címzettjének kötelezettségei

(1) Az uniós árutovábbítási eljárás jogosultja felel a következők összességéért:

a) az áruk sértetlen vám elé állítása és a megkövetelt információk rendelkezésre bocsátása a rendeltetési vámhivatalnál az előírt határidőn belül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott intézkedések betartásával;

b) az eljárásra vonatkozó vámügyi rendelkezések betartása;

▼B

c) ha a vámjogszabályok másként nem rendelkeznek, biztosíték nyújtása az árukkal összefüggésben esetlegesen keletkező vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének, illetve a hatályban lévő egyéb vonatkozó rendelkezések szerinti egyéb terhek megfizetésére.

(2) A vámeljárás jogosultjának kötelezettségei akkor teljesülnek és az árutovábbítási eljárás akkor fejeződik be, amikor az eljárás alá vont áruk és a megkövetelt információk a rendeltetési vámhivatalnál a vámszabályoknak megfelelően elérhetőek.

(3) Az áruk fuvarozója vagy címzettje, aki abban a tudatban veszi át az árukat, hogy azokat uniós árutovábbítási eljárás keretében szállítják, szintén felel azért, hogy az árut az előírt határidőn belül sértetlenül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott intézkedések megfelelő betartásával, a rendeltetési vámhivatalnál vám elé állítsák.

(4) A vámhatóságok kérelemre engedélyezhetik bármely következő egyszerűsítést az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonása vagy az eljárás befejezése tekintetében:

a) az engedélyezett feladó státusza, amely lehetővé teszi az engedélyes számára, hogy anélkül vonjon árukat uniós árutovábbítási eljárás alá, hogy azokat vám elé állítaná;

b) az engedélyezett címzett státusza, amely lehetővé teszi az engedélyes számára, hogy engedélyezett helyen uniós árutovábbítási eljárás keretében szállított árukat fogadjon az eljárásnak a 233. cikk (2) bekezdésének megfelelő befejezése érdekében;

c) különleges zárak használata, ha zárra van szükség az uniós árutovábbítási eljárás alá vont áruk azonosításának biztosításához;

d) csökkentett adattartalmú vám-árunyilatkozat alkalmazása az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonásához;

e) elektronikus fuvarokmány vám-árunyilatkozatként való használata az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonásához, feltéve, hogy az okmány tartalmazza az ilyen árunyilatkozatban szereplő adatokat, és ezek az adatok az indulási és a rendeltetési helyen a vámhatóságok rendelkezésére állnak az áruk vámfelügyeletének és az eljárás lezárásának lehetővé tétele érdekében.

234. cikk

Az Unió vámterületén kívüli országon vagy területen, az uniós külső árutovábbítási eljárás keretében áthaladó áruk

(1) Az uniós külső árutovábbítási eljárás alkalmazandó az Unió vámterületén kívüli országon vagy területen áthaladó árukra, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) valamely nemzetközi megállapodás az ilyen lehetőségről rendelkezik;

b) az azon az országon vagy területen keresztül történő fuvarozás az Unió vámterületén kiállított egyetlen fuvarokmány fedezete mellett történik.

▼B

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetben az uniós külső árutovábbítási eljárás lefolytatása felfüggesztésre kerül, amíg az áruk az Unió vámterületén kívül vannak.

235. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 233. cikk (4) bekezdésében említett engedélyek kiadására vonatkozó feltételek meghatározására vonatkozóan.

236. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) az áruk uniós árutovábbítási eljárás alá vonása és ennek az eljárásnak a befejezése;

b) a 233. cikk (4) bekezdésében említett egyszerűsítések alkalmazása;

c) a 234. cikkben említettek szerint az Unió vámterületén kívüli országon vagy területen, az uniós külső árutovábbítási eljárás keretében áthaladó áruk vámfelügyelete.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. FEJEZET

Tárolás

1. szakasz

Közös rendelkezések

237. cikk

Alkalmazási kör

(1) A tárolási eljárás során a nem uniós áruk az Unió vámterületén tárolhatók anélkül, hogy a következők bármelyikének a hatálya alá tartoznának:

a) behozatali vám;

b) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;

c) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknak az Unió vámterületére való ►C2 belépését ◄, illetve onnan való ►C2 kilépését ◄.

(2) A különleges tárgykörökre vonatkozó uniós jogszabályoknak megfelelően, vagy annak érdekében, hogy a behozatali vám visszafizetését vagy elengedését megengedő határozat előnyeiből részesülhessenek, az uniós áruk vámraktározási vagy vámszabad területi eljárás alá vonhatók.

▼B

(3) Ha erre gazdasági igény mutatkozik és amennyiben a vámfelügyeletet nem érinti hátrányosan, a vámhatóságok engedélyezhetik az áruk vámraktározására szolgáló raktározási létesítményekben az uniós áruk tárolását. Az áruk nem tekinthetők úgy, hogy vámraktározási eljárás alatt állnak.

238. cikk

A tárolási eljárás időtartama

(1) Nincs időbeli korlátozás arra vonatkozóan, hogy az áruk meddig maradhatnak tárolási eljárás alatt.

(2) Kivételes körülmények között a vámhatóságok határidőt állapíthatnak meg a tárolási eljárás lezárására vonatkozóan, különösen akkor, ha az áru típusa és jellege hosszú távú tárolás esetén veszélyt jelenthet az emberek, az állatok vagy a növények egészségére vagy a környezetre.

239. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a 237. cikk (2) bekezdésében említettek szerinti vámraktározási vagy vámszabad területi eljárás alá vonásra vonatkozó eljárási szabályokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. szakasz

Vámraktározás

240. cikk

Tárolás vámraktárakban

(1) A vámraktározási eljárás szerint nem uniós áruk az erre az eljárásra a vámhatóságok által engedélyezett helyiségekben vagy bármilyen egyéb helyen vámfelügyelet alatt tárolhatók (vámraktárak).

(2) A vámraktárakat áruk vámraktározására használhatja bármely személy (közvámraktár) vagy a vámraktározás engedélyese (magánvámraktár).

(3) A vámraktározási eljárás alá vont áru ideiglenesen kitárolható a vámraktárból. Az ilyen kitárolást, a vis maior eset kivételével, a vámhatóságnak előzetesen engedélyeznie kell.

▼B

241. cikk

Feldolgozás

(1) Ha erre gazdasági igény mutatkozik és amennyiben a vámfelügyeletet nem érinti hátrányosan, a vámhatóságok engedélyezhetik az áruk aktív feldolgozási vagy meghatározott célra történő felhasználási eljárás szerinti, vámraktárban való feldolgozását az említett eljárásokhoz előírt feltételektől függően.

(2) Az (1) bekezdésben említett áruk nem tekinthetők úgy, hogy vámraktározási eljárás alatt állnak.

242. cikk

Az engedélyesnek vagy a vámeljárás jogosultjának feladatai

(1) Az engedélyes és a vámraktározási eljárás jogosultja felelős a következőkért:

a) annak biztosítása, hogy a vámraktározási eljárásban lévő árukat ne vonják ki a vámfelügyelet alól; és

b) a vámraktározási eljárás alatt álló áru tárolásából eredő kötelezettségek teljesítése.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az engedély közvámraktárra vonatkozik, az engedély úgy is rendelkezhet, hogy az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában említett feladatok kizárólag a vámeljárás jogosultjára hárulnak.

(3) A vámeljárás jogosultja felelős az árunak a vámraktározási eljárás alá vonásából eredő kötelezettségek teljesítéséért.

3. szakasz

Vámszabad területek

243. cikk

A vámszabad területek kijelölése

(1) A tagállamok az Unió vámterületének egyes részeit vámszabad területnek jelölhetik ki.

Mindegyik vámszabad területre a tagállam állapítja meg az ahhoz tartozó területet és határozza meg a belépési és kilépési pontokat.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal a területükön működő vámszabad területekre vonatkozó információkat.

(3) A vámszabad területeknek körülkerítetteknek kell lenniük.

A vámszabad területek határai, illetve be- és kilépési pontjai vámfelügyelet alatt állnak.

(4) A vámszabad területre belépő vagy ezeket elhagyó személyek, áruk és szállítóeszközök vámellenőrzés alá vonhatók.

▼B

244. cikk

Épületek és tevékenységek a vámszabad területeken

(1) Vámszabad területen bármely épület építéséhez a vámhatóságok előzetes jóváhagyása szükséges.

(2) ►C2 A vámjogszabályoktól függően bármely ipari, kereskedelmi vagy szolgáltatási tevékenység megengedett a vámszabad területen. ◄ Ilyen tevékenységek végzéséről a vámhatóságokat előzetesen értesíteni kell.

(3) A vámhatóság tilalmakat vagy korlátozásokat írhat elő a (2) bekezdésben említett tevékenységekre vonatkozóan, a szóban forgó áru jellegére, vagy a vámfelügyelet követelményeire, vagy a biztonsági és védelmi követelményekre figyelemmel.

(4) A vámhatóságok azoknak a személyeknek, akik nem biztosítják a szükséges garanciákat a vámjogszabályok betartására, megtilthatja, hogy a vámszabad területen tevékenységet végezzenek.

245. cikk

Az áruk vám elé állítása és eljárás alá vonása

(1) A vámszabad területre ►C2 beszállított ◄ árukat vám elé kell állítani, és azokon el kell végezni az előírt vámalakiságokat a következő esetek mindegyikében:

a) ha a vámszabad területre közvetlenül az Unió vámterületén kívülről szállították be ezeket;

b) ha olyan vámeljárás alá vonták ezeket, amely a vámszabad területi eljárás alá vonáskor befejeződött, vagy az lezárásra kerül;

c) ha azért vonták ezeket vámszabad területi eljárás alá, hogy behozatali vám visszafizetésére vagy elengedésére vonatkozó határozat előnyeiből részesüljenek;

d) ha egyéb, vámjogszabálytól eltérő jogszabály írja elő az említett alakiságokat.

(2) Azokat az árukat, amelyeket a vámszabad területre nem az (1) bekezdésben foglalt körülmények között szállítottak be, nem kell vám elé állítani.

(3) A 246. cikk sérelme nélkül a vámszabad területre ►C2 beszállított ◄ árukat vámszabad területi eljárás alá vontnak kell tekinteni:

a) a vámszabad területre való belépésük pillanatában, kivéve ha már egy másik vámeljárás alá vonták ezeket; vagy

b) az árutovábbítási eljárás befejezésének pillanatában kivéve, ha azonnal egy következő vámeljárás alá vonták ezeket.

246. cikk

Uniós áruk vámszabad területeken

▼C2

(1) Uniós áruk beléphetnek, tárolásra, szállításra, felhasználásra, feldolgozásra vagy elfogyasztásra kerülhetnek a vámszabad területen. Az ilyen esetekben az áruk nem tekinthetők vámszabad területi eljárás alatt levőknek.

▼B

(2) Az érintett személy kérelmére a vámhatóságoknak meg kell állapítaniuk a következő áruk valamennyiének uniós vámjogi státusát:

a) uniós áruk, amelyek belépnek a vámszabad területre;

b) uniós áruk, amelyek feldolgozási műveleteken mentek át vámszabad területen;

c) áruk, amelyeket szabad forgalomba bocsátottak egy vámszabad területen belül.

247. cikk

Nem uniós áruk vámszabad területeken

(1) Nem uniós áruk, miközben a vámszabad területen maradnak, szabad forgalomba bocsáthatók vagy aktív feldolgozási, ideiglenes behozatali vagy meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonhatók, az ezen eljárásokra megállapított feltételek szerint.

Az ilyen esetekben az áruk nem tekinthetők vámszabad területi eljárás alatt levőknek.

(2) A készletekre vagy az élelmiszer-tárolásra alkalmazandó rendelkezések sérelme nélkül, ahol az érintett eljárás így rendelkezik, az (1) bekezdés nem zárja ki az olyan áru elfogyasztását vagy felhasználását, amelynek szabad forgalomba bocsátása vagy ideiglenes behozatala nem vonná maga után behozatali vám vagy a közös agrárpolitikában vagy kereskedelempolitikában meghatározott intézkedések alkalmazását.

Ilyen felhasználás vagy elfogyasztás esetén nincs szükség a szabad forgalomba bocsátási vagy az ideiglenes behozatali eljárásra vonatkozó vám-árunyilatkozat benyújtására.

Ilyen vám-árunyilatkozatot azonban meg kell követelni, ha az árukra vámkontingens vagy vámplafon vonatkozik.

248. cikk

Áruk vámszabad területről való kiszállítása

(1) A vámjogszabályoktól eltérő tárgykörökre vonatkozó jogszabályok sérelme nélkül a vámszabad területeken levő áruk az Unió vámterületéről kivihetők vagy újrakivihetők, illetve az Unió vámterületének más részére beszállíthatók.

(2) A valamely vámszabad területről az Unió vámterületének más részeibe kiszállított árukra a 134–149. cikket kell alkalmazni.

249. cikk

Vámjogi státus

Ha az árut vámszabad területről az Unió vámterületének egy másik részére szállítják ki vagy vámeljárás alá vonják, azt nem uniós árunak kell tekinteni, kivéve ha uniós vámjogi státusát bizonyítják.

▼B

A kiviteli vám és kiviteli engedélyek vagy a közös agrárpolitika vagy a kereskedelempolitika értelmében megállapított kiviteli ellenőrzési intézkedések alkalmazása céljából azonban ezeket az árukat uniós áruknak kell tekinteni, kivéve ha megállapítást nyer, hogy ezek nem rendelkeznek uniós vámjogi státusszal.

4. FEJEZET

Különleges felhasználás

1. szakasz

Ideiglenes behozatal

250. cikk

Alkalmazási kör

(1) Az ideiglenes behozatali eljárás lehetővé teszi az újrakivitelre szánt nem uniós áruk különleges felhasználását az Unió vámterületén a behozatali vám alóli teljes vagy részleges mentesség mellett, és az alábbiak bármelyikének alkalmazása nélkül:

a) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;

b) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknak az Unió vámterületére való ►C2 belépését ◄, illetve onnan való ►C2 kilépését ◄.

(2) Az ideiglenes behozatali eljárás csak akkor alkalmazható, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) az árukon nem kívánnak semmiféle változást végrehajtani, kivéve a használatból eredő szokásos értékcsökkenést;

b) biztosítható az eljárás alá vont áruk azonosíthatósága, kivéve ha az azonosításra szolgáló intézkedések hiánya – tekintettel az áru vagy a tervezett használat jellegére – nem teremt alapot az eljárással való valamiféle visszaélésre, vagy a 223. cikkben említett esetben, ►C2 amikor a helyettesítő árukra megállapított feltételeknek való megfelelés megerősíthető; ◄

c) a vámeljárás jogosultja az Unió vámterületén kívül letelepedett, kivéve ha erről másképp rendelkeznek;

d) az uniós vámjogszabályokban meghatározott teljes vagy részleges vámmentességre vonatkozó követelmények teljesülnek.

251. cikk

Időtartam, ami alatt az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt maradhatnak

(1) A vámhatóságok meghatározzák azt az időtartamot, amelyen belül az ideiglenes behozatali eljárás alá vont árut újra ki kell vinni, vagy egy következő vámeljárás alá kell vonni. Ennek az időtartamnak elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az engedélyezett felhasználás célja megvalósulhasson.

▼B

(2) Ellenkező értelmű rendelkezés hiányában az a maximális időtartam, amely alatt az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt maradhatnak ugyanazzal a céllal és ugyanazon engedélyes felelőssége mellett, 24 hónap, még akkor is, ha az eljárás az áruk egy másik különleges vámeljárás alá vonásával zárult le, és azt követően ismét ideiglenes behozatali eljárás alá vonják azokat.

(3) Ha – kivételes körülmények között – az engedélyezett felhasználás nem valósulhat meg az (1) és a (2) bekezdésben említett időtartamon belül, a vámhatóság az engedélyes indokolt kérelme esetén ésszerű időtartammal meghosszabbíthatja az időtartamot.

(4) Az a teljes időtartam, ameddig az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt állhatnak, nem haladhatja meg a 10 évet, kivéve, ha valamilyen előre nem látható esemény következik be.

252. cikk

A behozatali vám összege a behozatali vám alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatal esetén

(1) A behozatali vám összegét a behozatali vám alóli részleges mentesség mellett ideiglenes behozatali eljárás alá vont áruk tekintetében a behozatali vám azon összegének 3 %-ában kell megállapítani, amelyet akkor kellett volna megfizetni az érintett áruk után, ha azokat azon a napon bocsátották volna szabad forgalomba, amikor ideiglenes behozatali eljárás alá vonták azokat.

Ez az összeg minden olyan hónapban vagy töredékhónapban fizetendő, amelynek során az áruk a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás alatt voltak.

(2) A behozatali vám összege nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet akkor kellett volna megfizetni, ha a szóban forgó árukat azon a napon bocsátották volna szabad forgalomba, amikor ideiglenes behozatali eljárás alá vonásuk történt.

253. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a következők meghatározása vonatkozásában:

a) a 250. cikk (1) bekezdésében említett különleges felhasználás;

b) a 250. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett követelmények.

2. szakasz

Meghatározott célra történő felhasználás

254. cikk

Meghatározott célra történő felhasználási eljárás

(1) A meghatározott célra történő felhasználási eljárás szerint az áruk szabad forgalomba bocsáthatók nulla vagy csökkentett vámtétel mellett, különleges felhasználásukra figyelemmel.

▼B

(2) Ha az áruk olyan termelési szakaszban vannak, amelyben kizárólag az előírt meghatározott célú felhasználás érhető el költséghatékony módon, a vámhatóságok az engedélyben meghatározhatják azokat a feltételeket, amelyek alapján úgy tekintendő, hogy az árukat felhasználták arra a célra, amelyet a nulla vagy a csökkentett vámtétel alkalmazásához meghatároztak.

(3) Ha az áruk ismételt felhasználásra alkalmasak, és a vámhatóságok a visszaélések elkerülésére azt célszerűnek tartják, a vámfelügyeletet tovább kell folytatni az azon időpontot követő legfeljebb két évig, amikor az árukat a nulla vagy a csökkentett vámtétel alkalmazásához meghatározott célokra először felhasználták.

(4) A vámfelügyelet a meghatározott célra történő felhasználási eljárásban a következő esetek bármelyikében véget ér:

a) ha az árut felhasználták arra a célra, amelyet a nulla vagy csökkentett vámtétel alkalmazásához meghatároztak;

b) ha az árut kiszállították az Unió vámterületéről, megsemmisítették vagy az államnak felajánlották;

c) ha az árut egy attól a céltól eltérő célra használták fel, mint amelyet a nulla vagy csökkentett vámtétel alkalmazásához meghatároztak, és a vonatkozó behozatali vámot megfizették.

(5) Amennyiben elszámolási kulcsra van szükség, a meghatározott célra történő felhasználási eljárásra a 255. cikket kell alkalmazni.

(6) Az áruknak az előírt meghatározott célú megmunkálásából vagy feldolgozásából származó hulladék és maradék, valamint a természetes súlyveszteségnek tulajdonítható veszteség az előírt meghatározott célú felhasználásra bocsátott árunak tekintendő.

(7) A meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vont áruk megsemmisítéséből keletkező hulladék és maradék vámraktározási eljárás alá vontnak tekintendő.

5. FEJEZET

Feldolgozás

1. szakasz

Általános rendelkezések

255. cikk

Elszámolási kulcs

Kivéve, ha az elszámolási kulcsot a különleges tárgykörökre vonatkozó uniós jogszabályok határozzák meg, a feldolgozási művelet elszámolási kulcsát vagy átlagos elszámolási kulcsát vagy adott esetben annak meghatározási módszerét a vámhatóságok megállapítják.

▼B

Az elszámolási kulcsot vagy az átlagos elszámolási kulcsot azon tényleges körülmények alapján kell meghatározni, amelyek mellett a feldolgozási műveletet végzik vagy végezni fogják. Ezt a kulcsot, ha indokolt, a 28. cikknek megfelelően ki lehet igazítani.

2. szakasz

Aktív feldolgozás

256. cikk

Alkalmazási kör

(1) A 223. cikk sérelme nélkül, az aktív feldolgozási eljárás lehetővé teszi, hogy a nem uniós árukat az Unió vámterületén egy vagy több feldolgozási műveletnek vessék alá, anélkül, hogy ezekre az árukra az alábbiak bármelyike alkalmazásra kerülne:

a) behozatali vám;

b) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;

c) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknak az Unió vámterületére való ►C2 belépését ◄, illetve onnan való ►C2 kilépését ◄.

(2) Az aktív feldolgozási eljárás a javításon és megsemmisítésen kívüli esetekben csak olyan esetben alkalmazható, ha – a gyártási segédanyagok felhasználását nem érintve – az eljárás alá vont áruk a feldolgozott termékekben beazonosíthatók.

▼C2

A 223. cikkben említett esetben az eljárás igénybe vehető, ha a helyettesítő árukra vonatkozóan megállapított feltételeknek való megfelelés megerősíthető.

▼B

(3) Az (1) és a (2) bekezdésen kívül az aktív feldolgozási eljárást bármelyik következő árura is lehet alkalmazni:

a) azok az áruk, amelyeken műveleteket szándékoznak elvégezni annak biztosítására, hogy megfeleljenek a szabad forgalomba bocsátásukhoz szükséges műszaki követelményeknek;

b) azok az áruk, amelyeket a 220. cikknek megfelelő szokásos kezelési módoknak kell alávetni.

257. cikk

A vámeljárás lezárásának időtartama

▼C2

(1) A vámhatóságok meghatározzák azt az időtartamot, amelyen belül az aktív feldolgozási eljárást le kell zárni a 215. cikkel összhangban.

▼B

Ez az időtartam attól az időponttól számítandó, amikor a nem uniós árut az eljárás alá vonják, továbbá annak figyelembe kell vennie a feldolgozási műveletek elvégzéséhez és az eljárás lezárásához szükséges időt.

▼B

(2) A vámhatóságok az (1) bekezdés alapján meghatározott időtartamot ésszerű időtartammal meghosszabbíthatják, amennyiben az engedélyes indokolt kérelmet nyújt be.

Az engedély meghatározhatja, hogy a valamely naptári hónap, negyedév vagy félév során kezdődő időtartam a következő naptári hónap, negyedév vagy félév utolsó napján járjon le.

(3) A 223. cikk (2) bekezdése c) pontjának megfelelő előzetes kivitel esetén az engedélyben meg kell határozni azt az időtartamot, amelyen belül a nem uniós árukat be kell jelenteni az aktív feldolgozási eljárásra, figyelembe véve a beszerzéshez és az Unió vámterületére szállításhoz szükséges időt.

Az első albekezdésben említett időtartamot hónapokban kell meghatározni, és az nem haladhatja meg a hat hónapot. Ez az időtartam a megfelelő helyettesítő áruból előállított feldolgozott termékekre vonatkozó kiviteli árunyilatkozat elfogadásának napjától kezdődik.

(4) Az engedélyes kérésére a (3) bekezdésben említett hat hónapos időtartam – annak lejárta után is – meghosszabbítható, feltéve hogy a teljes időtartam nem haladja meg a 12 hónapot.

258. cikk

Ideiglenes újrakivitel további feldolgozásra

A vámhatóságok kérelemre engedélyezhetik, hogy az aktív feldolgozási eljárás alá vont áruk vagy a feldolgozott termékek egy része vagy egésze ideiglenesen újból kivihető legyen az Unió vámterületén kívülre további feldolgozás céljából, a passzív feldolgozási eljárásra meghatározott feltételeknek megfelelően.

3. szakasz

Passzív feldolgozás

259. cikk

Alkalmazási kör

(1) A passzív feldolgozási eljárás alatt uniós áruk ideiglenesen kivihetők az Unió vámterületéről annak érdekében, hogy azokat feldolgozási műveleteknek vessék alá. Az ezekből az árukból eredő feldolgozott termékek szabad forgalomba bocsáthatók a behozatali vám alóli teljes vagy részleges mentesség mellett az engedélyes vagy az Unió vámterületén letelepedett bármely egyéb személy kérelmére, feltéve hogy e személy megszerezte az engedélyes hozzájárulását, és az engedélyezés feltételei teljesülnek.

(2) A passzív feldolgozás nem engedhető meg a következő uniós áruk egyikére sem:

a) áruk, amelyek kivitele behozatali vám visszafizetésével vagy elengedésével jár;

▼B

b) áruk, amelyeket a kivitel előtt nulla vagy csökkentett vámtétel mellett bocsátottak szabad forgalomba meghatározott célra történő felhasználásukra figyelemmel, mindaddig, amíg az ilyen meghatározott célra történő felhasználás céljai nem teljesültek, kivéve ha ezeket az árukat javítási műveleteknek kell alávetni;

c) áruk, amelyek kivitele export-visszatérítéssel jár;

d) áruk, amelyek vonatkozásában a c) pontban említett visszatérítéstől eltérő, a közös agrárpolitika szerinti, az említett áruk kivitele alapján járó pénzügyi előny megadására kerül sor.

(3) A vámhatóság meghatározza azt az időtartamot, amelyen belül az ideiglenesen kivitt árukat újra be kell hozni az Unió vámterületére feldolgozott termékek formájában, és azokat szabad forgalomba kell bocsátani, annak érdekében, hogy a behozatali vám alóli teljes vagy részleges mentességben részesüljenek. Ezt az időtartamot a vámhatóság az engedélyes által benyújtott, indokolt kérelem alapján ésszerű időtartammal meghosszabbíthatja.

260. cikk

Díjmentesen megjavított áruk

(1) Amennyiben a vámhatóságok számára elfogadható módon megállapítást nyert, hogy az árukat díjmentesen javították, akár a szerződéses vagy jogszabályban foglalt garanciális kötelezettség alapján, akár gyártási vagy anyaghiba miatt, akkor azoknak a behozatali vám alól teljes mentességet kell biztosítani.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a gyártási vagy anyaghibát a szóban forgó áru első szabad forgalomba bocsátásakor már figyelembe vették.

261. cikk

Szabvány csererendszer

(1) A szabvány csererendszer szerint az importtermék (helyettesítő termék) a (2)–(5) bekezdésnek megfelelően a feldolgozott termék helyébe léphet.

(2) A vámhatóságok kérelemre engedélyezik a szabvány csererendszer alkalmazását, ha a feldolgozási művelet a közös agrárpolitikában meghatározott intézkedések vagy mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó egyes árukra alkalmazandó különleges rendelkezések hatálya alá tartozó áruktól eltérő hibás uniós áruk javítását foglalja magában.

(3) A helyettesítő terméknek ugyanazzal a nyolcjegyű Kombinált Nómenklatúra-kóddal, azonos kereskedelmi minőséggel és műszaki jellemzőkkel kell rendelkeznie, mint amellyel a hibás áru rendelkezne, amennyiben az javításon ment volna keresztül.

(4) Ha a hibás áruk a kivitel előtt használtak voltak, a helyettesítő termékeknek is használtaknak kell lenniük.

▼B

A vámhatóságok azonban mentességet biztosítanak az első albekezdésben megállapított követelmény alól, ha a helyettesítő termék rendelkezésre bocsátása díjmentesen történt, akár szerződéses vagy jogszabályban foglalt garanciális kötelezettség alapján, akár anyag- vagy gyártási hiba miatt.

(5) A feldolgozott termékekre vonatkozó rendelkezések a helyettesítő termékekre is vonatkoznak.

262. cikk

A helyettesítő termékek előzetes behozatala

(1) A vámhatóságok az általuk megállapításra kerülő feltételek mellett és az érintett személy kérelmére engedélyezik a helyettesítő termékek behozatalát a hibás áru kivitele előtt.

Valamely helyettesítő termék ilyen előzetes behozatala esetén biztosítékot kell nyújtani a behozatali vám összegének fedezetére, amely akkor lenne fizetendő, ha a hibás áru kivitelére nem kerülne sor a (2) bekezdésnek megfelelően.

(2) A hibás árukat attól a naptól számított két hónapon belül kell kivinni, amikor a vámhatóság a helyettesítő termék szabad forgalomba bocsátására vonatkozó árunyilatkozatot elfogadta.

(3) Ha – rendkívüli körülmények között – a hibás áru nem vihető ki a (2) bekezdésben említett határidőn belül, a vámhatóság az engedélyes indokolt kérelme esetén a határidőt ésszerű időtartammal meghosszabbíthatja.

VIII. CÍM

AZ UNIÓ VÁMTERÜLETÉRŐL KISZÁLLÍTOTT ÁRUK

1. FEJEZET

Az áruk ►C2 kilépését ◄ megelőző alakiságok

263. cikk

Indulás előtti árunyilatkozat benyújtása

(1) Az Unió vámterületéről való kiszállításra szánt árukról azt megelőzően, hogy azokat az Unió vámterületéről kivinnék, meghatározott határidőn belül indulás előtti árunyilatkozatot kell benyújtani az illetékes vámhivatalhoz.

(2) Az (1) bekezdésben említett kötelezettség teljesítése alól mentesülnek:

▼C2

a) az olyan szállítóeszközök és az ezeken fuvarozott olyan áruk, amelyek az Unió vámterületének parti tengerein vagy légterén megállás nélkül haladnak át; vagy

▼B

b) azon meghatározott esetek, amikor az áruk vagy a forgalom jellege kellőképpen indokolja vagy nemzetközi megállapodások ezt megkövetelik.

(3) Az indulás előtti árunyilatkozat a következő formák valamelyikében nyújtható be:

a) vám-árunyilatkozat abban az esetben, ha az Unió vámterületéről való kiszállításra szánt árukat olyan vámeljárás alá vonják, amelyhez ilyen árunyilatkozatra szükség van;

b) a 270. cikk szerinti újrakiviteli árunyilatkozat;

c) a 271. cikk szerinti kilépési gyűjtő árunyilatkozat.

(4) Az indulás előtti árunyilatkozatnak tartalmaznia kell a biztonsági és védelmi célú kockázatelemzéshez szükséges adatokat.

264. cikk

Kockázatelemzés

►C2 Azon vámhivatal, amelyhez a 263. cikkben említett indulás előtti árunyilatkozatot benyújtják, ◄ garantálja, hogy megadott határidőn belül – elsődlegesen biztonsági és védelmi célzattal – kockázatelemzést végezzenek az indulás előtti árunyilatkozat alapján, és a kockázatelemzés eredményei alapján meghozza a szükséges intézkedéseket.

265. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározása vonatkozásában:

▼C2

a) a 263. cikk (1) bekezdésében említett azon meghatározott határidő, amelyen belül az indulás előtti árunyilatkozatot be kell nyújtani–, mielőtt az árukat kiszállítják az Unió vámterületéről, figyelembe véve a forgalom jellegét;

b) azon meghatározott esetek, amelyekben a 263. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban eltekintenek az indulás előtti árunyilatkozat benyújtásának kötelezettségétől.

▼B

266. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a 264. cikkben említett azon határidőt, amelyen belül – a 263. cikk (1) bekezdésében említett határidőt figyelembe véve – el kell végezni a kockázatelemzést.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

2. FEJEZET

Az áruk ►C2 kilépésére ◄ vonatkozó alakiságok

267. cikk

Vámfelügyelet és a ►C2 kilépésre ◄ vonatkozó alakiságok

(1) Az Unió vámterületéről kiszállított áru vámfelügyelet alatt áll, és vámellenőrzés alá vonható. Adott esetben a vámhatóságok meghatározhatják azt az útvonalat, amelyet használni kell, és azt a határidőt, amelyen belül az árukat ki kell szállítani az Unió vámterületéről.

(2) Az Unió vámterületéről való kiszállításra szánt árut az alábbi személyek egyikének kell vám elé állítania:

a) az a személy, aki az árut az Unió vámterületéről kiszállítja;

b) az a személy, akinek a nevében, vagy akinek az érdekében az árukat az Unió vámterületéről kiszállító személy eljár;

▼C2

c) az a személy, aki vállalja a felelősséget az áruk fuvarozásáért, az Unió vámterületéről való kilépésük előtt.

▼B

(3) Az Unió vámterületéről kiszállításra szánt árukra adott esetben az alábbiak vonatkoznak:

a) behozatali vám visszafizetése vagy elengedése;

b) az export-visszatérítések kifizetése;

c) kiviteli vám beszedése;

d) az egyéb terhekre vonatkozó hatályos rendelkezések szerint megkövetelt alakiságok;

e) a többek között a közerkölcs, a közrend vagy közbiztonság, emberek, állatok vagy növények egészségének és életének védelme, a környezet védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értékkel bíró nemzeti kincsek védelme és az ipari és kereskedelmi tulajdon oltalma alapján indokolt tilalmak és korlátozások alkalmazása – beleértve a kábítószer-prekurzorokra, a bizonyos szellemi tulajdonjogokat sértő árukra és a készpénzre vonatkozó ellenőrzéseket –, valamint a halászati védelemmel és gazdálkodással foglalkozó intézkedések és kereskedelempolitikai intézkedések végrehajtása.

(4) A kilépésre történő átengedést a vámhatóság azzal a feltétellel teszi lehetővé, hogy a kérdéses árukat az Unió vámterületéről ugyanabban az állapotban szállítják ki, mint amilyenben voltak, amikor

a) a vám-árunyilatkozatot vagy az újrakiviteli árunyilatkozatot elfogadták; vagy

b) a kilépési gyűjtő árunyilatkozatot benyújtották.

▼B

268. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokkal meghatározza a 267. cikkben említett ►C2 kilépésre ◄ vonatkozó eljárási szabályokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. FEJEZET

Kivitel és újrakivitel

269. cikk

Uniós áruk kivitele

(1) Az Unió vámterületéről kiszállítani kívánt uniós árukat kiviteli eljárás alá kell vonni.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a következő uniós áruk egyikére sem:

a) passzív feldolgozási eljárás alá vont áruk;

b) az Unió vámterületéről azt követően kiszállított áruk, hogy azokat a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonták;

c) a héa- vagy jövedékiadó-mentesen, repülési és hajózási készletekként szállított áruk, függetlenül a légi járat vagy a hajó úti céljától, amelyek esetében az áruk ilyen jellegét bizonyítani kell;

d) belső árutovábbítási eljárás alá vont áruk;

e) a 155. cikknek megfelelően az Unió vámterületéről ideiglenesen kiszállított áruk.

(3) A (2) bekezdés a), b) és c) pontjában említett esetekben a kiviteli vám-árunyilatkozatokra vonatkozóan a vámjogszabályokban megállapított alakiságokat kell alkalmazni.

270. cikk

Nem uniós áruk újrakivitele

(1) Az Unió vámterületéről való kiszállításra szánt nem uniós árura az illetékes vámhivatalnak benyújtandó újrakiviteli árunyilatkozatot kell kitölteni.

(2) Az újrakiviteli árunyilatkozatra a 158–195. cikket kell alkalmazni.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a következő áruk egyikére sem:

a) azok az áruk, amelyeket külső árutovábbítási eljárás alá vontak, és amelyek csak áthaladnak az Unió vámterületén;

b) azok az áruk, amelyeket egy vámszabad területen átrakodnak, vagy amelyek közvetlenül onnan kerülnek újrakivitelre;

c) azok az áruk, amelyek átmeneti megőrzésben vannak, és közvetlenül egy átmeneti megőrzési létesítményből kerülnek újrakivitelre.

▼C2

4. FEJEZET

Kilépési gyűjtő árunyilatkozat

▼B

271. cikk

A kilépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtása

(1) Amennyiben az árukat az Unió vámterületéről való kiszállításra szánják, és indulás előtti árunyilatkozatként nem nyújtanak be vám-árunyilatkozatot vagy újrakiviteli árunyilatkozatot, kilépési gyűjtő árunyilatkozatot kell a ►C2 kilépési ◄ vámhivatalnál benyújtani.

A vámhatóságok megengedhetik a kilépési gyűjtő árunyilatkozat más vámhivatalhoz való benyújtását is, feltéve, hogy ez utóbbi a szükséges adatokat azonnal közli a ►C2 kilépési ◄ vámhivatallal, vagy azokat elektronikus úton a rendelkezésére bocsátja.

(2) A kilépési gyűjtő árunyilatkozatot a fuvarozónak kell benyújtania.

A fuvarozó kötelezettségeitől függetlenül, a kilépési gyűjtő árunyilatkozatot a következő személyek valamelyike is benyújthatja a fuvarozó helyett:

a) az exportőr vagy a feladó vagy más olyan személy, akinek a nevében, vagy akinek az érdekében a fuvarozó eljár;

b) bármely személy, aki képes arra, hogy a szóban forgó árukat a ►C2 kilépési ◄ vámhivatalnál vám elé állítsa vagy állíttassa.

(3) A vámhatóságok elfogadhatják, hogy kereskedelmi, kikötői vagy szállítási informatikai rendszereket használjanak fel a kilépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtásához, feltéve hogy azok tartalmazzák az ilyen árunyilatkozathoz szükséges adatokat, és ezen adatok megadott határidőn belül rendelkezésre állnak, mielőtt az árukat kivinnék az Unió vámterületéről.

(4) A vámhatóságok a kilépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtása helyett elfogadhatják értesítés benyújtását és a gazdálkodó számítógépes rendszerében a kilépési gyűjtő árunyilatkozathoz szükséges adatokhoz való hozzáférést.

272. cikk

A kilépési gyűjtő árunyilatkozat módosítása és érvénytelenítése

(1) A nyilatkozattevő számára ilyen irányú kérelem esetén megengedhető, hogy a kilépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtását követően annak egy vagy több adatát módosítsa.

Nem lehetséges a módosítás a következő események bármelyike után:

a) a vámhatóság értesítette a kilépési gyűjtő árunyilatkozatot benyújtó személyt arról, hogy szándékában áll megvizsgálni az árut;

b) a vámhatóság megállapította, hogy a kilépési gyűjtő árunyilatkozat egy vagy több adata pontatlan vagy hiányos;

▼B

c) a vámhatóság már engedélyezte az áru kilépésre történő átengedését.

(2) Amennyiben azokat az árukat, amelyekre vonatkozóan kilépési gyűjtő árunyilatkozatot nyújtottak be, nem szállítják ki az Unió vámterületéről, a vámhatóságnak az alábbi esetekben érvényteleníteni kell az említett árunyilatkozatot:

a) a nyilatkozattevő kérelmére;

b) az árunyilatkozat benyújtását követő 150 napon belül.

273. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a 271. cikkben említett kilépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtása;

b) a kilépési gyűjtő árunyilatkozatnak a 272. cikk (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban történő módosítása;

c) a kilépési gyűjtő árunyilatkozatnak a 272. cikk (2) bekezdésével összhangban történő érvénytelenítése.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

5. FEJEZET

Újrakiviteli értesítés

274. cikk

Újrakiviteli értesítés benyújtása

(1) Ha a 270. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett nem uniós árukat kiszállítják az Unió vámterületéről, és ezek az áruk mentesülnek azon kötelezettség alól, hogy azokra vonatkozóan kilépési gyűjtő árunyilatkozatot kell benyújtani, akkor újrakiviteli értesítést kell benyújtani.

(2) Az újrakiviteli értesítést az árukat ►C2 kilépési ◄ vámhivatalnál kell benyújtania annak a személynek, aki a 267. cikk (2) bekezdésének megfelelően az áruk vám elé állításáért felel a ►C2 kilépéskor ◄.

(3) Az újrakiviteli értesítésnek tartalmaznia kell a vámszabad területi eljárás lezárásához vagy az átmeneti megőrzés befejezéséhez szükséges adatokat.

A vámhatóságok elfogadhatják, hogy kereskedelmi, kikötői vagy szállítási informatikai rendszereket használjanak fel az újrakiviteli értesítés benyújtásához, feltéve hogy azok tartalmazzák az ilyen értesítéshez szükséges adatokat, és ezek az adatok rendelkezésre állnak, mielőtt az árukat kiszállítanák az Unió vámterületéről.

(4) A vámhatóságok az újrakiviteli értesítés helyett elfogadhatják más értesítés benyújtását és a gazdálkodó számítógépes rendszerében az újrakiviteli értesítésben feltüntetendő adatokhoz való hozzáférést.

▼B

275. cikk

Az újrakiviteli értesítés módosítása és érvénytelenítése

(1) A nyilatkozattevő számára ilyen irányú kérelem esetén megengedhető, hogy az újrakiviteli értesítés benyújtását követően annak egy vagy több adatát módosítsa.

Nem lehetséges a módosítás a következő események bármelyike után:

a) a vámhatóság értesítette az újrakiviteli értesítést benyújtó személyt arról, hogy szándékában áll megvizsgálni az árut;

b) a vámhatóság megállapította, hogy az újrakiviteli értesítés egy vagy több adata pontatlan vagy hiányos;

c) a vámhatóság már engedélyezte az áru kilépésre történő átengedését.

(2) Amennyiben azokat az árukat, amelyekre vonatkozóan újrakiviteli értesítést nyújtottak be, nem szállítják ki az Unió vámterületéről, a vámhatóságnak az alábbi esetekben érvénytelenítenie kell az említett értesítést:

a) a nyilatkozattevő kérelmére;

b) az értesítés benyújtását követő 150 napon belül.

276. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

a) a 274. cikkben említett újrakiviteli értesítés benyújtása;

b) az újrakiviteli értesítésnek a 275. cikk (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban történő módosítása;

c) az újrakiviteli értesítésnek a 275. cikk (2) bekezdésével összhangban történő érvénytelenítése.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

6. FEJEZET

Kivitelivám-mentesség

277. cikk

Ideiglenesen kivitt uniós áruk kivitelivám-mentessége

A 259. cikk sérelme nélkül az Unió vámterületéről ideiglenesen kivitt uniós áruk újrabehozataluk feltétele mellett kivitelivám-mentességben részesülnek.

▼B

IX. CÍM

ELEKTRONIKUS RENDSZEREK, EGYSZERŰSÍTÉSEK, FELHATALMAZÁS, BIZOTTSÁGI ELJÁRÁS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

Elektronikus rendszerek fejlesztése

278. cikk

Átmeneti intézkedések

A 6. cikk (1) bekezdésében említett elektronikus adatfeldolgozási technikáktól eltérő, az információk cseréjére és adattárolásra szolgáló eszközök legkésőbb 2020. december 31-ig alkalmazhatók átmeneti alapon, ha a Vámkódex rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges elektronikus rendszerek addigra még nem működőképesek.

279. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a 278. cikkben említett helyzetben alkalmazandó adatcsere és -tárolás szabályait.

280. cikk

Munkaprogram

(1) A Bizottság 2014. május 1-ig munkaprogramot készít a 16. cikk (1) bekezdésében említett elektronikus rendszerek kifejlesztésére és telepítésére vonatkozóan, annak érdekében, hogy elősegítse a 278. cikkben említett elektronikus rendszerek kifejlesztését, és szabályozza az átmeneti időszakok meghatározását.

(2) Az (1) bekezdésben említett munkaprogram prioritásai a következők:

a) összehangolt információcsere nemzetközi szinten elfogadott adatmodellek és üzenetformátumok alapján;

b) a vámügyi és a vám vonatkozású folyamatok átalakítása hatékonyságuk, eredményességük és egységes alkalmazásuk előmozdítása, valamint a jogszabályoknak való megfelelés költségeinek csökkentése érdekében; és

c) széles körű elektronikus vámügyi szolgáltatások nyújtása a gazdálkodóknak, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy minden tagállam vámhatóságával ugyanolyan módon lépjenek érintkezésbe.

(3) Az (1) bekezdésben említett munkaprogramot rendszeresen naprakésszé kell tenni.

▼B

281. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a 280. cikkben említett munkaprogramot.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼C2

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadja el az e cikk első bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

▼B

2. FEJEZET

A vámjogszabályok alkalmazásának egyszerűsítései

282. cikk

Tesztek

A Bizottság – kérelem esetén – egy vagy több tagállamnak engedélyezheti, hogy korlátozott időtartamig teszteljék a vámjogszabályok alkalmazásának – különösen az informatikai technológiákhoz kapcsolódó – egyszerűsítéseit. A teszt nem érinti a vámjogszabályok azon tagállamokban való alkalmazását, amelyek nem vesznek részt az ilyen tesztben, és azt rendszeres időközönként értékelni kell.

283. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a 282. cikkben említett határozatokat.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. FEJEZET

Felhatalmazás és bizottsági eljárás

284. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottság a 2., 7., 10., 20., 24., 31., 36., 40., 62., 65., 75., 88., 99., 106., 115., 122., 126., 131., 142., 151., 156., 160., 164., 168., 175., 180., 183., 186., 196., 206., 212., ►C2 216. ◄, 221., 224., 231., 235., 253., 265. és 279. cikkekben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2013. október 30-i -tól/től hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásra vonatkozóan. ►C2 Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok letelte előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra. ◄

▼B

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2., 7., 10., 20., 24., 31., 36., 40., 62., 65., 75., 88., 99., 106., 115., 122., 126., 131., 142., 151., 156., 160., 164., 168., 175., 180., 183., 186., 196., 206., 212., ►C2 216. ◄, 221., 224., 231., 235., 253., 265. és 279. cikkekben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 2., 7., 10., 20., 24., 31., 36., 40., 62., 65., 75., 88., 99., 106., 115., 122., 126., 131., 142., 151., 156., 160., 164., 168., 175., 180., 183., 186., 196., 206., 212., ►C2 216. ◄, 221., 224., 231., 235., 253., 265. és 279. cikkek értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

285. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a Vámkódexbizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendeletnek a 4. cikkével összefüggésben értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(5) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendeletnek az 5. cikkével összefüggésben értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.

(6) Ha a bizottságnak írásbeli eljárásban kell véleményt nyilvánítania és erre a bekezdésre történik hivatkozás, az ilyen eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra megállapított határidőn belül az elnök úgy határoz.

▼B

4. FEJEZET

Végső rendelkezések

286. cikk

A hatályos jogszabályok hatályon kívül helyezése és módosítása

(1) A 450/2008/EK rendelet hatályát veszti.

(2) A 3925/91/EGK rendelet, a 2913/92/EGK rendelet és az 1207/2001/EK rendelet a 288. cikk (2) bekezdésében említett időponttól kezdve hatályát veszti.

(3) A hatályon kívül helyezett rendeletekre történő hivatkozásokat az erre a rendeletre történő hivatkozásokként kell értelmezni, a mellékletben foglalt megfelelési táblázatoknak megfelelően.

(4) A 2913/92/EGK rendelet 3. cikke (1) bekezdésének hatodik franciabekezdéséből 2014. január 1-jétől el kell hagyni az „és Mayotte-ot” szövegrészt.

(5) A 288. cikk (2) bekezdésében említett időponttól el kell hagyni a 2658/87/EGK rendelet 9. cikke (1) bekezdése a) pontjának első francia-abekezdését.

287. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

288. cikk

Alkalmazás

(1) A 2., 7., 8., 10., 11., 17., 20., 21., 24., 25., 31., 32., 36., 37., 40., 41., 50., 52., 54., 58., 62., 63., 65., 66., 68., 75., 76., 88., 99., 100., 106., 107., 115., 122., 123., 126., 131., 132., 138., 142., 143., 151., 152., 156., 157., 160., 161., 164., 165., 168., 169., 175., 176., 178., 180., 181., 183., 184., 186., 187., 193., 196., 200., 206., 207., 209., 212., 213., 216., 217., 221., 222., 224., 225., 231., 232., 235., 236., 239., 253., 265., 266., 268., 273., 276., 279., 280., 281., 283., 284., 285. és 286. cikk 2013. október 30-i napjától alkalmazandó.

▼C1

(2) Az (1) bekezdésben említetteken kívüli cikkeket 2016. május 1-jétől kell alkalmazni.

▼B

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

450/2008/EK rendelet	E rendelet
1. cikk, (1) és (2) bekezdés	1. cikk, (1) és (2) bekezdés
1. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	1. cikk, (3) bekezdés
1. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	2. cikk
2. cikk	3. cikk
3. cikk	4. cikk
4. cikk, 1–8. pont	5. cikk, 1–8. pont
4. cikk, 9. pont	5. cikk, 9. és 10. pont
4. cikk, 10. pont	5. cikk, 12. pont
4. cikk, 11. és 12. pont	5. cikk, 15. és 16. pont
4. cikk, 13-17. pont	5. cikk, 18–22. pont
4. cikk, 18. pont, a) alpont, első mondat	5. cikk, 23. pont, a) alpont
4. cikk, 18. pont, a) alpont, második mondat	130. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, 18. pont, b) és c) alpont	5. cikk, 23. pont b) és c) alpont
4. cikk, 19-26. pont,	5. cikk, 24–31. pont
4. cikk, 27-32. pont,	5. cikk, 33–38. pont
4. cikk, 33. pont	—
5. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	6. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (1) bekezdés, második és harmadik albekezdés	6. cikk, (3) bekezdés és 7. cikk, b) pont
5. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, 2) pont, 7. cikk a) pont és 8. cikk (1) bekezdés a) pont
6. cikk	12. cikk
7. cikk	13. cikk
8. cikk	14. cikk
9. cikk	15. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	9. cikk és 16. cikk, (1) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, 11. cikk és 17. cikk
11. cikk, (1) bekezdés, első és második albekezdés	18. cikk
11. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	18. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
11. cikk, (2) bekezdés	18. cikk, (3) bekezdés

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
11. cikk, (3) bekezdés a) pont	18. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés és 21. cikk
11. cikk, (3) bekezdés b) pont	21. cikk.
11. cikk, (3) bekezdés c) pont	—
12. cikk, (1) bekezdés	19. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	19. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
12. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	19. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés és 20. cikk, b) pont
13. cikk, (1) bekezdés	38. cikk, (1) bekezdés,
13. cikk, (2) bekezdés	38. cikk, (2) és (3) bekezdés
13. cikk, (3) bekezdés	38. cikk, (4) bekezdés
13. cikk, (4) bekezdés	38. cikk, (5) bekezdés, első mondat
13. cikk, (5) bekezdés	—
13. cikk, (6) bekezdés	23. cikk, (2) bekezdés
14. cikk	39. cikk
15. cikk, (1) bekezdés, a) pont	22. cikk, 24. cikk a)–g) pont és 25. cikk a) és b) pont
15. cikk, (1) bekezdés, b) pont	23. cikk, (4) bekezdés b) pont és 24. cikk h) pont
15. cikk, (1) bekezdés, c) pont	—
15. cikk, (1) bekezdés, d) pont	22. cikk (1) bekezdés harmadik albekezdés és 24. cikk a) pont
15. cikk, (1) bekezdés e) pont	40. cikk, (b) bekezdés
15. cikk, (1) bekezdés f) pont	25. cikk b) pont
15. cikk, (1) bekezdés g) pont	23. cikk (4) bekezdés b) pont, 24. cikk h) pont, 24. cikk c) pont, 28. cikk, 31. cikk b) pont és 32. cikk
15. cikk, (1) bekezdés, h) pont	—
15. cikk, (2) bekezdés	—
16. cikk, (1) bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés, első és második albekezdés
16. cikk, (2) bekezdés	22. cikk, (3) bekezdés, első és második albekezdés
16. cikk, (3) bekezdés	22. cikk, (2) bekezdés
16. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	22. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés, első mondat
16. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés	22. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés, második mondat és 22. cikk, (7) bekezdés

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
16. cikk, (5) bekezdés, a) pont	22. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés és 24. cikk, g) pont
16. cikk, (5) bekezdés, b) pont	24. cikk, f) pont
16. cikk, (6) bekezdés	23. cikk, (3) bekezdés
16. cikk, (7) bekezdés	29. cikk,
17. cikk	26. cikk
18. cikk, (1)–(3) bekezdés	27. cikk
18. cikk, (4) bekezdés	32. cikk,
19. cikk, (1) bekezdés	28. cikk (1) bekezdés a) pont
19. cikk, (2) és (3) bekezdés	28. cikk (2) és (3) bekezdés
19. cikk, (4) bekezdés	28. cikk (4) bekezdés, első albekezdés és második albekezdés első mondat
19. cikk, (5) bekezdés	31. cikk, a) pont
20. cikk (1) -(4) bekezdés	33. cikk,
20. cikk, (5) bekezdés	34. cikk, (4) bekezdés
20. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés	34. cikk, (5) bekezdés első mondat
20. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés	34. cikk, (6) bekezdés
20. cikk, (7) bekezdés	22. cikk, 23. cikk, 24. cikk, 25. cikk és 32. cikk
20. cikk, (8) bekezdés, a) pont	34. cikk, (1)-(3) bekezdés
20. cikk, (8) bekezdés, b) pont	34. cikk, (9) bekezdés, és 34. cikk, (1) bekezdés a) pont
20. cikk, (8) bekezdés, c) pont	34. cikk, (11) bekezdés és 34. cikk (2) bekezdés
20. cikk, (9) bekezdés	35. cikk, 36 cikk b) pont és 37. cikk (1) c) és d) pont
21. cikk	42. cikk
22. cikk	43. cikk
23. cikk	44. cikk
24. cikk, (1) és (2) bekezdés	45. cikk, (1) és (2) bekezdés
24. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	45. cikk, (3) bekezdés
24. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	—
25. cikk, (1) bekezdés	46. cikk, (1) bekezdés
25. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	46. cikk, (2) bekezdés

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
25. cikk, (2) bekezdés, második és harmadik albekezdés	46. cikk, (3) bekezdés
25. cikk, (3) bekezdés	46. cikk, (4)–(8) bekezdés és 50. cikk
26. cikk	47. cikk
27. cikk	48. cikk
28. cikk, (1) és (2) bekezdés	49. cikk
28. cikk, (3) bekezdés	50. cikk (2) bekezdés
29. cikk	51. cikk
30. cikk, (1) bekezdés	52. cikk
30. cikk, (2) bekezdés	—
31. cikk, (1) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés
31. cikk, (2) bekezdés	53. cikk, (3) bekezdés
31. cikk, (3) bekezdés	54. cikk,
32. cikk	55. cikk
33. cikk, (1)–(4) bekezdés	56. cikk, (1)–(4) bekezdés
33. cikk, (5) bekezdés	56. cikk, (5) bekezdés és 58. cikk (1) bekezdés
34. cikk	57. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
35. cikk	59. cikk
36. cikk	60. cikk
37. cikk	61. cikk
38. cikk	62. cikk, 63. cikk, 67. cikk és 68. cikk
39. cikk, (1) és (2) bekezdés	64. cikk, (1) és (2) bekezdés
39. cikk, (3) bekezdés	64. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
39. cikk, (4) és (5) bekezdés	64. cikk, (4) és (5) bekezdés
39. cikk, (6) bekezdés	64. cikk, (3) bekezdés második albekezdés, 64. cikk (6) bekezdés és 63-68. cikk
40. cikk	69. cikk
41. cikk	70. cikk
42. cikk (1) bekezdés	74. cikk (1) bekezdés
42. cikk, (2) bekezdés	74. cikk (2) bekezdés a)-c) pont és a d) pont bevezető mondata
42. cikk, (3) bekezdés	74. cikk (3) bekezdés
43. cikk, a)	71. cikk, 72. cikk és 76. cikk a) pont

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
43. cikk, b) pont	74. cikk, (2) bekezdés d) pont i., ii. és iii. alpontok
43. cikk, c) pont	—
43. cikk, d) pont	73. cikk, 75. cikk és 76. cikk b) és c) pont
44. cikk	77. cikk
45. cikk	78. cikk
46. cikk	79. cikk
47. cikk	80. cikk
48. cikk	81. cikk
49. cikk	82. cikk
50. cikk	83. cikk
51. cikk	84. cikk
52. cikk	85. cikk
53. cikk, (1)–(3) bekezdés	86. cikk, (1) - (3) bekezdés
53. cikk, (4) bekezdés	86. cikk, (6) bekezdés
54. cikk, a) és b) pont	86. cikk, (5) bekezdés és 88. cikk, a) pont
54. cikk, c) pont	86. cikk, (4) bekezdés és 88. cikk, b) pont
55. cikk, (1) bekezdés	87. cikk, (1) bekezdés
55. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	87. cikk, (2) bekezdés
55. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	88. cikk, c) pont
55. cikk, (3) és (4) bekezdés	87. cikk, (3) és (4) bekezdés
56. cikk, (1)–(5) bekezdés	89. cikk, (1) -(5) bekezdés
56. cikk, (6) bekezdés,	89. cikk, (6) bekezdés
56. cikk, (7) bekezdés	89. cikk, (7) bekezdés
56. cikk, (8) bekezdés	89. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
56. cikk, (9) bekezdés, első bekezdés	100. cikk, (1) bekezdés b) pont
56. cikk, (9) bekezdés, második bekezdés	89. cikk, (8) bekezdés és 99. cikk a) pont
56. cikk, (9) bekezdés, harmadik bekezdés	89. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
57. cikk, (1) és (2) bekezdés	90. cikk

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
57. cikk, (3) bekezdés	100. cikk, (1) bekezdés a) pont
58. cikk, első bekezdés	91. cikk
58. cikk, második bekezdés	—
59. cikk, (1), első albekezdés	100. cikk, (1) bekezdés
59. cikk, (1), második albekezdés	99. cikk, b) pont
59. cikk, (2) bekezdés	92. cikk, (2) bekezdés
60. cikk	93. cikk
61. cikk	94. cikk
62. cikk, (1) és (2) bekezdés	95. cikk (1) és (2) bekezdés
62. cikk, (3) bekezdés	22. cikk, 24. cikk a)–g) pont, 25. cikk a) és b) pont és 99. cikk c) pont
63. cikk, (1) és (2) bekezdés	—
63. cikk, (3) bekezdés, a) pont	—
63. cikk, (3) bekezdés, b) pont	96. cikk, (1) bekezdés, a) pont, 96. cikk (2) bekezdés, 100. cikk (1) bekezdés c)pont és 100. cikk (2) bekezdés
63. cikk, (3) bekezdés, c) pont	96. cikk, (1) bekezdés, b) pont, 96. cikk (2) bekezdés, 100. cikk (1) bekezdés c) pont és 100. cikk (2) bekezdés
64. cikk	97. cikk
65. cikk, (1) és (2) bekezdés	98. cikk
65. cikk, (3) bekezdés	99. cikk, d) pont és 100. cikk (1) bekezdés b) pont
66. cikk	101. cikk, (1) és (2) bekezdés
67. cikk, (1) bekezdés, első és második albekezdés	102. cikk, (1) bekezdés
67. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	106. cikk, b) pont
67. cikk, (2) és (3) bekezdés	102. cikk, (2) és (3) bekezdés, első albekezdés
68. cikk (1) és (2) bekezdés	103. cikk (1) és (2) bekezdés
68. cikk (3) bekezdés	103. cikk (3) bekezdés a) pont
68. cikk (4) bekezdés	103. cikk (4) bekezdés
69. cikk	104. cikk
70. cikk	105. cikk (1) -(5) bekezdés
71. cikk	105. cikk (6) bekezdés
72. cikk, (1) és (2) bekezdés	108. cikk, (1) és (2) bekezdés

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
72. cikk, (3) bekezdés	108. cikk, (3) és 115. cikk
73. cikk	109. cikk
74. cikk	110. cikk
75. cikk	111. cikk
76. cikk	—
77. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	112. cikk, (1) bekezdés
77. cikk, (1) bekezdés, második és harmadik albekezdés	112. cikk, (2) bekezdés
77. cikk, (2) bekezdés	112. cikk, (3) bekezdés
77. cikk, (3) bekezdés	112. cikk, (4) bekezdés
78. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	113. cikk, (1) bekezdés
78. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	99. cikk, d) pont és 100. cikk (1) bekezdés b) pont
78. cikk, (2)–(4) bekezdés	114. cikk, (1)-(3) bekezdés
78. cikk, (5) bekezdés	114. cikk, (4) bekezdés
79. cikk, (1) bekezdés	116. cikk, (1) bekezdés
79. cikk, (2)–(5) bekezdés	116. cikk, (4)–(7) bekezdés
80. cikk	117. cikk (1) bekezdés
81. cikk (1) és (2) bekezdés	118. cikk (1) és (2) bekezdés
81. cikk (3) bekezdés	118. cikk (34 bekezdés
82. cikk (1) bekezdés	119. cikk (1) bekezdés
82. cikk (2) bekezdés	119. cikk (3) bekezdés
83. cikk	120. cikk (1) bekezdés
84. cikk (1) bekezdés	121. cikk, (1) bekezdés
84. cikk (2) bekezdés	121. cikk, (3) bekezdés
85. cikk, első mondat	116. cikk (2) bekezdés, 117. cikk (2) bekezdés, 118. cikk (3) bekezdés, 119. cikk (2) bekezdés, 120. cikk (2) bekezdés, 121. cikk(2) bekezdés, és 123. cikk (1) bekezdés
85. cikk, második mondat	106. cikk, (3) bekezdés, 122. cikk, és 123. cikk (2) bekezdés
86. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat	124. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat és a) pont
86. cikk, (1) bekezdés, a)–c) pont	124. cikk, (1) bekezdés, b)- d) pont
86. cikk, (1) bekezdés, d) és e) pont	124. cikk, (1) bekezdés, e) pont

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
86. cikk, (1) bekezdés, f)–k) pont	124. cikk, (1) bekezdés, f)–k) pont
86. cikk, (2) és (3) bekezdés	124. cikk, (2) és (3) bekezdés
86. cikk, (4)–(6) bekezdés	124. cikk, (5)- (7) bekezdés
86. cikk, (7) bekezdés	126. cikk
87. cikk, (1) bekezdés	127. cikk, (1) bekezdés és 127. cikk, (2) bekezdés a) pont
87. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	127. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
87. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	127. cikk, (8) bekezdés
87. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, a) pont	127. cikk, (2) bekezdés, b) pont és 131. cikk, a) pont
87. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, b) és c) pont	131. cikk, b) pont
87. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, d) pont	127. cikk (3) bekezdés és 161. cikk a) pont
87. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	—
88. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, első mondat	6. cikk, (1) bekezdés
88. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, második mondat	127. cikk, (7) bekezdés
88. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	6. cikk, (2) bekezdés
88. cikk, (2) bekezdés	127. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
88. cikk, (3) bekezdés	127. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés és (6) bekezdés
88. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	133. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
88. cikk, (4) bekezdés, második és harmadik albekezdés	6. cikk, (2) bekezdés és (7) bekezdés a) pont
89. cikk, (1) bekezdés	129. cikk, (1) bekezdés
89. cikk, (2) bekezdés	—
90. cikk	130. cikk (1) bekezdés
91. cikk	134. cikk
92. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	135. cikk, (1) bekezdés
92. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	135. cikk, (2) bekezdés
92. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	—

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
92. cikk, (2)–(5) bekezdés	135. cikk, (3)–(6) bekezdés
93. cikk, (1) bekezdés	136. cikk, (1) bekezdés
93. cikk, (2) bekezdés	—
94. cikk	137. cikk
95. cikk, (1) bekezdés	139. cikk, (1) bekezdés
95. cikk, (2) és (3) bekezdés	139. cikk, (3) és (4) bekezdés
95. cikk, (4) bekezdés	139. cikk, (6) bekezdés
96. cikk, (1) és (2) bekezdés	140. cikk
96. cikk, (3) bekezdés	139. cikk, (7) bekezdés
97. cikk (1) bekezdés	149. cikk
97. cikk (2) bekezdés	150. cikk
98. cikk, (1) bekezdés	144. cikk
98. cikk, (2) bekezdés	139. cikk, (5) bekezdés
99. cikk	141. cikk (1) bekezdés
100. cikk	141. cikk (2) bekezdés
101. cikk, (1) bekezdés	153. cikk, (1) bekezdés
101. cikk, (2) bekezdés, a) pont	153. cikk, (2) bekezdés és 156. cikk, a) pont
101. cikk, (2) bekezdés, b) pont	156. cikk, b) pont és 157. cikk
101. cikk, (2) bekezdés, c) pont	153. cikk (3) bekezdés és 156. cikk, c) pont
102. cikk	154. cikk
103. cikk	155. cikk, (2) bekezdés és 156. cikk, d) pont
104. cikk, (1) bekezdés	158. cikk, (1) bekezdés
104. cikk, (2) bekezdés	158. cikk, (3) bekezdés
105. cikk, (1) bekezdés	159. cikk (1) és (2) bekezdés
105. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont	159. cikk (3) bekezdés és 161. cikk a) pont
105. cikk, (2) bekezdés, c) pont	22. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés, és 25. cikk c) pont
106. cikk, (1) bekezdés első albekezdés, első mondat	179. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
106. cikk, (1) bekezdés első albekezdés, második mondat	—
106. cikk, (2) bekezdés	179. cikk (3) és (6) bekezdés

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
106. cikk, (3) bekezdés	179. cikk (5) bekezdés
106. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, a) pont	22. cikk, 24. cikk, a)–g) pont és 25. cikk a) és b) pont
106. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, b) pont	23. cikk (4) bekezdés a) pont és 24. cikk, h) pont
106. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, c) pont	179. cikk (1) bekezdés, második albekezdés, 179 cikk (2) bekezdés és 180. cikk
106. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, d) pont	22. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés és 24. cikk, a) pont
106. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, e) pont	25. cikk,b) pont
106. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, f) pont	23. cikk (4) bekezdés b) pont, 24. cikk, h) pont, 28. cikk, 31. cikk b) pont és 32. cikk
106. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, g) és h) pont	181. cikk,
106. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés	—
107. cikk, (1) bekezdés, első mondat	6. cikk, (1) bekezdés
107. cikk, (1) bekezdés, második mondat	182. cikk, (1) bekezdés
107. cikk, (2) bekezdés	158. cikk, (2) bekezdés
107. cikk, (3) bekezdés	160. cikk, 161. cikk b) pont, 182. cikk (2)–(4) bekezdés, 183. cikk és 184. cikk
108. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, első mondat	162. cikk
108. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, második és harmadik mondat	170. cikk (4) bekezdés
108. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés,	6. cikk (2) bekezdés, 7. cikk a) pont és 8. cikk (1) bekezdés a) pont.
108. cikk, (2) bekezdés	163. cikk, (1) és (2) bekezdés
108. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	6. cikk, (1) bekezdés
108. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	—
108. cikk, (4) bekezdés	163. cikk (3) bekezdés, 164. cikk és 165. cikk b) pont
109. cikk, (1) bekezdés	166. cikk (1) bekezdés
109. cikk, (2) bekezdés	166. cikk (2) bekezdés és 168. cikk a) pont

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
109. cikk, (3) bekezdés	6.cikk (2) bekezdés, 7. cikk a) pont, 8. cikk (1) bekezdés a) pont és 165. cikk, a) pont
110. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	167. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
110. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	167. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés
110. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	167. cikk, (2) és (3) bekezdés és 168. cikk, d) pont
110. cikk, (2) és (3) bekezdés	167. cikk, (4) és (5) bekezdés
111. cikk, (1) bekezdés	170. cikk, (1) bekezdés
111. cikk, (2) bekezdés, első mondat	170. cikk, (2) bekezdés
111. cikk, (2) bekezdés, második mondat	170. cikk, (3) bekezdés a) és b) pont
111. cikk, (3) bekezdés	170. cikk, (3) bekezdés c) pont
112. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	172. cikk, (1) bekezdés
112. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, első mondat	182. cikk, (2) bekezdés
112. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, második mondat	182. cikk, (3) bekezdés
112. cikk, (2) bekezdés	—
112. cikk, (3) bekezdés	172. cikk, (2) bekezdés
112. cikk, (4) bekezdés	176. cikk, (b) bekezdés
113. cikk, (1) és (2) bekezdés	173. cikk, (1) és (2) bekezdés
113. cikk, (3) bekezdés	173. cikk, (3) bekezdés és 176. cikk, c) pont
114. cikk, (1) bekezdés	174. cikk, (1) bekezdés
114. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	174. cikk, (2) bekezdés
114. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	175. cikk,
115. cikk, első bekezdés	177. cikk, (1) bekezdés
115. cikk, második bekezdés	177. cikk (2) bekezdés és 178. cikk
116. cikk, (1) bekezdés	185. cikk, (1) bekezdés
116. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont	22. cikk, 24. cikk, a)-g) pont és 25. cikk a) és b) pont

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
116. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont	23. cikk (4) bekezdés a) pont, 23. cikk (5) bekezdés, 24. cikk h) pont és 25. cikk c) pont
116. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, c) és d) pont	185. cikk (2) bekezdés és 186. cikk a) pont
116. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, e) pont	22. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés és 24. cikk, a) pont
116. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, f) pont	25. cikk, b) pont
116. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, g) pont	23. cikk (4) bekezdés b) pont, 24. cikk, h) pont, 28. cikk, 31. cikk, b) pont és 32. cikk
116. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, h) és i) pont	186. cikk, b) pont és 187. cikk
116. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	—
117. cikk	188. cikk
118. cikk	189. cikk
119. cikk, (1) és (2) bekezdés	190. cikk
119. cikk, (3) bekezdés	193. cikk
120. cikk	191. cikk
121. cikk	192. cikk
122. cikk	193. cikk
123. cikk, (1) és (2) bekezdés	194. cikk
123. cikk, (3) bekezdés	179 cikk (4) bekezdés
124. cikk, (1) bekezdés	195. cikk, (1) bekezdés
124. cikk, (2) bekezdés	195. cikk, (2) és (3) bekezdés és 196. cikk
125. cikk	197. cikk
126. cikk (1) bekezdés	198. cikk (1) bekezdés
126. cikk (2) bekezdés	198. cikk (2) bekezdés, első albekezdés, első mondat
127. cikk (1) bekezdés	199. cikk
127. cikk (2) bekezdés	198. cikk (3) bekezdés d) pont
128. cikk	198. cikk (2) bekezdés első albekezdés, második mondat és második albekezdés, 198. cikk (3) bekezdés a)- c) pont és 200. cikk
129. cikk	201. cikk
130. cikk, (1) bekezdés	203. cikk, (1), első albekezdés

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
130. cikk, (2)–(5) bekezdés	203. cikk, (2)–(5) bekezdés
131. cikk, a) pont	—
131. cikk, b) pont	204. cikk
132. cikk	205. cikk
133. cikk	208. cikk, (1) bekezdés
134. cikk	202. cikk, 203. cikk (1) bekezdés, második albekezdés, 203. cikk, (6) bekezdés, 206. cikk, 207. cikk és 209. cikk
135. cikk	210. cikk
136. cikk, (1) bekezdés	211. cikk, (1) bekezdés
136. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont	22. cikk, 24. cikk, a)–g) pont és 25. cikk a) és b) pont
136. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont	23. cikk (4) bekezdés a) pont és 24. cikk, h) pont
136. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, c) pont	212. cikk, a) pont
136. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, d) pont	22. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés és 24. cikk, a) pont
136. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, e) pont	25. cikk, b) pont
136. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, f) pont	23. cikk (4) bekezdés b) pont, 24. cikk, h) pont, 28. cikk, 31. cikk, b) pont és 32. cikk
136. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, g) pont	—
136. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, h) pont	—
136. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	—
136. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, a) pont	211. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, a) pont
136. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, b) pont	211. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, b) és c) pont
136. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, c) pont	211. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, d) pont
136. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	212. cikk, b) pont
136. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	211. cikk, (4) bekezdés
136. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés	211. cikk, (5) bekezdés

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
136. cikk, (4) bekezdés, harmadik albekezdés	211. cikk, (6) bekezdés
136. cikk, (4) bekezdés, negyedik albekezdés, a) és b) pont	213. cikk
136. cikk, (4) bekezdés, negyedik albekezdés, c) pont	212. cikk, c) pont
136. cikk, (5) bekezdés	23. cikk (2) bekezdés
137. cikk, (1) bekezdés	214. cikk, (1) bekezdés
137. cikk, (2) bekezdés	214. cikk, (2) bekezdés, 7. cikk, c) pont
138. cikk	215. cikk, (1)–(3) bekezdés
139. cikk	218. cikk
140. cikk, (1) bekezdés	219. cikk
140. cikk, (2) bekezdés	221. cikk, a) pont, 222. cikk, b) pont
141. cikk	220. cikk
142. cikk, (1) bekezdés, első, második és harmadik albekezdés	223. cikk, (1) bekezdés
142. cikk, (1) bekezdés, negyedik bekezdés	224. cikk, a) pont
142. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont	223. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont
142. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b) és c) pont	223. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, c) és d) pont
142. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	223. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont és 224. cikk, c) pont
142. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	223. cikk, (3) bekezdés
142. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	224. cikk, d) pont
142. cikk, (4) bekezdés	223. cikk, (4) bekezdés
143. cikk	211. cikk (2) bekezdés, 216. cikk, 217. cikk, 221. cikk b) pont, 222. cikk b) pont, 224. cikk b) pont, 225. cikk, 228. cikk, 229. cikk, 230. cikk, 231. cikk, b) pont, 232. cikk, 233. cikk (4) bekezdés, 235. cikk, 236. cikk, 243. cikk (2) bekezdés, 251. cikk (4) bekezdés, 254. cikk (2),(3), (6) és (7) bekezdés, és 257. cikk (4) bekezdés
144. cikk, (1) bekezdés	226. cikk, (1) bekezdés
144. cikk, (2) bekezdés	226. cikk, (2) bekezdés és 231. cikk, a) pont
144. cikk, (3) bekezdés	226. cikk, (3) bekezdés

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
144. cikk, (4) bekezdés	—
145. cikk, (1) és (2) bekezdés	227. cikk, (1) és (2) bekezdés
145. cikk, (3), első albekezdés	155. cikk, (1) bekezdés
145. cikk, (3), második albekezdés	157. cikk
146. cikk	233. cikk, (1)–(3) bekezdés
147. cikk	234. cikk
148. cikk, (1) bekezdés	237. cikk, (1) bekezdés
148. cikk, (2), első albekezdés	237. cikk, (2) bekezdés
148. cikk, (2), második albekezdés	237. cikk, (3) bekezdés és 239. cikk
149. cikk	242. cikk
150. cikk, (1) bekezdés	238. cikk (1) bekezdés
150. cikk, (2) bekezdés a) pont	—
150. cikk, (2) bekezdés b) pont	238. cikk (2) bekezdés
150. cikk, (3) bekezdés	—
151. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	144. cikk
151. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	145. cikk (3) bekezdés
151. cikk, (2) bekezdés	145. cikk (5) és (11) bekezdés
151. cikk, (3) bekezdés	—
151. cikk, (4) bekezdés	147. cikk (4) bekezdés
151. cikk, (5) bekezdés	145. cikk (1), (2), (4) és (6)–(10) bekezdés, 146. cikk, 147. cikk (3) és (4) bekezdés, 148. cikk és 151. cikk
152. cikk	147. cikk (1) és (2) bekezdés
153. cikk	240. cikk
154. cikk, (1) bekezdés, a) pont	237. cikk, (3) bekezdés, első mondat
154. cikk, (1) bekezdés, b) pont	241. cikk, (1) bekezdés
154. cikk, (2) bekezdés	237. cikk, (3) bekezdés, második mondat és 241. cikk, (2) bekezdés
155. cikk, (1) bekezdés	243. cikk, (1) bekezdés
155. cikk, (2) és (3) bekezdés	243. cikk, (3) és (4) bekezdés
156. cikk	244. cikk

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
157. cikk	245. cikk
158. cikk	246. cikk
159. cikk	247. cikk
160. cikk	248. cikk
161. cikk	249. cikk
162. cikk	250. cikk,
163. cikk	251. cikk (1) - (3) bekezdés
164. cikk, első bekezdés	253. cikk
164. cikk, második bekezdés	—
165. cikk	252. cikk
166. cikk (1) bekezdés	254. cikk, (1) bekezdés
166. cikk (2) és (3) bekezdés	254. cikk, (4) és (5) bekezdés
167. cikk	255. cikk
168. cikk	256. cikk
169. cikk	257. cikk (1) - (3) bekezdésig
170. cikk	258. cikk
171. cikk, (1) és (2) bekezdés	259. cikk, (1) és (2) bekezdés
171. cikk, (3) bekezdés	86. cikk, (5) bekezdés
171. cikk, (4) bekezdés	259. cikk, (3) bekezdés
172. cikk	260. cikk
173. cikk	261. cikk
174. cikk	262. cikk
175. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	263. cikk, (1) bekezdés
175. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	263. cikk, (2) bekezdés, a) pont
175. cikk, (2) és (3) bekezdés	263. cikk, (3) és (4) bekezdés,
176. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont	263. cikk, (2) bekezdés b) pont és 265. cikk, b) pont
176. cikk, (1) bekezdés, c) és d) pont	265. cikk, b) pont
176. cikk, (1) bekezdés, e) pont	161. cikk, a) pont
176. cikk, (2) bekezdés	—
177. cikk, (1) és (2) bekezdés	267. cikk, (1) és (3) bekezdés
177. cikk, (3) bekezdés	267. cikk, (2) bekezdés

▼B

450/2008/EK rendelet	E rendelet
177. cikk, (4) bekezdés	267. cikk, (2) bekezdés
177. cikk, (5) bekezdés	268. cikk
178. cikk, (1) bekezdés	269. cikk, (1) bekezdés
178. cikk, (2) bekezdés a) pont	269. cikk, (2) bekezdés a) és b) pont
178. cikk, (2) bekezdés b) pont	269. cikk, (2) bekezdés d) és e) pont
178. cikk, (3) bekezdés	269. cikk, (3) bekezdés
179. cikk	270. cikk
180. cikk, (1) bekezdés	271. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
180. cikk, (2) bekezdés, első mondat	6. cikk, (1) bekezdés
180. cikk, (2) bekezdés, második mondat	271. cikk, (3) bekezdés
180. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	6. cikk, (2) bekezdés
180. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	271. cikk, (4) bekezdés
180. cikk, (4) bekezdés	271. cikk (2) bekezdés,
181. cikk, első és második bekezdés	272. cikk, (1) bekezdés
181. cikk, második és harmadik bekezdés	—
182. cikk, (1) bekezdés	277. cikk
182. cikk, (2) bekezdés	—
183. cikk, (1) bekezdés	16. cikk (1) bekezdés és 17. cikk
183. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont	—
183. cikk, (2) bekezdés, c) pont	280. cikk és 283. cikk
184. cikk	285. cikk
185. cikk	—
186. cikk	286. cikk, (2) és (3) bekezdés
187. cikk	287. cikk
188. cikk, (1) bekezdés	288. cikk, (1) bekezdés
188. cikk, (2) bekezdés	288. cikk, (2) bekezdés
188. cikk, (3) bekezdés	288. cikk, (1) bekezdés